

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

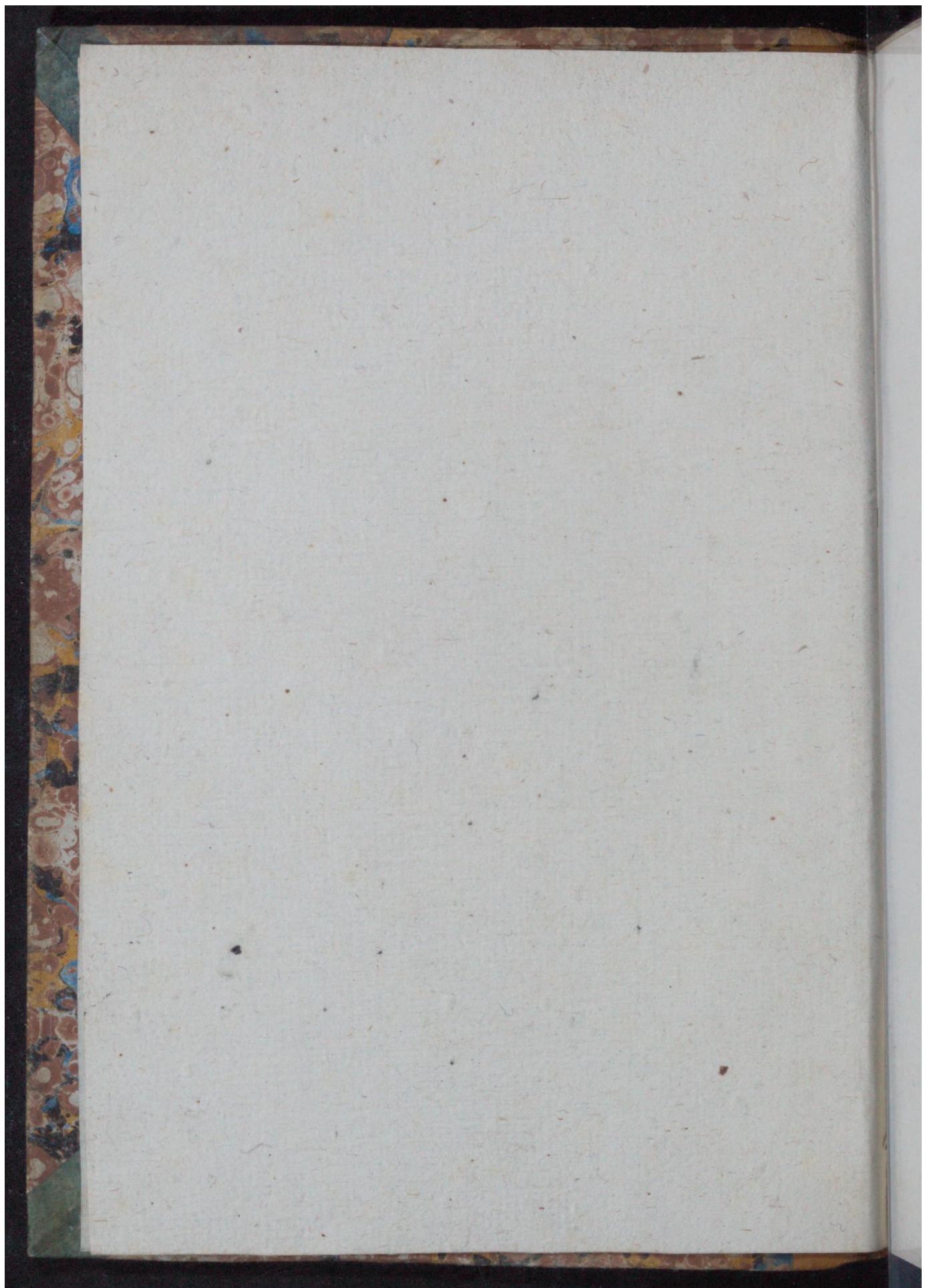

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

~~144~~ 171.
967
CA. 1741

1299

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

350
ron
riff

Bucolica. P. virgili Ba
ronis cū cōmento familia
rissimo parisi? elucubrato.

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Vita Maronis

Sicut dicit Seruius super Enēidem In expoenendis auctorisbus de nomine vita et moribus auctoris de qualitate sermonis et de intentione vel fine propter quem scribitur solet queri. Vbi dicit Seruius q̄ virgilius fuit filius maronis natus in matua ciuitate venecie verecundissimus poeta. Vno tamen vicio laborabat. quia lubricus valde fuit et impatiens libidinis sic q̄ quidam vocauerunt eum balistam. quia balista non potest continere impetum. Ideo super eius rūmulum scriptum fuit. Monte sub hoc lapidum regitur balista sepultus. Catholicon dicit q̄ dictus ē Virgilius a matre sua virglia quia ipsa pregnans vidit in somnis virginem ascedentem ex utero suo ad cœlum sc̄ filium suum astrologum et philomachum magnum. Vita eius fuit studiosa. Studuit em̄ neapoli et trium annorum sicut dicit in fine quarti georgicorum. Carmina que lusi pastorum audaxq; iuventa. Tityrus patule recipiens sub regmine faesi. Fecit vero georgica in octo annis. et enēidem in duodecim annis. Et nem pollio Sed georgica ad preces messenatis presidis. morte vero preuentus dimisit. Enēidem incorrectam quam ideo iussit post vitam suam cremari. contra quem exclamat augustus cesar. Ergo ne supremis potuit vox improba verbis. Tam dirum mandare nephas ergo ibit in ignes. Magnaq; doctilo qui moretur musa maronis. Ideo augustus cesar condolens tantum opus extingui prohibuit ipsum cremari et dedit ipsum corrigendum duobus magnis philosophis sc̄ Tuccę et Clarroni sub tali legelq; superflua demerent et nihil adderent. ideo in enēide reperiuntur versus truncati et incompleti. Reperiuntur etiam versus detraciti qui non sunt scripti in corpore libri sicut Ille ego qui quondam gracili modulatus auena. et usq; anima virumq; cano. Si autem in bucolicis reperiuntur aliqui versus incompleti sicut Incipe menalios. hoc non est propter inaccuracyem. sed expigritia scriptorum quos piger sepe scribere et ostendere verum intercalarem ut videtur suo loco. Ex istis potest recolligetas virgilij. scilicet q̄ vixit quinquaginta annis. habebat em̄. xxviii. anno et enēidem in duodecimi. et hoc est verum si illos scripsit sine pausatione. Nam virgilius in enēide vsus est stilo grandiloquo et metro heroico quod tenet vera ficta et humana et diuina. In georgicis vero usus est sermone mediscri. Sed in bucolicis usus est stilo humili sim materiali humilez de quia loquitur. Unde ipse est in bucolicis. Si canimus silvas sunt silvae consule digne. id est em̄ altitudinem materiq; debet esse stilus altior. Bucolicia autem carmina dicuntur a bus q̄ est bos et icos castos quia sunt carmina facta de pastoribus boum vel aliorum pecorum que per boves intelliguntur. Et sunt in libro bucolicorum decim q̄logae. Dicitur autem q̄loga ab eglo. quod est capra et logos sermo quasi caprinus sermo. quia loquitur de parvis et vilibus rebus et sic patet qualitas metri.

Tyre tu patule recubans sub tegmine fagi
Siluestrem tenui musam meditaris auena
Nos patriæ fines et dulcia linquimus arua
Nos patriæ fugimus tu tityre lētus i vmbra
Formosaz resonare doces amaryllida siluas

Lonstrue sic. O tityre id ē o virgili tu recubans id est

In sens. quietus sub tegmine id ē sub vmbra fagi. id ē illius arboris frons
dosz patulz. id ē latz spacioz meditaris. i. cantas musam siluestre. i. carmē
rusticū auena tenui. i. culmo vel stipula dulci. i. agili. Nos. i. mātuani linq
mus. i. dimitt. i. nus nō spōte nrā fines. i. methodū termios p̄e. i. mātuē ci
uitatis nrē et linqmus inq arua dulcia. i. cāpos amoenos. i. delectabiles.
Nos. i. mātuani fugimus. i. linqmus patriā. i. mātuam. et o tityre. i. virgi
li. tu lētus. i. quietus ocosus in vmb:a doces. i. facis siluas. i. nemora. reso
nare. i. cātare amaryllida formosam. i. carmē tuū de amaryllide. i. de ami
ca tua compositum. ¶ Intentio aut̄ virgilij scribentis bucolica fuit
sub iocundis ſibz et in persona rufiticoꝝ pastoꝝ laudare augustum cesa
rem pro beneficijs ſibi ab eo collatis laudare etiam protectores ſuos pol
lionem et mecenatem in quo relucet magnum ingenii virgilij ſez comp̄
hendere magnā rem in parua. videlicet impatores senatores et alios preſi
des in pſona pastoꝝ. ſicut in georgicis designauit apes ſuo noībus reguz
vel ducim qn̄ dt in quarto. Dagnanimolqz duces. Dicit ergo in p̄ncipi
o bucolicoꝝ abſcqz phemio. Tityre tu patule et. ybi introducit duos paſ
tores ſez tityp z melibœum. p tityp intelligitur ipſe virgilius. et p melibœ
um intelligitur qdam ſeriuſ vicaneus vel vicinus mātuanius noīe corne
lius gallus. Elbi ē notandū q vigente bello ciuili inter augustum cesaſ
anthoniū augustus fuit victor et obtinuit cremonam quam dimulit ſuis
militibus p ſtipendijs ſuis. Sed qr terra cremonensis nō sufficiebat eis.
ideo dedit eis augustum mantua quare mātuani expulsi ſunt a ſuis poſſeſ
ſionibus et dictū eis ybum durum. yeteres migrare coloni. et habetur in
ſequētibus mantua ve miferē numū vicina cremonē. Sed virgilius hoc vi
dens venit romā ybi ylus p̄ oīcīo pollonis et mecenatis impetravit ab
impator et agros. ſez quos milites ſibi abſtulerat qd videns gallius corne
lius quaſi inuidēs felicitati virgilij q ſolus recupauerat agros a ſe dēp
tos dt ei. Tityre i. virgilii tu es multum felix qr tu quietus sub vmbra vel
tegmine fagi. arboris frondose cantas carmina lēta auena tenui. ſez mo
dici ſtili. Et loquitur more pastoꝝ qui faciunt phylulas ſuas de culmo vel
ſtipula auena. Et notāda ē dīna inter patēs et patulū qr patulūlē qd natu
ralē patē vel ap. rīf. ſicut nares. ſed patens ē illud qd aliqn̄ aperit et alquā
do claudit. vt velloſtium vel oculi. Fagus autem ē naturaliter patens lāt
ga arbor. Primo aut̄ tge fructus fagi comedebant. ideo dt fagus a fa
gin quod ē comedere. Nos patriæ fugimus id ē nos mātuani patriam
relinqmus et non relinqmus ſponte nrā immo quod plus ē fugimus pa
triā. ntām coacti fugere. et nos etiā tristes linqmus arua nrā. ſed tu doces
ſiluas resonare amaryllida. id ē amicam tuam qr facis carmina iocosa de
poſſione et de cesaſ quoſ amas et illa carmia relonat p ſiluas id ē p maio
res et antiquos. Et loquitur more rufitico quo pastores cantant in ſiliis.

¶ ¶

O melibœus nobis hec oœia fecit
Namq[ue] erit ille mihi semper deus. illius aram
Sepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus
Ille mea serrare boues (vt cernis) et ipsum
Ludere que vellem calamo permisit agresti

Construe sic. O melibœus o pastor deus. id est cesar augustus fecit. id est dedit hec oœia id est ista bona vel quietem. Namq[ue] ille id est cesar erit mihi. i. p[ro]p[ter]ilio semp[er] deus. i. in vita et post mortem suam agnus. i. ouis tener. i. inuenis ab ouilibus nostris. id est a nostris imbuet. i. sacrificabit aram. id est super altare illius scz augusti cesaris Ille scz cesar pmisit meas boues. id est vaccas errare. id est p[ro] campos esse vt cernis. id est vt vides et pmisit ipm id est me p[ro]p[ter]ilio ludere calamo agresti id est phistula rustica q[ui] vellem. id est qcunq[ue] carmina vellem ludere. O melibœe. tñdet tityrus. id est p[ro]p[ter]ilius ad melibœum dicens q[ui] deus scz cesar dedit sibi illa oœia. id est facultate viuendi ex p[ro]prijs agris sine graui labore. Namq[ue] erit ille id est cesar erit mihi deus in vita sua et post mortem. Nam alij imperatores reputabantur inter eos post mortem. sed augustus cesar in vita sua meruit deitatem et habere templum sicut deus. Illius aram. tc. id est qcundiu vixero faciam sacrificium supra altare suum et irrigabo aram suam de sanguine agni. Ille meas errare boues id est cesar dedit mihi agros et libertatem cantandi carmina rustica metrice quecumq[ue] vellem ludere non per minas siue per coactionem. Et ut etiam ipse virgilius dicit in georgicis. carmina q[ui] lusi. tc. **Vde.**

Non equidem inuideo. miror magis vndiq[ue] totis
Ulsq[ue] adeo turbatur agris. en ipse capellas
Protinus eger ago: hanc etiam vix tityre duco
Hic inter densas corulos modo: namq[ue] gemellos
Spem gregis ab silice in nuda connixa reliquit
Sepe malum hoc nobis (si mens non lena fuisse)
De celo tactas memini predicere quercus
Sed tamen iste deus qui sit da tityre nobis

Construe sic. Equidem id est certe non inuideo. id est non habeo inuidiam miror magis. id est admiror q[ui] turbatur. id est nos mantuani turbamur vndiq[ue]. id est ex omni parte totis agris. id est nostris vscz adeo. id est instantum vel multum en. id est ecce ipse. id est ego melibœus eger. id est non sanus ago. id est duco protinus. id est longe a finibus capellas. id est capras. o tityre vix. id est cum difficultate duco. id est condico. hanc scilicet capram hec capra scilicet connixa est. id est peperit hic. id est in isto loco inter corulos. id est illas arbores densas. id est spissas gemellos id est duos filios existentes super spem gregis. id est spem future generationis. et ipsa inq[ue] reliquit ab interieccio admirantis illos gemellos in silice nuda. id est supra lapidem durum memini quercus. id est illas arbores tactas. id est fulminatas de celo. id est desuper. predicere id est significare hoc malum. id est nos pdituros agros sepe id est multoties nobis matuanis si mens. i. eo

gitatio nō fuisset leua. id est bñ cōsiderasset. Sensus est nos p̄dere agros
res manifesta scz quercus p̄dicabat s̄z nos mētis imprudētia capti intelli-
gere nequātus. S̄z tityre. i. vgili da id ē dic nobis q̄s ē iste deus q̄ dat ri-
bi ista ocia. Non equidē. Loctur itez melibœus s̄z ne videat loqui ex in-
uidia dicit se nō inuidere sed mirari de felicitate vgiliū q̄ alij mātuani pā-
tiunt oēs miseras qr turbātur in agris ipsorū vscz adeo id est multū. Et
est turbat p̄bū impsonale qb̄ indifferēter se habet ad oēm personā in quo
vult melibœus latēter redarguere augustū celarē nō designādo illū q̄ tur-
bat. vult etiā ostēdere q̄ oēs mantuani fuerūt turbati sine aliqua discreti-
one z etiā sine culpa qr fuerūt expulsi ppter sua demerita sed ppter vicini-
tate ad cremonā vt dcī est. Et nō dī turbamur quasi p̄bum personale
designaret paucos z nō omnes. En ipse capellas. Hic melibœus mon-
strat euidēter suas turbatōes dicens. q̄ ipse eger corpe z aio vix dicit se-
cum duas capras id est m̄rem z vxorē z causa laboris est qr capra sua id ē
vxor de nouo cōnixa ē id est enixa v̄l pepit gemellos. i. duos filios q̄ sunt
spes futuri gregis. i. futurē generatōis. Et augmentatio laboris est qr non
pepit in lecto molli sed supra silicē v̄l lapidem duruz z sine vestimentis vel
straminibus ad inuolendū gemellos. Sepe malū hoc nobis. Hic me-
libœus dicit q̄ si ipse fuisset sapiens z cōsiderasset signa z auguria ipse po-
tuisset p̄cauere istam turbationē qr anno p̄cedenti quercus que sunt arbo-
res glandiferē p̄tinentes q̄sui fuerūt tactē de coelo id est leuiter fulminateq̄.
Quercus sunt arbores in tutela iouis z sibi consecratē ideo non permis-
sit eas dure fulminari z quando arbor iouis fuit tacta z turbata signum
erat q̄ mantuani q̄ erant in tutela augusti turbāretur. Sed tamē iste de-
us. O tityre da id est dic mihi quis est iste deus q̄ dedit tibi ocia z ludere
que velles. Elibi notandū est q̄ dare significat tria scz dicere contribue-
re z concedere iuxta illos p̄sus. Dico cōtribuo cōcedo significat do. Lete-
ra videat̄ sup̄ textū. de allegoria aut̄ quā aliqui volūt in eis p̄sibus pre-
dictis qr dicūt carmina cantari a vgilio de vrbe romana. vide seruīum et
alios expositores

Tityrus

Urbem quam dicunt romam melibœe putauī
Stultus ego huic nostrē similem quo sepe solemus
Pastores ouium teneros depellere fetus
Sic canibz catulos similes sic matribus hedos
Floram. sic paruis componere magna solebam
Verum hēc tm̄ alias inter caput extulit vrbes
Quantum lenta solent inter viburna cupressi

Construe sic. Ego tityrus stultus id est imprudens o melibœe putauī.
Id est credidi vrbe id est ciuitatē quā scz vrbe dicūt id est vocat̄ romam
esse sup̄le simile id est equalē huic nostrē id est mantuē quo id est ad quaz
nos pastores ouiu id est capraz sepe solemus id est cōsueuimus depellere
fetus a lacte remouere seu enutrire. fetus teneros id est agnos nouiter na-
tos. Sic id est eode mō cognouerā romā esse simile mantuē sicut norā id
est noueraz catulos id quos canes esse similes canibus magnisr sicut no-

A ij

sam in h̄edos. id est hyrcos tenetos esse similes matrib̄ suis Sic solebam p̄ponere. id est p̄pare magna. id est res magnas quis. id est rebus mismis yez. id est certe hec sc̄z roma t̄m extulit caput. i. maior inter alias yzbes. i. ceteras ciuitates q̄nt cupressi. i. illę arbores magnę solēt se extolere supple inter viburna lenta. i. inter illas arbores quas seu curuas.

Tibi quā dicunt romā. r̄c. Tityrus r̄ndet more rustico q̄ longas ā bages qui fuit ille deus r̄q nullus homo p̄t esse sine loco. i. describit locū in quo est augustus. s. romā r̄ facit topo graphiā sicut si aliq̄s describeret parisium ad ōndendum quis sit rex. id ergo O meliboe ego stultus r̄ ignarus pastor qn̄ audiebā loqui de roma putabā q̄ esset q̄dam paup̄ ciuitas sicut mātua nr̄a in qua nos pastores ouīū depascimus agnos Sed talis est dñia inter romā r̄ mantuā qualis ē inter mag nos canes r̄ quos. s. catulos. vel inter h̄edos r̄ capras. q̄t roma excedit alias yzbes sicut cupressus viburna. id est fructices. Cupressus enim est arbor alta r̄ viburnum est paruum arbustum.

De.

Et que tanta fuit romam tibi causa videndi

Construe. Quę causa. i. quę occasio cāta id ē tam magna fuit tibi tityro videndi id est eundi romam id est illam yrbem. **E**t que tanta. Quę iterum melibœus quę fuit causa finalis quare tityrus venit romam quia magna causa r̄quiritur ad magnum effectum.

Li.

Libertas. quę sera tamen respexit inertem

Lanoidior postq̄ tondentibarba cadebat

Respexit tamen et longo post tempore venit

Postq̄ nos amaryllis habet galathea reliquit

Flamq̄ fatebor enim. dum me galathea tenebas

Flecs spes libertatis erat. nec cura peculi

Duamuis multa meis exiret victimia septis

Pinguis et ingratę premeretur caseus ybri

Non vnc̄ grauis ḡre domum mihi dextra redibat

Construe. Libertas lanoidior. i. pura fuit cā quare ego veni romam q̄ libertas sera id est tarda tñ respexit. i. cōspexit me inertem. i. piḡ postq̄ barba mea cadebat. i. cedebat tondentibarba. i. radeti tñ libertas respexit me venit. i. aduenit mihi lōgo tge. i. p̄ longū tps post. i. postea r̄ postq̄ amaryllis. i. roma h̄z. i. possider nos. i. me tityru galathea. i. mantua reliquit. id ē demissit me fatebor em. i. dicam p̄itatem dñi galathea. i. mantua tenebat. id ē possidebat me tityru spes. i. fiducia libertatis habende nō erat mihi nec cura id est sollicitudo peculi. i. gregis erat mihi q̄uis multa victima id ē multa sacrificia exiret id est procederet ex meis septis. i. ex meis ouilibz r̄ q̄uis pinguis caseus p̄meret. id est fieret ybri ingratę. i. ad mantuanam ingrata. Nō vnc̄. i. nū dextra. s. manus redibat. i. reuertebat domū meas grauis. i. plena ḡre. i. argēto. **L**ibertas r̄ndet tityrus q̄ libertas fuit cā quare veit romam. s. ut esset liber vñ seruus vult libertatem vt viuat sūm arbitrii. Non erat autē alibi libertas sicut romā. Quę sera tamen. Hic tityrus in

cepit seipm q̄ p̄us non venerat romā vt esset liber fuit enī piget q̄rēndō
libertatem q̄uis finaliter ipsam habuerit. ¶ Landior Hic more rusticō
designat tempus a quo fuit liber sc̄ ab illo tempore quo habuit amicam
amaryllidem vel ab illo tempore quo rasa fuit barba sua. Sic enim com-
putabant rusticī tempora sc̄ anno quo fuerint coniugati quia nesciunt
aliter distinguere tempora. Et notandum est q̄ candidior non est adiecti-
um de barba q̄ tunc virgilius nondum habebat barbam candidam vel
canam cum ipse esset. xxvij. annorum quando fecit hunc librum. Sed cā-
didiōr est adiectiūm de libertas et sensus libertas cādidiōr respexit eū
ab illo tempore quo condebatur vel quia postea dicit fortunatē senex idō
potest dici q̄ est mutatio persone et q̄ virgilius loquitur in persona cuius-
dam veteris. ¶ Post q̄. zc. Per amaryllidem intelligit romam et per ga-
latheam intelligit mantuanam dicit q̄ libertas sibi venit quando dimisit
mantuam et venit romanam. ¶ Namq̄ fatebor enim. Hic superfluit illa
coniunctio enim causa metri complendi et dicit tityus q̄ q̄diū mansisset
mantue nūc fuisset diues aut liber. Ubi notatur q̄ non est promotio
nisi in bonis yrribus quia miseri sunt castra sequentes. Et dicit peculi p̄
apo copam id est peculij quod significat diuitias dicitur enim a pecudib⁹
quia totē diuitiē antiquorum erant in peudibus et armentis q̄uis loqui-
tur more rusticorum qui ex laboribus suis sibi sufficiunt et administrant
alimenta et tamen ciues yrbiū sepe derident eos et faciunt eos expende-
re suas pecunias in ludis et tabernis. exactiōbus impositionibus ga-
bellis. zc. sic q̄ quando redeunt ad domos suas vix reportant lucruz de ca-
seis vel alijs alimentis que vendiderunt.

¶ De.

Mirabar quid mea deos amarylli vocares
Lui pendere sua patereris in arbore poma
Tityrus huic aberat. ipse te tityre pinus
Ipsi te fontes. ipsa hec arbusta vocabant

¶ Contrue sic. O amarilli. id est o roma mirabar. id ē admirabar quid
id est quare tu mea. id est tristis vocares. id est vocabas deos. id est su-
perbos et mirabar cui. id est in cuius honorem patereris. id est seruares
poma. id est officia vel dignitatē pendere. id est esse in sua arbore. id est
in yrbe principali scilicet quia romē pendebant officia tityrus. id est vir-
gilius aberat. id est absens erat hinc. id est a roma et o tityre. id est o vir-
gilius. ipse pinus. id est illē arbores vocabant. id est appellabat te virgilius
et ipsi fontes vocabant in q̄ te et ipsa arbusta. id est alijs arbores vocabat
in q̄ te virgilius. ¶ Mirabar. Hic meliboeus loquitur ad yrben ro-
mam sub nomine amaryllidis quam tityrus amabat dicens q̄ ipse mira-
batur quare amaryllis vocabat deos scilicet roma orabat ut ad eam ve-
niret virgilius. mirabatur etiam cui amaryllis seruabat pulchra poma in
sua arbore scilicet pulchra officia seruabantur romē pulchre dignitates
pro virgilio qui erat absens. ¶ Ipsi te tityre. Hunc scio o virgili q̄ alte
pinus et alte arbores yrbs romana et cesar et sacri fontes. id est sapientes
senatores qui sunt pleni sapientia et arbusta. id est populus romanus ut
parui secularcs expectabant te.

Tityrus

A iiij

Quid facerem: neq; seruitio me exire licebat
Nectam p̄sentes alibi cognoscere dnos
Hic illum vidi iuuenem melibœ quotannis
Bissenos cui nostra dies altaria sumant
Hic mihi responsum p̄mus dedit ille petenti
Pascite vt ante boues pueri. summittite thauros

Contrue sic. Quid facerē niantq; supple neq; licebat id est nō potuissim
sem exire id est liberare me ygiliū a seruitio id ē seruitute nec licebat inq;
cognoscere id ē inueire alibi id ē in alijs ciuitatib; a roma dnos. id ē dnos
tam p̄ntes id est tā pprios & o melibœ vidi. i. cognoui illū iuuenē. i. octa
uianū augustū & vidi inq; quotannis. i. singulis annis augustū cui sc̄z au
gusto nrā altaria sumat i. sacrificat bissenos dies. i. q; duodeci dies in āno
hic. i. augustus dedit. i. tribuit p̄mus. i. in patria mea petitione r̄sum. i. li
bertatē & ille i. augustus dirit supple mihi peteti. i. q̄rē libertatē o pue
ri. i. o pastores pascite. i. nutritre boues. i. vaccas vt ante. i. sicut fecistis &
summittite. i. cōiūgithe thauros cū vaccis Quid facerē Rādet titurus O
melibœ qd fecissem si nō venissem tomā q; manēs in mantua sp̄ fuisse
seruus nec inuenissem deos v'l dnos tā pprios sicut hic nec amicos adiu
tores. Hic illū Vlocat octauianū augustū iuuenē nō puez q; senatus de
creuerat vt nemo vocaret eū puez ne diminueret laus imperij. q; ve terre
cuius puer rex est. dt ergo hic. i. romē vidi quotannis. i. singulis annis aug
ustū q̄ ē mihi ille deus de quo q̄rebat melibœos Bissenos cui. i. isti deo
ego sacrifico semel in mēse q; quolibet mēse faciebat festū augusti Hic mi
hi. i. iste fuit q̄ p̄mo dedit libertatē in p̄ma petitōe dicēs mihi & alijs pa
storib; meis pascite vt an boues. i. viuete libere sicut an solebatis. i. ante
epa bello & cōiūgithe thauros cū vaccis & equos cū iumentis ad ḡnatōem
Sicut dt deus gen. p. Lrescite & multiplicamini. zē. Deli.

Fortunate senex ergo tua rura manebunt
Et tibi magna satis q̄uis lapis omnia nudus
Lumosoq; palus obducat pascua iunco
Non insueta graues tentabunt pabula setas
Nec mala vicini pecoris contagia ledent
Fortunate senex hic inter flumina nota
Et fontes sacros frigus captabis opacum
Hinc tibi que semper vicino ab limite sepes
Nybleis apibus florem depasta salicti
Sepe leui somnū suadebit inire susurro
Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras
Nec tamen interea rauce tua cura palumbes
Nec gemere aeria cessabit iurtur ab ulmo
Contrue sic. O titure. i. antiqui fortunati id ē bona fortuna habēs ergo

tua rura id ē tui agri manebūt z magna pascua supple manebūt satis si
bi id ē citro q̄uis lapis. i. mons nudus. i. discogetus q̄z p z palus. i. lac^o
obducat oia pascua id ē comestione aialiu iunco. i. illa herba limosa id est
paludosa z pabula id ē pascua insueta. i. nō cōsueta nō tentabunt foetas
graues. i. nō nutrit capellas grauidas. Nec cōtagia mala. sc̄ male infe/
ctiones vicini pecoris. i. gregis ledēt. i. inficiet foetas supple O fortunate
senex caprabis. i. frequēter capies hic id est in isto loco inter flumia. i. flu
uios nota id ē caros. z fontes sacros id ē aquas delicatas nymphis frig^o
opacū id est vmbra delectabile hinc. i. ex alia pte sepes id ē clausuras que
est a limite. i. termio vicino. i. p̄inquo tibi semp fier supple depasta id est
comesta florē salicti. i. salicis apibus. id est ab illis aialib⁹ hybleis. i. sic di
ctis z sepes suadebit. i. incitabit te inire. i. accipe. somnū id ē quetē. susur/
ro leui id est murmure tenui. z frondator canet id est cantabit. sub rupe al
ta. i. de scopulo magno ad auras id ē ad ventos. Nec palūbes. i. turtures.
rauce cessabūt cura tua gemere. nec turtur. i. illa avis cessabit gemere id ē
cantare. ab ylmo. i. ab illa arbore. Fortunate senex Elocat tityrū id ē
virgiliū senē nō rōne etatis sed rōne fortunę. q̄r habebat bonār pinguem
fortunā sicut solēt habere senes v̄l sensati hoīes. dicit ergo O tityre tu es
foelix q̄r agri tui manebūt z pascua lata circūdata mōtib⁹ saxosis ex vna
parte aliq paludosa ex aliaz oues tuę pregnātes. z foetę tuę nō habebūt
pascua insolita immo sicut in mantua silia nec ledētur ex cōtagio vicini
pecoris. Fortunate senex. hic itez melibœus narrat foelicitatē tityri q̄tū
ad seipm dicēs. o tityre pecora tua sunt fortunata. vt diximus tu es etiā
foelix inter ista flumia iūcta z fontes sacros q̄r in fontib⁹ sunt nymphs sa
cra. hic em in estate capies frigus opacū. i. vmbra delcābilem z habes ex
vno latere sepe z salicē vbi apes pascūtur ex quaruz susurro v̄l tenui mur
mure dormies. Et hic ē synecdoche sepes depasta florē salicti. Vbi notan
dū q̄r hic sepes ē serpēs s̄z hec sepes ē dumus v̄l clausura. Salictū aut̄ est
spēs salicis v̄l locus in quo crescit salices qd alio noīe v̄l salicetū. z v̄l sa
lix a salicēo q̄r cito de terra salit crescēdo. Hinc alia sub rupe dicit ex a
lie pte audies cārare philomelā z palūbes z turtures qua p cantus est vt
gemitus. Et ē frōdator q̄nuocū. q̄r significat illū q̄ in estate facit manipu/
los ex frōdibus arboz ad nutriendū aialia in hyeme. v̄l significat illū q̄
remouet folia de vrib⁹ vt yuę mature fiant a sole. z etiā significat auicu/
lā q̄ cantat inter frōdes z vir vides q̄n cantat. Ulmus aut̄ est arbor q̄z
itali supponūt v̄tib⁹ suis. Palūbes ē quis dcā quasi parcēs lūbis q̄r nō
coit nisi semel in anno v̄l bis. Sed alij colub⁹ dicitur quasi colētes lum
bos q̄r quolibet mēle coeunt z ē palūbes agrestis iuxta illud. Lecta colub⁹
ba subit sua rura palūbes habebit. Sed ygilius dicit. palūbes z ē nomē
grecū qd latini mutat in vs z ē avis cantas rauce sicut hō tuſſiens. Li.

Ante leues ergo pascentur in ethere cerui
Et freta destituent nudos in littore pisces
Ante pererratis amborum finibus exul
Aut ararim parthus bibet aut germania tigrim
Quaz nostro illius labatur pectore vultus

Construe Lerni. id est illa alalia leues id est veloces pascent id est nus
trientur in ethere. id est acre et freta. id est maria destituēt id est relinquēt
pisces nudos id est fine aqua in littore id est in ripa maris aut ego ero exul
id est electus a patria mea hoc est de finibus id est regionibz amboruz scz
ethorū et germanorū perratis id est circūdatis aut pthus id est ille popul
bibet ararim id est illū flauū aut germana id est ille ppl's bibet tygrim
id est illū flauū scz id est anteq vultus id est memoria illius. i. cesaris labat
id est recedat a nrō pectore. i. a nrō corde. **A**nte leues ergo Respōdet ci
tyrus q̄ cōsideratis istis felicitatibz ipse nunq̄ desinet amare illū deum
nec posset facere contrariū sicut impossibile est mutare rerum ordinem scz
ceruum volare. pisces ambulare. et flauium orientis transferri in flauius
occidentis cum sua totali regione.

D.

At nos hinc alij sitientes ibimus aphros

Pars scythiam. et rapidum crete veniemus oaxem

Et penitus toto diuisos vrbe britannos

En vnq̄ patrios longo post tempore fines

Pauperis et tuguri congestum cespite culmen

Post aliquot mea regna videns mirabor aristas

Implus hec tam culta noualia miles habebit:

Barbarus has segetes: en quo discordia ciues

Perduxit miserios. en quis conseuimus agros

Insere nunc melibēpiros. pone ordine vices

Ite meq̄ quondam felix pecus. ite capelle

Flonego vos post hac viridi projectus in antro

Duimosa de rupe procul pendere videbo

Carmina nulla canam. non me pascente capelle

Florentem cytisum. et salices carpetis amaras

Construe A. i. sed o ciyre supple nos alij. scz mantuanī hinc. i. a regis
one nrā ibimus aphros sitientes. i. ad aphricam. s. libiam vbi est regio ca
lidissima et ps nrā supple ibit scithiam. i. ad illā regionē. veniemus. i. ibi
mus oaxem. id est illum flauium. rapidum. i. velociter fluentem crete. id est
illius patrię. et veiemus britannos. i. anglicos diuisos. id est separatos pe
nitus. id est omnino. toto orbe. id est ab omni climate. en vnq̄. id est nunq̄
aliquando veniemus ad fines patrios. id est ad patriam nrām longo tpe. i.
q̄ magnum tempus. post. id est post q̄ recesserimus. et en vnq̄. id est nun
quid aliqñ ego melibœus videbo culmen. id est stipulam. tuguri paupis
id est domus pastoralis. congestum. id est q̄positum. cespite. id est gleba ter
re et ego melibœus vidēs post aliquot aristas. id est post multa tpa. mea
regna id est meas possessiones. mirabor. i. admirabor. et miles impius. id est
malus habebit. i. possidebit. hec noualia. i. noua rura tam culta. i. tam beng
laborata et barbarus miles. i. extraneus habebit supple has segetes. en quo
i. ad quā miseria discordia. id est. lis quoduxit. i. miserit ciues miserios id est

mantuanos exules en quis id est q̄bns p̄seuimus. i. plantauimus agros
id est arua o meliboei insere. id est planta nūc piros. i. illas arbores ordie
id est scdm ordinē t pone i. dispone yites. id est vineas ordine o meq̄ capel
le quōdam. i. aliquā felix pecus dico supple ite. i. a me abite t ego meliboe
us projectus. i. iacēs in antro. i. souea nō videbo capras posthac. pcul id ē
a longe de rupe dumosa. i. scopulo spinulo pendere. i. pascere. Et ego nulla
carmina canā. i. nō cantabo more rustico t vos capellē nō carpetis. id est
nō comedetis scithysum. i. illa herbam t nō carpetis salices. i. illas arbo
res amaras hoib⁹ supple. At nos Hic meliboeus postq̄ narravit mīse
rias futuras p̄noscit eas dicens o tityre tu es felix in terra tua. nos āt
miseri. i. exules extra solū positi t est ibi prolepsis. ibimus vna ps ad ori
entem t septentrionē alia ad aphricam sicientem. i. ad libiā vbi est regio
calidissima t quasi inhal'bitabilis t q̄ contrariū scythia ē patria frigidissi
ma in septentrione cu' us frigiditatē ponit ygilius in q̄rto georgicorum
Maxes est fluuius. i. illius regionis vel patrie albo qr̄ fluit p̄ terrā cretosa
diuisos orbe britā. nos qr̄ nō sunt nisi septem climata t inter illa britāni
nō sunt inclusi t enumerati britones q̄t vocat āglicos q̄ venerūt de saxo
nia t expulerūt britones de illa britania maiore q̄z est magna insula in
ter septentrionē t occidentē segata a gallia t ab omni alia patria. En vñ
q̄ vna dictio est en interrogat vñq̄ id est aliquādo enunciat id est nunquid
aliquando veniemus t p̄ modū dolentis plangit meliboeus dices heu nū
q̄ videbo inēternā patriam meam t quum tugurium meum cōpositum
ex cespite t cooptum culmis t dicit tuguri pro tuguri. sicut prius dixit
peculi. p̄ peculi. Lespes est gleba terre herbosa ex qua rustici faciunt mu
ros domorum suarū eas sugaddendo in modū lapidis. Lulmus est cala
mus nouus cresces t capitur p̄ stipula q̄ crescit sicut calamī crescūt t in
de vī culmē tectū vel fastigiūz domus t culmē hic capi p̄ domo sicut ps
pro toto. Post aliquot. tē. i. nunc erit mihi licitum post alias mīse
rias videre regna mīz. i. possessiones meas t agros meos quos regebam
Et p̄ aristas intelligit etates t p̄ etates annos p̄ methathesim. Impius
hec. vocat augustum militē t latenter increpat eū qr̄ abſtulit a mantua
nis agros suos sine misericordia vel qr̄ victor gessit bellum ciuale contra
anthonii t yocat noualia agros q̄ renouantur noua segerē quolibet āno
Sed p̄ prie noualia sunt silue nouę crescentes postq̄ absicfa sunt nemo
ra. plangit ergo meliboeus se seminasse t plātas p̄ alijs extraneis t bar
baris. En quo discordia ciues. hic exclamat contra ciuitates discordes
dices q̄ discordia est cā totius miseria qr̄ oīne regnū in se diuīsum desola
bitur. Insere nūc meliboei. hic facit apostrophā loq̄ndo ad seipm̄ yro
nīce t p̄ modū displicētiē hortās seipm̄ ad plantandū arbores t ad semī
nandū segetes quasi diceret q̄ frustra laboraret. Tre meq̄. hic dolēter re
cedit a suis possessionib⁹ dices ad capras suas ite sub aliud dominium qr̄
ego ero sepultus in quadā souea t nunc videbo vos pascendo petentes
arbores t dumos t cantabo carmina sicut solent pastores. Et est scy
thysus virgultum crescens in scythia ciuitate t dicunt quādam glose q̄ ē
hedera arborea aliqui etiam dicunt q̄ est caprifolium t vocat salices a/
maras non capris qr̄ libenter comedunt sed hoib⁹ sunt amar.

Hic tamē hac mecum poteris requiescere nocte
Fronde super viridi sunt nobis mitia poma
Castaneę molles, et pressi copia lactis
Et iam summa procul villarum culmina sumane
Maioresq; cadunt altis de montibus vmbraq;

Lity.

O melibœe poteris requiescere id est manere mecum hac nocte hic, i.e. in isto loco. fronde sup viridi id est sup herbā viridē. poma id est illi fructus sunt nobis mitia id ē dulcia, et castaneę sunt molles id ē maturę, et copia, id est abundantia. lactis pressi id ē casei est nobis suppler culmina summa id ē alti camini. villaꝝ id est oppidoꝝ. sumant id est sumū emittūt. pcul id est a lōge. et vmbraq; maiores cadunt id ē duplicatur. de altis montibꝫ id ē magnis montibꝫ Hic tñ tityrus consolatur melibœū qz iam aduersus ascit spm invitans ad coenā suā herbā viridē et fercula rustica scz ad caseum castaneas et poma Et iam summa. Hic h̄gilius p signū noctis vult ostēdere finē istius eglogue adesse sicut dies sicutur adueniēte vespaꝝ et palumbi recedunt in vespe ad silvas et relinquit agros qz sunt iuxta mare tyrenū et camini sumat v̄l culmia domioꝝ qz pparatur coena. et nos qz est magna vmbria v̄ldetur cadere de montibus altis qui obiciuntur soli. Letera vi deantur supra textum

¶ Finis prime eglogue. Incipit scda

Drammaticon vel Diticicon poeta corydonem
amantem Alexim scribit

Ormosum pastor corydon ardebat alexim
Delicias domini: nec quid speraret habebat
Tantum inter densas vmbrosa cacumina fagos
Assidue veniebat ibi h̄c incondita solus
Montibus et silvis studio iactabat inani
O crudelis alexi nihil mea carmina curas
Nil nostri miserere mori medeniq; cogis
Hunc etiam pecudes vmbras et frigora captant
Hunc virides etiam occultant spineta lacertos
Testilis et rapido fessis messoribus estu
Allia serpillum qz herbas contundit olentes
At mecum raucis tua dum vestigia lustro
Sole sub ardenti resonant arbusta cicadis
Nonne fuit satius tristis amaryllidis iras
Atq; supba pati fastigia nonne menalcam
Quāuis ille niger. qz quis tu cādīdus essem
P formose puer nimium ne crede colori
Alba ligustra cadunt vaccinia nigra leguntur.

Construe corydon pastor ardebat id est ardenter diligebat alexim id est illū puerū. formosum id ē pulcrū existentem supple delicias dñi. et corydon nō habebat illud qd speraret id ē desideraret. Quie ne quid speraret habebat id est nec spem potiendi habebat corydon veniebat assidue. i. s̄p̄ius t̄m. i. t̄mmodo inter fagos id ē illas arbores d̄cas. i. spissas. et inter cacumina vmbrosa id ē inter summitates montis vmbra habētes. et ipse solus ibi. i. in illo loco. lactabat id ē fundebat i. cassum h̄ec s̄ba sequentia sc̄ o crudelis t̄c. incōdita. i. subito dicta in montib⁹ et in siluis. inani studio id vano labore. o alexi o puer crudelis. id ē sine misericordia nihil. id ē non caritas mea carmina id ē meas cātilenas et nil. id est non miserere. i. misericordia nostri. id ē in ei corydonis. et tu cogis me corydonem mori. id ē perire. obire. et pecudes id ē animalia. captant id ē capiunt. vmbras id ē frigeratōes et frigora id ē loca aprica. et spineta id ē spine vel locus in quo crescent spines. occultant id est tegunt. lacertos id ē illa animalia. et testulis id est vxor corydonis vel alia puella. contondit id est preparat. allia id ē illa leguminis. et serpillum id ē illam herbam. et herbas oientes id ē odoriferas. messis soribus id est operarijs. fissis id ē fatigatis. estu id ē calore. rapido id ē vehementi. et arleusta resonant sub sole ardenti id ē calido. mecum id est cum me coridone cum cicadis id ē illis animalibus. raucis id ē rauq̄ cantantibus. dum lustro. i. circundo. tua vestigia id ē tuos passus. Nonne id est nunquid fuit. satius id ē melius. me pati iras. id ē rancorem. cristes id ē nō fictas. et pati in q̄ fastidia superba id ē verba superbie plena. amaryllidis id ē illius mulieris. et nonne fuit satius me corydonem supple amasse. menalcam id ē illum pastorem. Quāvis ille menalcas esset niger. quis tu a lexis es es candidus id ē fo:mosus. O puer formose id ē pulcre. ne id ē nō. crede id ē confidas. nimium id ē multū. colori id ē pulcritudini. Ha li gustra id ē flores. alba id ē pulcra. cadunt id ē labuntur. et vaccinia id ē illig viola. nigra. i. purpurei coloris. legūtur id ē colligūtur. Formosum pastor. **S**icda egloga seq̄itur que sic intitulat̄ alexis. q̄rloq̄tur de vehementi amore quē habebat v̄gilius ad alexim. In qua egloga introducit̄ poeta recitās mutuū amorem inter duos pastores sc̄ corydonē et alexim in domo pollionis dicēs. quidam h̄o sc̄ corydon pastor ardebat. i. impatienter amabat alexim. Et notandum est q̄ corydon ē v̄gilius. et ē nomen fictum a nomine cuiusdam auis dulciter cātantis q̄ dicitur cordya lis gallice char donnerau q̄ interpretatur dulce canēs. q̄ virgiliius inicitat dulciter cēsarem ad amorē suū. Lēclar aut̄ in persona alexis introducit̄. et interpretatur alexis sine respōsione. q̄r nihil in ista egloga respōdet. v̄l interpretatur s̄bus nō dignās respōdere p̄cib⁹ et dī ab a qd est sine. et lexis ratio. v̄l respōsio. Et quid p̄ alexim intelligatur ē diuersus modus dicendi. q̄r ista egloga in aliquib⁹ locis videtur sonare vñū et alibi aliud. Dicit̄ em̄ aliqui q̄ virgilius amauit tres sc̄ vñū puerū nomine. Alexandr⁹ quē post multas preces dedit ei pollio dñs suis specialis quē puerū cuz tanta difficultate obtinuit q̄ prima facie desperabat ipsum sibi dari. amauit etiam leriam pueraz et Lebetem puerum quos dedit sibi mecenās ad cuius requestam fecit georgica. Et dicunt quidā q̄ fecit istam eglogam de amore quo amabat illū eclar augustus qui cum maxima difficultate sibi restituit agros suos dī ergo primo. Virgiliius in persona alterius poet̄ q̄ corydon quidam

pastor ardebat alexim id ē ardenter diligebat. et capitulū ardenteer nesciā
phorice et sic dixit doctrinale. christi bonus ardet amorem. et ardebat ale-
xim id est illum puerum qui erat delicię domini sui scz polliois. Et ista
verba videntur magis sonare de alexandro. sed loquendo de cesare arde-
bat alexim id ē cesarem qui erat delicię domini. i. dñs delectabilis mutā
do constructionem trāstitiā in intrāstīaz qz dicit doctrinale. illud qd
regitur et rēctor idem tibi signant. Nec quid sperare habebat. i. nunc
sperabat ipsum puerum sibi dari vel de cesare nunc sperabat habere a/
gros suos quos tamen postea per importunitatem et frequentiam p̄dicā-
di obtinuit. Tantum inter densas loqtur more homis desperatis quis
eritistis yadit ad loca solitaria ad deflendum. dicit ergo qz corydon non spe-
rans zc faciebat carmina sua eritista in montibꝫ et siluis. Juani studio.
quia loquebatur absenti et nihil respondentī. O crudelis alexi. loqtur
virgilius ad alexandriū vel ad augustum vocans eum crudelem et inexora-
bilem et impium sine misericordia qz nō exaudit p̄ces immo cogit cum p̄
dolorē mori. Nunc etiā pecudes. Hic ostendit alexim debere misericordi
sui. quia non cessauit tota die orare cum magno sudore et sub ęstu diei qd
ostendit per signa que sequuntur. qz pecudes querunt umbram et lacerti vi-
rides qzunt spineta. Nunc etiā testylis. i. vxor corydonis vel alia puella
portat prandium messoribus sub ęstu diei. et vicitur nomine rustico mulie-
ris. quia aliter rustici vocant mulieres suas testam vel cortices. quia sunt
siccz et squalide. et est mirabile de illo prandio quod in tempore calidissi-
mo fit ex herbis calidissimis sicut ex allio et serpillo. Et consonant dicto
rusticorum quidicunt qz allia refrigerant. et consonant plinio in historia qz
dicit qz omnis medicina operatur per simile vel contrarium hoc est per se
vel per accidens. calor em per se calefacit. et per accidens frigefacit. allia et
in viris maximis aperiunt meatus corporis et resoluunt a corpore calorē
vnde derelinquent corpus frigidius sicut ruta facit viros castos et formi-
nas luxuriari. Ac mecum raucis. Licada est vermis garrulus et querit
umbram sub ęstu diei. Nonne fuit satius id ē nunquid fuisset mīhi meli-
us amasse mena lacam pastorem licet ille sit niger vel nonne fuisset mīhi
melius amasse quandam rusticam mulierem licet iracundam et superbaꝫ
qz pati pro te tot labores. Per amaryllidam intelligit leriam. et per me-
nalcam tebetem puerū quos sibi dedit mecenās qui licet nō fuisset tam
pulcri sicut Alexander tamē debuissent sufficere virgilium vel intelligit qz
fuisset melius sequi anthoniū qz augustum. O fornise puer. Hic ap-
propriat qz res nigre aliquando plus prosunt qz albe qz quis dicat p̄gilius
in georgicis qz aries albi ē melior. nō tamē ē regula generalis qz ligustra
que sunt flores albi cadunt et dimittuntur quasi vilia et tamen viola purpu-
reæ tendentes ad nigredinem colliguntur tanqz preciosæ hęc seruūs. alij
dicunt qz vaccinium est flos herbe que dicitur vayde gallice. et s̄m alios li-
guistrum est flos sambuci. et vaccinium est quoddam granum nigruin qd
ad tingendum est aptum sic dicitur vulgariter qz piper ē melior. qz crez.
Despectus tibi sum. nec quis sum queris alexi
Quaz diues pecoris niuci. qz lactis abundans

All me
Locutus
Lato qu
Bimpho
Pectus
Lumpac
Indice
Dalep
quilla q
in qz ab
et project
laconic
fragace
vocatio
glo qz la
horom
fame q
mona au
qz z mon
reverb
Dyntu
la ma qz
posse qz
albo qz
reformu
marich
la hanc
hyberni
num. L
nac leon
es que
Zion
et locut
tobacco
ne origi
do man
cris fin
fornal
boudi
hes o
p̄fum
in qz m
cancer
Dane

Dille meq; sicutis errant in montibus agne
Lac mihi non estate nouum non frigore deficit
Lanto que solitus si quando armenta vocabat
Amphion dircus in acteo aracyntho
Nec sum adeo informis nup me in littore vidi
Cum placidum ventis staret mare non ego daphnium
Judice te metuam si nunq; fallat imago

O alexi ego sum despectus id est non placebo tibi nec queris quis id est
qualis ego sum q; diues i. q; opulentus pecoris niuei i. gregis candi
di q; abundans i. copiosus lactis id est liquoris mille agn. i. oves niuei id est
proprietate errant i. pascuntur in montibus sicutis id est attheniensibus.
lac non deest mihi i. corydoni nouum in estate i. rex calido nec lac deficit in
frigore sed omni tempore ego habeo. canto i. cano que amphion i. inuen
tor artis musices dircus i. rex thebanorum solitus est cantare in aracyn
tho id est in illo monte. acteo id est attheniensis si quando id est aliquando voca
bat armenta id est greges suo cantu dulci. nec sum adeo id est instantum in
formis id est turpis quia vidi me corydonem. nuper in littore id est in ripa
maris cum mare staret id est esset placidum id est clarum vel quietum. ven
tis et non metuam daphnium id est illum puerum. et hoc dicto te alexi existet
te iudice si imago id est facies nunq; me corydonem fallat id est decipiat.
Despectus tibi sum. Hic corydon allicit alexim ad suum amorem per il
la tria quibus utuntur amatores scilicet per diuitias per pulcritudinem cor
poris et per cantum. Quaz diues Iactat se habere oves niueas id est
albas que oves sunt meliores. ut habetur in georgicis. et melius est habe
re femellas multas que pariunt et habent lac q; arietes. Lac mihi. Ja
ctat se habere lac nouum per totum ornum quia oves bis pariunt in ita
lia sicut habetur in georgicis. Bis grauidae pecudes et est laudabilis
habere lac in utroq; tempore q; habere caseum qui potest seruari per an
num. Lanto que. Hic se iactat se ex cantilena dicens q; ipse ita bene ca
tat sicut amphion dircus qui fuit rex thebanorum inuentor artis musi
ces qui tam dulciter canrabat q; faciebat montes salire et tripudiare.
Aracynthus est mons thebanus quem vocane atheum id est atthenensem
et loquitur tanq; ignorans loca nobilia more rusticorum sicut si aliquis
diceret montem atheum esse diuisionensem vel parisium. qui tamen est mons
rothomagensis. Nec sum adeo informis. Hic iactat se de pulcritudi
ne corporis q; resperxit se in littore quando mare erat placidum quia quan
do mare est turbidum non bene representat imagines et vidit se valde pul
crum. si imago sua non fallat. q; imago sepe fallit repnito. sicut patet de
speculo cōcauo in quo repnatur facies sicut est. nec in aqua rbi a gparz q;
baculus integer sit fractus. Sed causa q; resperxit se in littore est. q; pasto
res non habent speculum in capite nisi fonte vel aqua placidu. Non ego da
phnium. Dicit se ita pulcrum sicut fuit daphnis p̄mus pastor filius mercu
ri ex una nymphâ p̄ quæ intelligit syphilis cornificiū p̄ hyroniam metris
catorem inceptum et virgilio semper emulum.

Quantum libeat mecum tibi sordida rura

Atque humiles habitare casas. et figere ceruos.
Hedorumque gregem viridi compellere hibisco
Necum una in siluis imitabere pana canendo
Pan primus calamos cera coniungere plures
Instituit. pan curat oues. ouiumque magistros
Flece peniteat calamo triuisse labellum
Hec eadem ut sciret quod non faciebat amyntas
Estimishi disparibus septem compacta cicutis
Phystula. dametas dono mihi quam dedit olim
Et dixit moriens te nunc habet ista secundum
Dixit dametas. inuidit stultus amyntas
Præterea duo nec tuta mihi valle reperti
Caprioli sparsis etiam tunc pellibus albo
Bina die siccant ouis ubera. quos tibi seruo
Iam pridem ha meillos abducere testylis orat
Et faciet. quoniam sordent tibi munera nostra

Construe. O alexi libeat id est placat tamen id est tammodo. habitare id est
frequetare. rura sordida id est que tu credis esse sordida. et casas humiles id est
parvulas domos pastorales. et libeat tibi figere ceruos. id est venari illa anti-
malia. et libeat tibi compellere. i.ducere. mecum gregem id est pecus. hedorum
id est hircorum. hibisco viridi id est ad fragulum viride. et imitabere id est imita-
beris. mecum id est cum me corydome. una id est simul. pana. i. deum pastor. in
siluis. i. nemoribus. canedo id est cantando. pan ille deus. instituit. i. docuit. p-
mus coniungere. i. simul iungere. plures calamos. i. phystulas. et pan curat
oues. i. sollicitus est de ouibus. et curat magistros ouium. nec peniteat id est
no non pigeat te alexim. triuisse labellum. i. labia tua. calamo. i. phystula. et a/
myntas oprabat supple ut sciret hec eadem quod yolo te docere quod non facie-
bat id est non sciebat. et phystula est mihi corydoni compacta colecta coniunc-
ta septem cicutis disparibus id est septem spaciis diuersis. quam lez phystulas
dametas dedit mihi dono. i. in donu. et dametas dixit moriens ita phystula
laßhabet te corydone nuc scd id est ingrñ scd. et dicit dametas hec yba et
amyntas quidam pastor stultus inuidit. peerea duo capoli regni mihi. i.
a me no tuta valle. i. in incognita valle. et hoc pellibus sparsis. i. tinctis. al-
bo siccant. i. desiccat. laetudo ybeta ouis. i. matris quos. i. capolos. seruo.
id est custodio tibi. et testylis. i. illa mulier. orat. i. rogat. iam p-
dem. i. longo-
rge. abducere. i. remouere. illos a me et ipsa faciet. i. habebit. qm nrā mune-
ra sordent id est videtur sordida tibi. **O**tantū libeat. Hic fragilis signifi-
cat viram pastoralem ut alexis non spernat eum dices utinā placeret ti-
bi habitare mecum ista rura que putas esse sordida et habitare puas do-
mus et puas tuguria pastoralia. et figere ceruos id est delectare mecum duce-
re hedos ad hibiscum. Et est hibiscus genus virgulti mollis et flexibilis.
dicitur hibisco id est ad hibiscum ponendo datuum pro accusatio sicut
in enide et clamo coelo id est ad celum. **N**ecum una hic virgiliius in-

ut et illum puez ad delectationem carminis ei dicit cantabis mecum in
siluis sicut deus totius naturae qui dicitur pan. quod nomen in greco significat
omne vel totum et inde dicitur panis. Et fuit pan deus rusticus qui pingebatur
ad similitudinem totius naturae. habebat cornua sicut luna vel ad modum
radioe solis et faciem rubeam sicut ignis vel ethereus quod idem est ut dicitur in ge-
originis Ether enim est sphera ignis vel aer superior. Et in pectore habebat stel-
lam ad representandum imaginem stellarum et eius pars inferior erat hispi-
da et pilosa ad significandum radices arboris que sunt in terra sicut capilli
li in capite. Et habebat pedes curuos ad significandum circulum anni. Na-
tura enim omnia ista habet in se ideo deus naturae sic pingebatur. Iste ama-
vit syringam nympham sed ipsa propter sui turpitudinem noluit ipsum di-
ligere. et fugiens a facie eius implorauit terre auxilium et mutata est in cas-
lam quam pan perforauit et fecit phystulam ad suum solarium et inde
dicitur quod pan fuit primus phystulator et ab illo phystula habet dignitates. id
coridon inuitat alexim ad cantandum carmina diuina. Iste pan habuit
luctam contra amorem sed amor obtinuit quod omnia vincit amor ut dicitur in
enclipe. Iste coniunxit multas phystulas cum cera insimul et inde canta-
ta est optima melodria. Per calamum intelligitur armonia sphaerarum sep-
tem planetarum vel septem artes liberales quas deus instituit ut dictum est.
Antiqui depingebant eum habere pedes caprinos ventrem pilosum in-
dutum pectus pelle caprina varia vultum rubicundum. habentem duo
cornua scilicet solem et lunam tenentem in una manu phystulam et in alia ba-
culum pastoralem reflexum que reflexio denotabat annum et fuit filius
vixis Plutarchus historiographus grecus qui fuit post christum
narrat quod audiuit ab auro suo quod dum veniebant ad italię nauigando ve-
nerunt iuxta epyrum insulam de directo respicientem italię et anchora
uerunt nauem et nauta principalis non nolebat se suo nomine et audierunt
vnam vocem proprio nomine se ipsum vocantem et dixit quod pan erat mortuus et
quod nuncaret illis quos videret in portu maris italię et italii fecerunt magi-
num planctum. Hec eadem ut sciret. id est amyntas fecisset omnia quod vo-
luisset pro scientia ista carmina quod te volo gratis docere. Vnde amyntas intel-
ligitur cornificius qui fuit inuidus contra sygilium et scripsit contra eum scilicet
autoritate romano quod fuit expulsus. Est mihi disparibo. Hic coridon dic-
tit se habere vnam phystulam de septem calamis. id est septem artibus libera-
libus quam dedit sibi diametas. id est theocritus magister suus ex quo cornifici-
us fuit inuidus. Præterea duo Hic inuitat eum per donum duorum capri-
olo et silvestrium hystrium adhuc pelles dispicias varijs coloribus quod inuen-
tes sunt. et isti caprioli lactent matres talia aut aitalia multum placet pueris
quod natura gaudet diuersis et per illos capriolos intelligit eglogas in quibus
sunt varie sententiae velatae sub sybis obscuris. Jampridem a me.
Hic accelerat illum iuuenem quia testilis iam petiuuit illos et habebit illos
nisi ipse festinet et veniat statim.

Huc ades o formose puer tibi lilia plenis
Ecce ferunt nymphæ calatis tibi candida nais
Pallentes violas et summa papauera carpens
Flarcissum et florem iungit bene olentis anethi

B i

Tum casia atq; alijs intexens suauibus herbis
Mollea luteola pingit vaccinia caltha
Ipse ego cana legam tenera lanugine mala
Lastaneasq; nuces. mea quas amaryllis amabat
Addam cerea pruna: et honos erit hinc quoq; pomo
Et vos o lauri carpam. et te proxima myrtle
Sic posite quoniam suavcs miscetis odores

O puer formose huc ades. id ē mecum maneas ecce nymphæ. id ē deo. se
runt colligunt portant lilia. id est illos flores plenis calatis. et nais illa
nymphæ candida. id ē pulchra carpens summa papauera. id ē illos fruct
us fert incq; violas illos flores pallentes. id ē albos tibi alexi. ipsa nais
sangit. id ē componit. tibi narcissum. id ē illum florem. et fert incq; florem
anethi. id ē illius herbe. bene olenis. id ē bonum odorez dantis. et men e
tiam nais intexens. id ē commiscens cum casia. id ē herba suauissimi odo
ris. atq; intexens alijs herbis. id est floribus suauibus. id est delectabilis
bus. pingit. id est componit. vaccinia mollia caltha. id est cum illa. herba
luteola. id est talis coloris qualis est color auri. et ego legam. id est collis
gam mala. id est poma. cana. id est alba tenera lanugine et legam castane
as molles quas scilicet castaneas mea amaryllis. id est amica amabat et
addam pruna cerea. id ē illos fructus cerci coloris et honos. id est laus erit
hunc pomo o lauri. id ē o vos arbores carpam post o myrtle proxima sub
audi lauro vel ad odorem proxima carpam te. id ē accipiam vel colligam
quoniam vos arbores sic posite. id ē ordinatæ miscetis. id ē datis odores
suaves. id est delectabiles. Huc ades. Hic adulatur ei laudando suæ
pulchritudinem dicens q; in campis sunt fontes et nymphæ que colliguunt
sibi violas et alias herbas odoriferas. Ipse ego. Invitat eum per do
num pomorum et castanearum quia pueri diligunt talia. et vocat poma
cana coctana que ante maturitatem habent caniciem vel intelligit poma
persica. id est persicas que sunt pilose et est lanugo prima barba tenuis si
cut lana. Et vos o lauri carpam. Evidetur ad precedentia lauros et
myrthos et est myrthus feminini generis quia os grecuz sepe mutamus
in vs muliebre vel computatur sub noie arboris.

Rusticus es corydon nec munera curat alexis
Hec si muneribus certes concedit yolas
E heu quid volui misero mihi. floribus austrum
Perditus et liquidis immisi fontibus apros
Quem fugis ab demens. habitarunt dij quoq; siluas.
Dardaniusq; paris. pallas quas condidit arces
Ipsa colat. nobis placeant ante omnia silue
Lorua legna lupum sequitur. lupus ipse capellam
Florentem cythismum sequitur lasciuia capella
Te corydon o alexi. trahit sua quemq; voluptas

Aspice aratra iugo referunt suspensa iuueni
Et sol crescentes decedens duplicat umbras.
Metamen vrit amor. quis enim modus ad sit amor?
Ah cor ydon cor ydon que te dementia cepit?
Semiputata tibi frondosa vitis in vlimo est.
Quintu aliquid saltem potius quorum indiget vsus
Ulinibus: molli que paras detexere iunco
Inuenies alium si te hic fastidit alexis

Contrue sic. O corydon tu es rusticus. id est ignarus vel stultus. nam alexis non curat munera. id est dona tua et si certes. id est disceptes munera bus pro habendo puerum. yolas. id est dominus suus non concedit. id est p mittit. E heu quid volui. id est optauit mihi corydoni misero. ego perditus delectus deceptus. immisi. id est posui. austrum. id est illum ventum floribus. et immisi. id est posui apros. id est porcos siluestres fontibus liquidis. i serenis. ah. o alexi. demens. id est stulte quem scilicet amatorem fugis. dū habitarunt. id est habitauerunt silvas. id est nemora et paris dardanii. id est troianus habitauit silvas et pallas colat. id est habitet arces. id est turres quae ipsa condidit. id est composituit silue. id est nemora placent ante omnia. id est bona mundana nobis. id est pastoribus leyna. id est femina leonis torna. id est torue ambulans sequitur lupum. id est illud animal et iple lupus sequitur capellam ad deuorandum. et capella lasciva sequitur cythiseum. id est illam herbam florentem. et o alexi corydon sequitur te et sua yolas. lupas. id est amor trahit. id est attrahit quenque. id est vnumquemque. o alexi ali pice iuueni. id est parui boves referunt. id est portant aratra suspensa. id est superposita iugo. id est collo suo et sol. decedens. id est versus occidentem tendens duplicat. id est condensat umbras et amorem amor. s. alexis pueri vrit. id est comburit me. quis modus ad sit. id est conueniat amo: i. ah o corydon qui dementia. id est stulticia. coepit. id est detinuit te. vritis. id est vinea. semiputata est tibi invlmo. id est in illa arbore frondosa. id est ramosa quae. id est quoniam paras. id est paras detexere. id est componere aliqd. id est aliqd bonum iunco molli. id est ex illa herba flexibilis vlinibus. id est regultis aliqd dico eo p. s. quo ypsus id est natura hominum indiger potius. i. melius o corydon tu inuenies alium amicum si hic alexis fastidit. id est tedio afficit te. Rusticus es corydon. Hic poeta loquitur ad corydonem dices quod alexis vel cesar non curat carmina sua quod rusticus est et rusticus non habet pecium inter magnates. Nec si muneribus. i. si tu velis dare munera per hunc illum puerum pollio dominus suus non dabit tibi ille nec cesar pro munibz tuis dabit tibi agros matuanos. E heu Hic corydon increpat seipsum quando silitudinem pastoralē quod sicut ille quod immixtit porcos in fontem liquidum turbat aquā. et qui dat floribus austri venustum pluviolum destruit flores. ita corydon turbauit seipsum petendo frusta quod non potuit obtinere. Quem fugis Loquimur ad alexim et est ah interiectione dolentis. i. quare dedignaris vitam pastoralē quod dardanus paris qui fuit filius priami regis troiani fuit pastor in silvis. Unde regio troiana dicitur dardana a dardano rege qui ibi regnauit. Pallas. Hic loquitur indignatus. i. pallas habitet in turribus vel in ciuitatibus quas ipsa

¶ ¶

condidit. rura autem magis placent pastoribus. Poetē em̄ singunt mis-
neruam siue palladem fuisse natam ex capite iouis et quod in capite est ingens
um ideo quod dea sapientie et arcium et inuenisse omnes artes et domificandi
colendi terras. et cetera. **L**orua leena Hic corydon excusat seipsum. quod
frustra petierit alexim quod omnis res sequitur suum a perpetuum vel illud in
quo delectatur sicut patet per exempla quod leena sequitur lupum ad decoran-
dum et lupus capram. et capra sequitur frondes sibi delectabiles. ita corydon
sequitur alexim qui sibi placet. Aspice aratra Hic vult ponere finem sue
eglogue sicut fecit ibi iam mare thyrrenum. et cetera copulant more rusticorum
qui copulant horas diei per ligaturam boum et quando dissoluunt boues
tunc est finis diei. **D**e tamen viri amor. id est quis omnia capiant finem. a
mor tuus meus semper durat. Quis enim modus? Quia omnia vincit amor. ut
dictum est prius. nam erit ille mihi semper deus. unde de quidam Hesio quod sic
amor nec amoris sentio nodum. Sed scio si quis amat nescit habere mo-
dum. **A**b corydon Loquitur poeta ad corydonem dices quod tu elius fuisti
ei cogitare de propriis negotiis suis quod amare alexim. quia non licet rusticis
quoscumque querere ea quod sunt supra se Semiputata tibi. id est stultus es qui
vis amare et tamen viris tua semiputata est et est in ylmo frondosa frondes
enim nocent viribus ut habetur in georgicis. Et hoc intelligit quod virilis est
complere encedem quam incepserat quod orare per agris mantuanorum restis
tuendis. quia melius sic recuperaret gratiam imperatoris. Ut aliter potest
intelligi quasi diceret poeta. o corydon tu es bene furiosus et credo quod bibis
eide vino semiputata viris. quicunque enim sacrificabat tali vino corripie-
batur furore vel potest aliquando intelligi. id est sicut viris deserta que non est
perfecta sed solum semiputata fert tarde fructum maturum ita tarde vel
nunquam habebis gratiam cesaris vel alexis. Inuenies alium. Hic dat si-
bi remedium quia fortuna non est stabilis. et ideo si ille cesar contemnat
te forsitan post eum veniet aliis qui te diliget. dicetur enim quod sors omnis
a versat. Extera videantur supra textum.

In clo. Menalcas et dameta cum multis concertates. et palemon iudex. eglo. iij.

Ic mihi et dameta cuium pecus. an melibei. **D**e.

Construe sic. O dameta. id est pastor dicit mihi. id est menalce
cuium pecus. id est cuius est pecus. an. id est nunquid est melibei. id est il-
lius pastoris. Tercia egloga que dicitur palemon. et est obiurgatio
pastoris quia sunt duo pastores alterantes ad inuicem cum iurgiis. un-
de pastor est menalcas cornificius inuidens contra virgilium qui extrane-
is incipiebat esse delectus cesari. et timebat cornificius illud quod sibi con-
tingit scilicet postponi virgilio. Secundus pastor est dametas. id est vir-
gilius qui responderet menalce se defendens viriliter. et isti duo loquuntur in
uicem usque ad medium eglogę. ubi introducitur aliis pastor qui audit ista
iurgia qui vocatur palemon ibi. Dicite quandoquidem. et sic in ista eg-
loga sunt tres principales personae denominatur tamē a digniori scilicet
a palemone iudice. Cornificius autem improperebat virgilio multa con-
uicia scilicet quod possessiones quas tenebat non erant sue sed exul extrane-
us erat et mercennarius et quod nihil habebat dicebat enim quod metra que vir-
gilius scribebat non erant sua sed erat solum aggregator. Incipit ergo

menalcas a iurgijs interrogans dametas. Dic mihi dameta cuium pecus. quasi diceret bene scio q̄ non est tuum sed nunquid est meliboci pastoris. id est cuius sunt possessiones quas tenes nunquid sunt cesaris vel cuius sunt metra que scribis nunquid sunt homeri vel theocriti. Unde virgilius quando improperabatur ei se intermisere dictis suis aliquos yslus homeri. respondebat q̄ fortis est qui eripit clauam ab hercule. Et hic nondum q̄ antiqui dicebant cuius cuia cuium. sicut meus mea mecum sis cut patet hic.

Dametas

Non verum egonis: nuper mihi tradidit egon

Construe. pecus non est meliboci sed est egonis. egon id est ille pastor tradidit mihi dametas nuper id est non longo tempore. Non veruz Hic responderet dametas id est virgilius negatiue. q̄ oues non sunt meliboci sed sunt egonis. quia egon pastor dedit sibi nuper eas id est scientiam bucolicorum habuit a theocrito.

Menalcas

Infelix o semper ouis pecus: ipse neq̄ram

Dum fouet. ac ne me sibi p̄ferat illa veretur

Hic alienus ouis custos bis mulget in hora

Et succus pecori et lac subducitur agnis

Construe. O ouis existens semper pecus id est animal. Infelix id ē in fortunatum dum ipse dametas. fouet id ē amplectitur. neq̄ram id ē illam amasiam. ac pro et. veretur id ē timet. ne illa neq̄ra. preferat me sibi. id est ne plus me diligat. Hic custos id ē dametas. alienus custos ouium mulget id ē fugit oues. bis in hora id ē in die. et succus id ē liquor. subducitur id ē aufertur. pecori et lac subducitur agnis. Infelix. Dicit menalcas q̄ inter alia pecora oues sunt animalia infelicia quia communiter habent miseros pastores. ybi vult diffamare dametam id ē virgilium ex inuidia dicens. Ipse neq̄ram dedignatur ipsum nominare nomine proprio sicut ipsa petenda mihi id ē ipse dametas blāditur neq̄re pellici cōmuni pastori bus et tūmz ne ipsa p̄ponat sibi dametā et sic est inuidus. Hic alienus ouis id ē in isto loco iste pastor bis in hora mulget oues et sic est valde auras et fugit totā substantiā ouium et agnorum ianc̄ mercenarius et nō veretus pastor quasi diceret coruificius q̄ virgilius non erit p̄dilectus a cesare quia non est nisi tyrannus et crudelis exactor populi.

Dametas.

Parcius ista viris tamen obijcienda memento.

Nouimus. et quite transuersa tuentibus hyrcis

Et quo (sed faciles nymphērisere) sacello

O menalca memento ista sc̄z verba esse obijciēda id ē dicēda peius id est modestius viris sc̄z fortibus nā nouimus te supple et nouimus qui te corruerit supple et nouimus quo id ē in quo loco. facello. i. templo et hoc dicto hyrcis tuētib⁹ trāsuersa s̄z nymphē faciles ad inscriordiā. risere. i. derisere te. Parcius ista viris. Rādet yngilius dicēs. tu nō debuisses obijcere talia fruola viro cōstanti q̄ nō timet talia yba inutilia et sp̄caliter tu quē bene cognosco esse infamem q̄r q̄ v̄det te v̄det vñ hyrcūz ecōtra viso em̄ vno hyrcō q̄ respicit trāsuersabilit̄ et tu videris id ē tu es valde immundus. luxuriosus sicut hyrcus qui tempore libidinis respicit ob hqne

et capitum ibi transuersa aduersialiter. id est nomen pro abuetbio. Et quo id ē nomine bene scio q̄ tu commisisti stuprum in loco sacro id ē in tē plo nympharum quod est sacrilegium et meruisti lapidari si nymphē non fuissent tibi misericordes. faciles id est benignē et exorabiles id est gratia. sc̄. derisus tamen es a deabus tanq̄ turpis

Deli.

Tum credo: cum me arbustum videre miconis

Tanq̄ mala vites incidere falce nouellas

¶ Dameta credo q̄ nymphē derisere quando viderunt me scilicet menalcam. incidere id est amputare. arbustum id est arbores in tali loco existentes. miconis id ē illius pastoris. et etiam quando viderunt me. incidere vites nouellas. id ē teneras. mala falce id ē malo instrumento. Tum credo. Respondet menalcas rustice et naturaliter. rustice enī quando obijciuntur eis obprobria non purgant se a primis obiectis sed adiunt alia ut forte ostendant non esse vicia magna q̄ dieant non feci quod dicis. immo etiam hoc et hoc. sed ista non sunt magna vicia. Naturaliter em̄ homines irati hoc faciunt audient enim non solum fecisse mala immo et illa fateri sine verecundia. dicit ergo menalcas. bene credo q̄ nymphē risere quando viderunt me propter stuprum. et hoc fuit verum etiam quando commisi unum aliud crimen. scilicet quando abscondi nouellas vites quod tamen est capitale crimen. sed antiquae possunt bene sine damno abscondi. quasi diceret si ego commisi hoc et illud qd tibi ē q̄ no potes me corrigerem.

Aut hic ad veteres sagos. cum daphnidis arcum

Fregisti: et calamos. que tu peruerse menalca

Etcum vidiisti puer donata. dolebas

Et si aliqua nocuissest mortuus esses

¶ menalca. nymphē supple viderunt te hic. id ē in isto loco sc̄ ad veteres sagos cum fregisti. id ē rupisti arcū. et calamos. id ē phystulas. daphnidis. id est illius pueri. que sc̄ arcum et calamos o peruerse. id ē pessime. menalca cum vidiisti donata id est data. puer id ē daphnidis. dolebas id est tristabar. et si non aliqua id ē aliquatenus vel aliqua ratione. nocuissest id est malum fecisses puer. tu mortuus esses. id est tu perires ex inuidia.

Aut hic. Dameta. id ē virgilius iterum redarguit cornificium inuidie et detractionis. quia pridie fregit arma et phystulas daphnidis pastoris. et erat iratus quia arma et phystulas erant data daphnidis. et ex inuidia mortuus fuisset si non nocuissest ei in aliquo. Pastores em̄ habent arma. ut dicitur in georgicis. Armag amyelum canem et cassas phareras. In hoc vult ostendere q̄ cornificius erat sibi inuidus. quia celar ded erat sibi agios. vult etiam dicere q̄ cornificius lacerauerat carmina helydi poetę. in georgicis. etiam vtebatur illis tanq̄ suis. Inuidebat etiam virgilium qui habebat artem poetamicam.

Quid domini facient. audent cum talia fures

Non ego te vidi d'amonis pessime caprum

Excipere insidias multum latrante lycsa

Et cum clamarem (quo nunc se proripit ille)

Tity recoge pecus. tu post carecta latebas

De.

Quid domini. id est principes facient cum fures id est latrones audere
facere talia facta. supple o menalea pessime. id est peruerse. non id est nonne
ego vidi te dametam excipere. i. furari caprum damonis. i. illius pastoris.
Insidijs id est occulte. et hoc dicto lycsca. id est cane silvestri. latrante. id est clausa
mante. et cum clamarem id est dicerem tityro. o tityre coge. id est duc pecus
vel serua. quo i. ad quem locum. ille id est dametas. se proripit. i. transpor-
tauit. tu latebas. i. absconditus eras post caretia i. illū locū in quo crescunt
carices. Quid dñi Menalcas vocat nūc dametam furem. dicens quid
fieret si loqretur uno dño quando iste fur audet sic respondere Sunt aut
quēdam nomina q̄ significantur per officia. sicut amator philosophie dicit
tur ph̄us. et nomen trium karum dicitur fur. sicut Plautus eisdam latro-
ni dicit. tu es hō trīū karū. et sic ex officio furādi. vult etiā dicere q̄ virgilius
est seruus miser et indigens q̄ soli tales furātur. dicit em Latho. Cum de
est aliena sequitur. Numquid ego vidi te furantem capru damonis pastoris.
et q̄ ego clamauit lycsca clamauit. et tu te abscondisti retro caretia. Et h̄
confirmat se esse furem. q̄ visus ē certissimus sensuum. et vult dicere q̄ vir-
gilius furatus ē ab homero et a theocrito et hecodo carmina que dicebant
esse sua. vel q̄ furatus est possessiones vel agros cesaris. Et est lycsca v̄li
cyscus canis qui ex lupo et cane generatur. et ē optimus canis contra lus-
pos. ideo dicit q̄ in furando lycsca latrabat et virgilius se abscondit in ca-
rectis. id est locis vbi crescunt carices.

Da.

An mihi cantando victus non redderet ille
Quem mea carminibus meruisset phystula caprum
Si nescis meus ille caper fuit. et mihi damon
Ipse fatebatur: sed reddere posse negabat

An ille. i. damon victus supatus cantando non reddere mihi damete
capru supple quē sc̄z caprum mea ahystula meruisset carminib. i. cantib
a menalca si nescis id ē si ignoras ille caper meus fuit et damon. id ē. ille pa-
stor fatebatur mihi damete illū capru esse meū sed negabat se damonem
posse reddere. id ē restituere An mihi. Responderet dametas. idē virgilius
multiplicando vicia sicut prius fecit menalcas. sed dicit se nō esse fure
nec cepit rem alienam iniuncto dño. q̄ ille caper erat suis qd̄ bene sciebat
damon et cōfitebatur. sed dicebat seipm̄ non posse reddere quia differebat
ipsum dare donec faceret carmen tragicum. Et interrogabat virgilius
cornificium dicens. Numquid bene scis q̄ ego possum bene obtinere illuz
caprum ex carmine meo. id est nunquid bene scis q̄ possum et bene scio fa-
cere tragedias et carminaque sic vocantur. a trogos quod est hyrcus quia
premium tragicorum erat hyrcus. et sic dato q̄ non fuisset meus tamē po-
teram illum licite accipere quia paratus eram illum mereri cantando. et
per hoc significatur q̄ virgilius si tenebat agros non tenebat nisi suos. et
cesar hoc bene sciebat. sed vix poterat eos sibi restituere quia eos dederat
suis militibus verumtamen propter sui scientiam et magnam prudētiā
et subtilia carmina cum deuotis et humilibus precibus meruit eos sibi re-
stitui. et sic meruit caprum cantando sicut dicit Horatius. Carmine q̄ tra-
go vilem cantauit ob hyrcum

De.

Lantando tu illum: haud vng̃ tibi phystula c̃ra
Juncta fuit. non tu in triujs indocte solebas
Stridenti miserum stipula disperdere carmen

Construe sic. Meruisti supple habere illum caprum cantando? quasi biceret non. quia haud pro non phystula nunc̃ fuit tibi iuncta id est coniuncta. c̃ra non id est nunquid solebas indocte id ē inutiliter. vel indocte potest esse vocatiui casus. disperdere id ē ylulare. carmen miserum in triujs id est in biujs. stipula id est phystula. str de nt̃ id est male resonanti.

Lantando tu illum. Obiurgat iterum menalcas id ē cornificius contra virgilium dicens. tu metuisses caprum cantando. tu mentiris. quia nunc̃ sciusti cantare nisi solum ylulare in biujs et nunc̃ habuisti bonā phystulam iunctam c̃ra. sed solummodo phystulam scissam male et stridule resonant em id est nunc̃ habuisti bonos libros ad studentum nec ync̃ bonam philosophiam sciusti. Et sciendum q̃ pastores qui vendebat lac timebant esse in quadriujs ybi ylulabant ad denunciandum lac esse venale in memoriam cereris. quia quando querebat filiam suam pro serpinam ylulabat in urbibus et triujs sicut dicitur in engide. Nocturnus echatē triujs ylulata per urbes.

Da.

Vis ergo inter nos quid possit vterq; vicesim
Experiāmūr: ego hanc vitulam (ne forte recuses)
Bis venit ad mulctrum. binos alit ybere fctus
Depono. tu dic mecum quo pignore certes

O menalca vis. i. cōsentis ut exgiamut. i. probemus inter nos quid yterq; nostrū possit sc̃z cantare et ego dametas depono. i. in vadum ponō hanc vitulā. et ne forte recuses. i. refutes eam dico tibi q̃ ipsa venit bis ad mulctrū. id est bis mulgetur in die. et alit id ē nutrit. binos fctus id ē duos vitulos. ybere. i. māmilla sua. et dic mihi quo pignore. id est quo vadio certes meū. Vis ergo. Respōder dametas. i. ygilius tu dicas q̃ nescio cantare vis tu q̃ cantemus ambo inter nos. quia nō habemus iudicē. q̃ adhuc nō venit palemon et ponamus vadia inter nos q̃ succedat victori. et ego depono yl' assigno p̃cū yl' vadū carminis. sc̃z yna. vaccā iuuenā que licet sit iuueuis tamē bis in die. venit ad mulctrū. sc̃z manet lero. et possimus dicere mulctrā yl' mulctez. yl' mulctrariū vas in quo mulgetur lac. dicitur em in georgicis implant mulctraria vaccē. Tu dic mecum quo pignore certes. id est quod vadum vis ponere.

De.

Degrege non ausim quicq; deponere tecum
Est mihi nāq; domi pater. est iniusta nouerca
Bisq; die numerant ambo pecus. alter et hēdos
Uerum id quod multo tute ipse fatebere maius
Insanire libet. quoniam tibi pocula ponam
Fagina. celatum diuinū opus alchimedontis.
Lenta quibus torno facilis superaddita vitis
Diffusos hedera vestit pallente corymbos

**In medio duo signa conon. et quis fuit alter
Descriptis radio totum qui gentibus urbem
Tempora que messor. que curuus arator haberet
Hec dum illis labra admouit sed condita seruo**

Non ausim. id est non auderem deponere. id est sequestrate quicquid. id est a /
liquid de grege. id est ex ouibus namque pater est mihi domini nouerca est in /
iusta domi quod pro et ambo scilicet pater et nouerca numerant. id est compu /
tant pecus. id est oves bis in die scilicet mane et sero et alter numerat hedos
verum deponam supple id quod tu fatebere. id est dices esse maius scilicet
yadium quod sit vacca. et liber. id est expedit te insanire quoniam pono tibi is
ta supple Nam ponam pocula id est vasa fagina. id est ex fago facta quod sunt o
pus celatum. alchimedonis diuini. id est illius preclaris sculptoris quibus.
id est in quibus poculis vitis lenta superaddita torno faciliter vellet. id est coope
rit corymbos. id est yuas hederarum diffusos. id est dispersos hedera. id est ar /
bore pallente. id est pallida in medio illorum poculorum sunt duo signa.
scilicet conon. id est imago cononis ducis et quis fuit alter agricolae nesciunt
supple sed fuit ille qui descripsit totum orbem gentibus. id est hominibus
radio. id est cum virga et descripsit que tempora messor. id est vindemiator
haberet et descripsit que tempora arator haberet. id est rusticus possideret et
ego menalcas necdum. id est non adhuc admouit. id est apposuit labra illis po
culis De grege. Responderet menalcas. id est cornificius sicut ille qui ti
met vincit quia ipse non auderet deponere aliquod animal de grege quod ha
bebat nouercam et patrem qui bis in die numerabant gregem scilicet ma
ne et sero et dicit iniusta quia communiter nouerce sunt iniuste progenitis
Elerum id quod multo. ac. Et tibi dabo unum aliud precium quod est me
lius quam vacca tua scilicet unum vas de fago ad potandum quod factum est
ab eximio scultore scilicet ab alchimedonte in quo scripta est hedera al /
ba habens corymbos. i. baccam vel grana quedam. et supra illam hederam
est tornata vel cum torno facta una vitis quod cooperit illos corymbos. et in
medio illius vasis est imago cononis qui fuit dux et imago vii alterius
phi. Descriptis radio. i. cum virga qua utuntur geometri quia fuit as
trolagus Hec dum illis. i. illa pocula non sunt adhuc in usu sed sunt no
ua. i. recentia. Per ista intelligitur quod cornificius timebat uxorem suam et
non audebat duponere nisi poculum solum. i. quendam librum de quo mu
lier non curat. et vult dicere quod habet quendam librum quem virgilius
nunquam vidit.

Da.

**Et nobis idem alchimedon duo pocula fecit
Et molli circum est ansas amplexus achanto
Orpheaque in medio posuit. silvasque sequentes
Hec dum illis labra admouit. sed condita seruo
Si ad vitulam spectes nihil est quod pocula laudes**

Et idem alchimedon. id est ille sculpsor fecit duo pocula et ille alchime
don amplexus est ansas. i. illud quod tenemus vasa circu. i. yndiqz achans
co. i. illa herba molli. i. flexibili et ipse posuit orpheus illum cantorem. po
suit silvas. i. nemora sequentes scilicet cantum orphhei necdum. i. non ad /

C i

huc admouit. id ē posui labra illis vasis. sed seruo illa condita. id ē abscon-
dita z si spectes. id ē respicias ad vitulam. id ē vaccam nihil est q. id ē qua-
re laudes pocula. Et nobis idem. Respondet dametas condemnando
pocula quē menalcas reputabat preciosa. Illud enim non ē preciosum. qd
est commune. dicit ergo Virgilius ego etiam habeo duo pulchra pocula
ab alchimedonte z circa ansas est sculptus achantus herba volubilis. et
in medio posuit orpheum qui fuit optimus cantor qui faciebat silvas co-
reare. et ideo in poculis meis sunt sculpt̄ siluē sequentes orphicum.

Pleidum illis Derisorie repetit verba cornificij z est hypallage. quia non
mouemus labra ad pocula sed econtra. z si consideres vitulam meam nō
laudabis pocula tua respectu eiusdem

D.6.

Hunc hodie effugies: veniam quocunq; vocaris
Audiat hec tantum: vel qui venit: ecce palemon
Efficiam post hac ne quenquam voce lacesſes

O dameta nunq; effugies. id ē ritabis disputationem hodie quocunq;
id ē ad quemcurz locum vocaris. id ē vocaueris veniam. id ē descendam
aliquis supple; audiat hec. id ē hanc disputationem vel ille qui venit audi-
at nos z ecce palemon qui audiet nos z ego efficiam. id ē faciam post hac
ne lacesſes. id ē prouoces quenq;. id ē aliquem voce. id ē verbis tuis
Nunq; hodie. Loquitur menalcas. id ē cornificius non effugies dispu-
tationem ego veniam tecum quocunq; volueris z veniet aliquis qui audiat
nos z non curo quis sit. vel veniat a casu. ecce palemon. id ē quidaz pastos
vel mecenās qui audiet nos

D.7.

Quin age si quid habes. in memora non erit vlla

Nec quenquam fugio. tantum vicine palemon

Sensibus hec imis (res est non parua) reponas

Conſtrue. Quin. id ē quinimo age. id ē dic si habes. quid. f. alicqd ab
dicendū vlla mora. id ē aliqua tardatio nō erit in me dameta. nec fugio. i.
effugio quenquam. sed o palemon vicine reportes. i. iudices hec. id ē istara
disputationem sensib; imis. i. bona prudentia qz res. id ē disputatione non ē
parua. Quin age. Respondet dametas. si scias ali quid oīcēde illud. co-
ram quocunq; iudice. Tantum vicine. Palemon capitat benivolentiā
qz notat eū suum vicinū z aduertit eū vt bene consideret argumentatio-
nem amborum quia de magna re agitur

Palemon

Dicite quandoquidem in molli conſedimus herba

Et nuncomnis ager: nunc omnis parturit arbos

Hunc frondent siluē. nunc formosissimus annus.

Incipe dameta. tu deinde sequere menalca

Alternis dicetis. amant alterna carmenē

O vos ambo dicite carmina vrā qñquidem cōſedimus. i. qſcimis ita
herba molli z nūc omnis ager pterit. i. germinat nūc. Et omnis arbos p-
terit nūc. z siluē nūc frondent. i. florent z annus est supple formosissimus
nūc o dameta incipe carmina tua. z o menalca sequere deinde. i. dices post
dametam carmina tua. z vos dicetis carmina alternis lez vicibus qz ca-
mōneg. id ē muse amant alterna. i. alternatum dicta. Dicite Hucusq; lo-

auti sunt menalcas et dametas nūc loquntur Palamon qd a casti occurrerit et
ligitur iudex et loquit more pasto p dices Dicite carmīa viā supra herbas
viridē. nūc em̄ floret oīs ager et prurit oīs arbor. carmīa em̄ redunt coz
lectū. incipe dameta et postea menalcas tibi rūdebit

Da.

Ab ioue principium musæ: iouis omnia plena

Illi mea carmina curz

Principium musæ. i. carminis mei est ab ioue. i. ab illo deo oīa sunt ple
na iouis. i. oīa sunt in pte iouis. ille iuppiter colit. i. arat terras et mea
carmīa sunt cure. i. sollicitudini illi ioui Ab ioue principiū. i. incipiam
carmē a ioue vel cesare qd oīa sunt plena iouis quia deus est vbiqz et sp.
vel potestas cesaris est vbiqz loco. Illi mea carmina. id est iuppiter
vel cesar complacet in carminibus meis

Vde.

Et me phœbus amat. phœbo sua semper apud me

Munera sunt lauri. et suave rubens hyacinthus

Phœbus. id ē ille deus amat me et lauri sunt semper apud me. id est
menalcam phœbo. id ē illi deo sua munera. id ē dona et hyacinthus illa
herba rubens. id ē tubea. est suave donum vel suave porest esse captum ad
verbialiter. Et me phœbus amat. Respondet menalcas dicens Si tu
habes iouem propicium. ego habeo phœbum qui est summus deorum qd
vnicuiqz deus suus est summus. ideo dū communiter. Si quis amat ra
nam ranam putat esse dyanam. et phœbus dat mihi sua munera laurum
et hyacinthum herbam tubeam. id est dignus sum corona laurea. Vbi
notandum est qd phœbus amavit daphnem que fugiens a facie eius muta
ta est in laurum. quia amantes virginitatem semper virent sicut laurus.
Phœbus autem et boreas amauerunt puerum hyacinthum boreas ves
to qui puer magis delectabatur in amore phœbi. pcessit de uno disco hy
acinthū et interfecit eū. sz mutatus ē in florem sui noīs

Da.

Malo me galathea petit lasciuia puella

Et fugit ad salices. et se cupit ante videri

Construe sic. Galathea. id est concubina scilicet lasciuia puella. id est
voluptuosa perit. id est percutit me malo. id est pomo et ipsa fugit. id est
currit. ad salices. id est ad loca voluptuosa et cupit se videri scilicet a me an
te. id est ante qd recedat. Malo me. Hic dametas laudat se ex sua pul
chritudine dicens qd galathea concubina prouocat et percutit ipsum pos
mo in signum amoris. et fugit ante eum ad salices. id est ad loca delecta
bilia. sed vult ante videri ut ipse sequatur eam visam et ipse concupiscat
decorum suum. Per hoc volunt aliqui qd non solum roma immo etiā
galathea. i. gallia petebat carmīa virgili. et sic laudat se a. sciētia

Vde.

Et mihi se offert vltro meus ignis amyntas

Floctior ut iam sit canibus non delya nostris

Construe. Et amyntas. i. ille puer meus ignis. i. amor meus notior. i.
ad eo notus offert se mihi ut delya. i. amica vel dyana qd est dea venatio
nis non sit iam notior. i. magis nota nrīs canibz sicut est amyntas. Ac
mihi Rūdet menalcas dicens sicut tu habes amicam puellam ego habeo

C. ij

puerum amicum. id est forte cesarem a puritate sensus vocatum puerum
et est mihi iam tam priuatus et canes mei agnoscunt cum sicut amica mea
am delyam vel dyanam a deos insula dicram.

D. 9.

Parta mea veneri sunt munera: namque notaui.

Ipse locum. aeris quo concessere palumbes

Munera. id est dona sunt parta. i. parata mea veneri. id est mea amica. ipse. id est ego dametas notaui locum scilicet quo. id est in quo loco palumbes. id est ille aues aeris. id est in aere volantes concessere. id est nidos fecere. Parta mea Iterum dametas gloriatur in domo et possessio ne sibi data. dicens ego habeo iam locum paratum mea veneri vel delectationi quia signum meum locum delectabile et pingue ubi palumbes colle gerunt nidos suos et hoc sit in arboribus spissis et in terra fructifera.

D. 10.

Quod potui. puer silvestri ex arbore lecta

Aurea mala decem misi. cras altera mittam

Et ego menalcas feci quod potui. nam misi puer. id est amico meo. s. amynta vel cesari decem mala. id est poma aurea. id est aurei coloris lecta. id est collecta ex arbore silvestri et ego mittam cras altera scilicet poma.

Quod potui. Hic menalcas dicit se etiam portasse donum delectabile suo amico. scilicet decem poma silvestria que iam sibi misit et cras mittet alia. id est mittet cesari decem eglogas bucolicorum et georgica. potest etiam intelligi per predicta templum delectabile quod virgilius proposuit in georgicis construere in reuerentiam cesaris ubi dicit. In medio mihi cesar erit templumque tenebit. et cornificius iactat se in laudem cesaris facturum bucolica et georgica melius quam virgilius.

D. 11.

O quotiens. et que nobis galathea locuta est

Partem aliquam venti diuum referatis ad aures

Construe. O quotiens galathea locuta est mihi suppleremus. id est quælia dulcia verba galathea. id est amica locuta est nobis. o vos venti referatis aliquam partem verborum dulcium ad aures diuum. id est deorum quia ita dulce locuta est ut deorum auditu eius digna sunt verba.

O quotiens. Hic dametas gloriatur in dulciloquo galathee ubi vult de cere et cesar priuate et secrete loquatur secum optans et aliquis ventus defterat illa dulciloquia ad aures potentum. quia si ipse se laudaret laus sua sordeceret. ideo vellet et venti deferrent

D. 12.

Quid prodest et me ipse animo non spernis amynta

Sidum tu sectaris opros. ego retia seruo

Construe. O amynta quid prodest et non spernis me animo. id est libetissimeamas. Si dum. i. si quando tu sectaris opros. i. vadis ad venandum apros ego menalcas seruo. i. custodio retia. Quid prodest occulte menalcas ostendit dametam mentiri et et cesar non diligit ipsum quod quando cesar vadit ad venationem dametas solus seruat retia quod est minime delectationis in venatione. quasi diceret de virgilio sub propria persona si cesar amasset te duxisset te ad bellum contra anthonium vel ad unum aliud bellum quod noluit cesar facere

D. 13.

Phyllida mitte mihi. meus est natalis yola

Lum faciam vitula pro frugibus: ipse venito

Oyola o deus mantuano p mitte mihi phyllida. id ē amicam meā
quia est meus natalis. id ē dies natalis mei. z cū faciam id ē cum. id ē sa/
crificabo vitula. id ē ex vitula pro frugibus ipse. id ē tu yola venito. id ē ve/
nias ad sacrificium. Phyllida mitte. Dametas gloriatur in diuitijs su/
is vbi aduertendū est q̄ antiqui venerabat̄ diem suę nativitatis z cum in
omnib⁹ alijs sacrificijs castitas seruaretur tamen specialiter in sacrificijs
illius diei vrebantur voluptatib⁹. ideo. Dametas orat yolam pastorem
ut in die sui natalis mittat ei phyllida communē eo p amicam. z qñ faciat
vitula. id ē qñ offeret vel sacrificabit vitulam pro frugibus. roget ipsum
vt adsit etiam in propria persona quia turc non ē opus voluptatum. nec vt
mittatur phyllis. vbi est aduertendū q̄ antiqui aī messes ducebāt circa
agros vnam vitulā quā postea sacrificabāt ceteri vt erā habet in Beoz/
gicis. Tūcos nouas circū foelix erat hostia fruges. Et faciebat festum suę
nativitatis. z est phyllida accus gr̄ecus huius noīs phyllis. z yola ē vtūs
gr̄ecus huius nominis yolas.

De.

Phyllida amo ante alias: nam me discedere fleuit

Et longum formose vale: vale inquit yola

Ego menalcas amo phyllida aī alias mulieres z phyllis fleuit me
id est a me discedere. i. recedēter ipsa fecit supple discedēdo longuz. i. longā
recomendatiōem dicēdo mihi. o yola. i. menalca formose vale vale. Philli/
da amo. Hic menalcas hz aliud nomē sc̄z yolas vel est. Antonomasia si/
cuit vir fortis vocat Achilles vel Sāpson. z adulter vocat paris. ita op/
erimus pastor vocat yolas q̄ fuit pastor deificat̄. Et ergo menalcas q̄ ip̄e
amat felicitatē z voluptatem. z q̄ phyllis ip̄m diligit plus q̄z alios. qd̄
probat q̄ quādo recessit ab eo fleuit amare z longā recomendatiōem sibi
fecit dicendo sepe. vale vale quod est ſb̄um discedentium. Sed capit ibi
vale nominaliter. z est nomē indeclinabile. seruat enī accentia ſibi. q̄ doc/
eritale. Et q̄ est ibi fistole z boethesis pducit enī ultima syllaba de vale
In naturam ſborum ſcde ſūgationis. sed in hoc metro corripitur. z est
boethesis quia vocalis non cedit vocali z significatur ibi. q̄ menalcas tac/
tat se esse ita dūitem sicut est dametas.

Da.

Triste lupus stabulis: maturis frugibus hymbras

Arboribus venti nobis amaryllidis ire

Conſtrue Lupus ē triste. i. res tristis vel contraria stabulis. i. ip̄is agnis
z hymbras sunt tristes vel contrarie frugib⁹ z venti sunt contraria arborib⁹
ire amaryllidis id est yxoris sunt tristes nobis pastoribus id est mihi.

Hic deinde proponit aliqua proverbia naturalia ut ce/
periat an menalcas sciret proponere talia. z dicit q̄ ista sunt contraria.
lupus z stabula. z capit ibi stabula pro agnis vel ouibus z est continens
pro contento. z pluua est contraria frugibus maturis. z venti arborib⁹ z
yxores irate suis maritis

De.

Dulce satis humor: depulsis arbutus h̄cdis

Lenta salix feto pecori: mihi solus amyntas

Humor. i. h̄uiditas ē dulce. i. res dulcis satis. i. legetib⁹ z arbut⁹. id est

Cin

illa arbor est dulcis hēdis. i. capris depulsis. i. seperatis a matribus et sa-
lix. i. illa arbor lenta est dulcis pecori. id ē gregi. et amyntas ille puer solus
est mihi dulcis. Dulce satis Responder menalcas dans proverbia cō-
traria dicens quod licet hymnes sint contrariæ frugibus maturis tamē sunt
dulces seminibus et arbuta sunt dulces hēdis seperatis a matribus.
Salix etiam est dulcis omnibus et capris. sed solus. Amyntas est dulcis
mihi menalce. et nihil sibi tam placet sicut ille puer vel sicut cesar. quasi di-
ceret quod non est sibi cura si amaryllis. id est romæ vel ciues romani non di-
ligant eum quia cesar eum diligit. consules enim erant pro virgilio contra
cornificium

Da.

Pollio amat nostram (quoniam sit rustica) musam

Pierides vitulam lectori pascite vestro

Pollio ille patronus amat nrām musam. i. carmina nrā quoniam sit rusti-
ca. i. quoniam carminia sunt de rebus vilibus facta o pierides o muse pascere. i. vu-
trite vitulam. i. vacca vestro lectori. i. pollioni Pollio amat. Hic blan-
ditur dametas suo patrono sc̄e pollioni ad cuius rogatū fēc̄ sunt ista bu-
colica Pollio em̄ amabat carminia et scriptis tragedias et hystorias.
Pierides pieria est regio macedoniæ in qua habita est muse deo carminuz
ideo orat dametas ut ille muse dent pollioni pingue vitulam. i. premium
carminis bucolici quod ei ascribit tantum protectori. et gloriatur in hoc se-
gilius quod habet bonos amicos in senatu.

De.

Pollio et ipse facit noua carmina: pascite thaurum

Jam cornu petat: et pedibus qui spargat harenam

Et ipse pollio facit noua carmina. pascite thaurum qui thaurus petat
cornu et qui spargat harenam pedibus. qui inuadat homines cornu et scal-
pat terram suis pedibus. Pollio et ipse Hic ostendit menalcas se etiam
diligi a pollione. et blandi ei sicut facit dametas impēcando non sibi vitu-
lam. Et thaurum quod est fortior. Dametas em̄ p vitulā significabat fecunditatē
carminis. Menalcas atque thaurum intelligit fortitudinē sensus ad confin-
gendum carmina alioz poetarum

Da.

Qui te pollio amat: veniat quo te quoque gaudet

Della fluant illi: ferat et rubus asper amomum

Contrue. o Pollio qui amat te veniat. id ē perueniat ad talem trium-
phum quo id est ad quem gaudet te venisse superile. et mella id ē illi liquo-
res fluant. id ē secunda sint illi. et rubus asper id ē durus ferat id ē tribuat
ei amomum florem redolentissimum. Qui te pollio Iterum Dametas
blanditur Pollioni impēcando omnia bona illi qui ipsum diligit que op-
erat ipsi pollioni dicens O pollio ille qui diligit te queniat ad talem per-
fectionem ad qualē vellet te peruenire et fluat illi abundantia mellis. et
fune ei secunda et fertilia sic quod dumus ferat amomum florem redolentissi-
mum et benedicatur terra in opere suo

De.

Qui bauium non odit: amat tua carmina meui

Atque idem iungat vulpes: et mulgeat hyrcos

Ille qui nō odit bauum. i. illū poetā o meui. i. o poeta ille amet tua car-
mina et quod amat tua carmina ille idem iungat vulpes. id ē illa alalia aratto et

Ille idem mulget hyrcos. id est lac trahat ex hyrcis. Qui bauisū **D**e
valcas facit faceta derisionē volens significare q̄ carmīa p̄giliū & pollūōis
vñhil valent q̄. Bauius & Deuius fuerunt duo ignari poete inimici
Virgilij & Horati & carmina vnius erāt eque misera sicut carmina alte
rius. ideo dicit meui q̄ non diligit vel odit carmina bauisū amet tua carmī
na. quia similia sunt in stilo de ignorantia atq̄ iungat vulpes. id est ille q̄
diligit carmina vestra perdet tempus suū sicut ille qui iungit aratro vul
pes vel qui mulget hyrcos.

Da.

Quilegitis flores & humi nascentia fraga

Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis in herba

O pueri qui legitis. i. colligitis flores & fraga. i. mora rubea nascentia
id est crescētia humi. i. in herbis. fugite hinc. id ē recedite ab illo loco quia
anguis frigidus. i. serpens venenosus latet in herba. Qui legitis Hic
dametas proponit vñū enigma loquens ad pueros q̄ colligunt flores et
fraga q̄ sunt mora rubea nascentia ex herbis. & vt eis O pueri fugite h̄c
q̄ anguis latet in herba. Et loquiſ mātuaniſ q̄ habitabāt inter milites
asp̄os q̄ mordent & interficiūt sicut anguis & consulit eis cōdere maiori
iuxta dogma Lathonis **D**aiori cede

De.

Parcite oues nimium procedere: non bene ripe

Ereditur: ipse aries etiam nunc vellera siccata

O pastores Parcite. id est prohibete oues nimium procedere id ē ne
oues nimis procedant Nam non bene creditur. id ē consideretur ripe aqua
num supple. quia ipse aries nunc desiccat vellera id ē pellem suam. Par
cite. Hic menalcas ostendit se bene intellexisse p̄dictum enigma esse dc̄m
de mantuanis. quia sub vno alio enigmate ostendit illud quod accidit s̄
gilio quia cum repeteret agrum suum Arrius Lenturio ingremisset cuž
nisi saliuiss̄ in fluum. Et dictum eī sibi veteres migrate coloni. id o
Menalcas ad pastores mantuanos. non ducatis oues iuxta ripariaz ne
cadant in fluum quia nuper cecidit vñus aries qui adhuc siccata vellera
sua quia non est diu q̄ cecidit

Da.

Lityre pascentes a flumine reiſce capellas

Ipse vbi tempus erit omnes in fonte lauabo

O Lityre reiſce. id est repelle a flumine. i. a flumio capellas pascentes &
ipse. i. ego lauabo oēs in fonte vbi tempus erit oportunum supple. Li
tyre. Hic dametas p̄cipit eiſcere capellas a flumine. q̄ ipse lauabat eas
cum tempus fuerit & non lauabat in rivo sed in fonte id ē quādo c̄ſtar res
dierit de bello actico p̄gilius impetrabit pacem mātuaniū a c̄ſfare. Et
loquetur ei in p̄pria glōna non per aliam interpositam sicut fecerat prius
anteq̄ habet noticiam Lelaris p̄ Pollionem In cuius laudem fecit is
tam eglogam. & dicit Seruius q̄ reiſce capellas est pro seleumaticus pro
dactylo. sed fin doctrinale & modernos reiſcio & refert pro distat producū
te. & sic non potest esse pro seleumaticus. sed est singulis & confluunt dug
vocales in vnam. & debet proferri rice

De.

Logite oues pueri: si lac precepérit estus

Vt nuper frustra pressabimus vbera palmis

C iiii

Opueri. id pastores cogite id est in ouilia colligite oves. si estus. id est
calor precepit id est preoccupauerit lac ut nuper fecit supple frustra pissa/
bimus id est constringemus vbera id est mamillas palmis id est digitis vel
manibus. Logite oves. Menalcas iubet cogere oves in tecta propter ca
lorē solis qui exterminat lac. et per hoc intelligit quod mantuanī captiū sub
furore tribulationis non possunt fructificate nec tunc est tempus repece
di agros donec pertranseat furor.

Da.

Eheu quod pingui macer est mihi thaurus in aruo
Idem amor exitium est pecori: pecorisque magistro

Eheu quod id est quantū thayrus est macer in aruo. i. agro pingui. i. fertili.
Nam idem amor est exitium. i. destructio pecori. i. gregi et lez idem amor est
exitium magistro pecoris. **E**heu. Hic dametas tangit materiam et paup
tatem mantuanorum dices quod thaurus suus est macer in agro pingui et dicitur
hoc est quod amore amantes desinunt comedere et obliuiscunt pastus et dicitur
idem amor est destructio pastoris et gregis et magis intelligit iste sermo
de amore cupiditatis qui crescit immensum quod de amore concupiscentie car
nalis quod propter avariciam et cupiditate procerum multum tribulati fuerunt vigilie
us et alij mantuanii. ideo dicit idem amor.

De.

His certe nego quod amor causa est. vix ossibus herent
Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos

Lerte amor non est causa his. id est agnis quod sunt macri sed vix herent os
sibus. id est vix ossa eorum coherent et nescio. id est ignoro quis oculus. id est
quis aspectus fascinat id est corruptit agros. **H**is certe. Reddit men
alcas aliam causam dicens quod amor non est causa macerationis. et intelligi
git de amore concupiscentie carnalis sed superbia excecauit mantuanos.
et orta est inter eos discordia sicut dictum est prius. en quo discordia ci
ues perduxit miserios.

Da.

Dic quibus in terris (et eris mihi magnus apollo)
Tris pateat celis spaciū non amplius vlnas.

Omenalca dic qui bū in terris. i. in quibū locis spaciū celis pateat. i.
apparet nō amplius. i. vltra tres vlnas. i. vltra illam mensuram. Et eris
mihi magnus apollo. i. summus sapiens. **D**ic quibū. Hic dametas pro
ponit vnu aliud enigma. et est questio talis in qua pte terre cœlū non videt
vltra spaciū triū vlnarum. et vlna mensura quantū duo brachia pnt extēdi.
Et si respōdeat ad istā questionē coronabis sicut apollo sū datur rūsio
in textu. Intelligit tū de puteo vno in quo si quod esset nō posset videre cœs
lum vltra latitudinē putei quoniam quis ē in fundo.

De.

Dic quibus in terris inscripti nomina regum
Nascantur flores: et phyllida solus habeto

Odameta dic mihi quibus in terris flores nascantur. i. crescunt. inscripti
id est in scripto hñtes noia regū. et tu solus hñto. id est hñbis phyllida. **D**ic
quibus. Menalcas nesciens respondere proponit aliud enigma et est tale
in quibus terris crescunt flores hñtes nomina regum. Et dicunt aliqui
quod per hoc intelligitur hyacinthus flos rubeus qui natus fuit ex sanguine
sacris et hyacinthi sicut dicitur. Quidius. et isti dud vocant reges qui fuerunt si

lī regum & sic iacinthus de nomine aiacis habet vnam syllabam & habet
totum nomen iacinthi regis. & si dametas soluat istam questionem pro/
mittitur ei phyllis tanq̄ p̄pria quē est cōmuni amica pastorum & hoc est
maius donū qd̄ p̄mittere ei posset. nā q̄ fiat apollo hoc ē impossibile.

Non: nostrū inter vos tantas componerelites Pale.

Ec vitula tu dignus et hic & quisquis amores

Aut metuet dulces. aut experietur amaros

Claudite iam riuos pueri. sat prata bibere

Nō est vestrū iudicare sed nostrū i. mei palemonis. cōponere. id ē n̄
nire. lites. id est iurgia. inter vos. & tu dameta & hic mēalcas est dignus
vitula & quisquis metuet amores dulces. aut quisquis experietur amaros
calis supple est dignus vitula. o pueri claudite iam riuos. id ē finite dispu/
tationem sat prata bibere. id est satis dixatis. Non nostrum. Hic lo/
quitur palemon iudex volens dare sententiam definitiūam & est ponēda
pausa post non. quasi diceret non vestrum. sed nostrum est sententiam da/
re vel componere lites vestras quia litigantes non debent esse iudices suę
causę. lectura autē nō valeret si totū cōtinue legeretur. q̄ diceret palemon
se non factus quod facit. iudicat em eos esse pares quia unus dicit prius
se pati tristiciā in ira amaryllidis alter dicit se habere dulcedinē amyntę
et sic videretur esse cōtrarij. s̄ palemon cōcordat eos & dicit q̄ nō est cōtra/
rieras. q̄ ista duo sc̄z metus & delectatio repiuntur in eodem. q̄ quicunq̄
amat delectatur in te amata & timet ne perdet eam. Claudite. Hic po/
nit finem in hac egloga q̄ in fine diei quando oues satis biberunt claudē
sunt riuuli aque quē hauritur de puteo.

¶ Finis tercie egloge.

Poeta solus in laudem pollionis & salonini filij
egloga quarta.

Icelides musē paulo maiora canamus

Non omnes arbusta iuuant. humilesq; mirice

Si canimus silvas. silue sunt consule dignę

Ultima cum ei venit iam carminis etas

Magnus ab integro seclorum nascitur ordo

Jam redit & virgo: redeunt saturnia regna

Jam noua progenies celo demittitur alto

Tu modo nascenti puerō. quo ferrea primum

Desinet. ac toto surget gens aurea mundo

Lasta faue lucina. tuus iam regnat apollo

Teq; adeo decus hoc qui te consule inibit

Pollio: & incipient magni procedere menses

Teduce si qua manent sceleris vestigia nostri

Irrita perpetua soluent formidine terras

Ille deum vitam accipiet. diuisq; videbit

•Permixtos heroas. et ipse videbitur illis
•Pacatum reget patriis virtutibus orbem

Contrue sic. O muse. i. deo. sicelides. s. sicilienses. canamus. s. descriptio
bamus paulo maiora. i. modicū altiora. et arbusta. i. puglia. et mirice. id ē
ille arbores nō iuvant. i. nō delectat oēs si canimus silvas. i. carmine bucolis
enī silue. i. carmina bucolica sunt digne consule. sc̄z pallione ultima eras. sc̄z
serrea carmī cumet. i. sibyllini veit. i. accessit. et magnus ordo seculo p. i. se
culorum nascitur. i. reficitur ab integro. i. denuo. et virgo. i. iusticia redit. i.
revertitur et regna saturnia. i. aurēa secula redeunt. et noua progenies. i. so
boles. coelo. i. ex coelo demittitur. i. deo summittitur. o lucina. i. o iuno ca
ste faue puer id ē filis pollionis modo nascenti quo sc̄z puer nascente
gens serrea. id ē dura. primum. id ē in primis. desinet. i. cessabit. et gens au
rea surget toto mundo. tuus apollo. i. augustus cesar. regnat. i. dominat.
O pollio decus. id est etas aurea. inhabit inchoabit. adeo. id est certe te con
sule existente. hoc eui. id est tem pore huius etatis. et magni menses incipi
ent procedere id est ppetuo manere et si qua vestigia nostri sceleris. manet
illa supple sicut irrita te id ē pollione. duce. i. regnate. et soluerit. i. dissoluene
terras. i. omnes gentes formidine ppetua. ille augustus vel saloninus pri
er pollionis. accipiet. id ē habebit vitā. deum. i. dorū. et ipse videbit hero
as. i. nobiliores. permixtos. i. comixtos. diuis. i. dñs. et ipse augustus vel sa
loninus videbitur illis. i. ab illis heroib. et ipse reget id ē gubernabit. orbē
id est mundū. pacatum id est pacificatum patris futurib. i. paterna industria

Sicelides muse. Quarta egloga q̄ dicitur interpretatio noui seculi. in
qua virgilius laudat augustū cesarem. laudat etiā limū pollionem et etas
paruum filium. et q̄ aggreditur magna phiam. ideo vocat auxiliū musarū et
ea p̄ eloquentiā. et p̄cipue vocat musas sicelides q̄ theoritus quē ipse inse
quitur in bucolicis suis fuit siciliensis. et est sicelides adiectū grecū quia la
tini dicūt siciliēs. et pponit p̄gilius canere paulo maiora. Ista em̄ eglo
ga q̄huis discedat a carmine bucolico. tñ nō prorsus recedit ab illo q̄ in
sererit aliquid bucolica. Hic reddit rōem quare vult trāscē
dere bucolica et loqui de alta materia q̄ nō semper iuvat v̄l delectat loq̄ de
rebus quis quas intelligit p̄ arbusta. i. rustica carmia. et p̄ miricas. i. gene
stas quē nō crescut in altum. et capitur ibi iuvat psonaliter Ultima cu
mei. Hic notandum est q̄ sibylla vates fuit cumana. i. de cuma ciuitate
que sibylla diuinit etates et secula p̄ metallā. ita q̄ p̄ma. etas fuit aurea. i. optima. Sc̄da argantea nō eque bona sicut p̄ma. Tertia etas v̄l cuprea.
et ultima fuit ferrea. i. pessima inter alias. pdixit sibylla nō solum etates.
sed etiam pdixit quis regnaret in qualibet etate v̄l in quolibet seculo. q̄a
in seculo auteo debebat regnare Saturnus. et in decio et ultimo debebat
regnare Apollo. dicit ergo Virgilius q̄ p̄phetia sibyllæ impleta est. et in
telligitur de augusto. de pollione et de suo puer. Pollio em̄ fuit dux exerci
tus germanici qui cepit salonom ciuitatem dalmatię. et postea meruit cō
sulatum et eodem anno suscepit de uxore filium quem vocavit saloninum
a nomine ciuitatis capte. qui puer quando natus fuit incepit ridere quod
est contra naturam nascentium in quo parentes notauerunt malum p̄sa
gium. Sed virgilius interpretatur omnia in bonum. ille tamē puer non
dū vivit. ideo p̄phetia sibyllæ verius pertinet christo q̄ salonino. **Dag**

vus ab integro. Hic tangit opinionem philosophorum antiquorum di-
centium. q̄ quando annus esset completus qui continet decem secula debe-
bat redire secula sicut prius ut inciperet vita aurea. Dicebat enim mundus
esse eternum & vitam regi & gubernari per astra. ideo quoniam astra redeunt ad cuius
sum quē primo haberunt adducent mundo vitā pōrem. sicut habet sexto
engidos. illi q̄ erunt in campo elisēo expectabūt illū annū resoluti ut ipo re-
soluto redirent ad vitam suā sicut fuerūt. dicit ergo q̄ ordo seculoꝝ nascit
ab integro. sc̄z ab illo magno anno quo cōpletio & integro redeunt secula q̄
fuerūt sicut prius. Ista tamē opinio ē erronea q̄ vitas fidei est q̄ mundus
incipit & finiet & sicut incepit nō p̄ naturā sed p̄ grām. sic etiā finietur per
grām quando deo placuerit. Et est notandum q̄ debet p̄ferri seculoꝝ p̄ syncro-
niam q̄ aliter nō staret versus. Nam redit & p̄go. Philosophi sic intelligi
gunt istū ſum. sc̄z q̄ terra in p̄ma etate spōre omnia ferebat sine cultu-
ra. ideo vocat illā terrā p̄gineꝝ q̄ sine genitore parit. fidiles tñ intelligunt
de p̄gine maria. Redeunt saturnia regna. i. regna aurea q̄ sub augusto ce-
fare debebat esse pax in vniuersa terra & abundātia bonoꝝ. sed melius in-
telligitur de christo de quo dixerūt angeli. Et in terra pax hoīb̄ bonę vo-
lūtatis. Iā noua p̄genies. i. sub augusto cesare erūt hoīes boni & quasi
diuini. sed melius intelligit de christo qui habuit nouū modū genitū ſc̄z
de p̄gine maria & missus est de coelo. tum ppter aīam creatā. tum ppter di-
uitiatem incarnatā. Lasta faue lucina. Invitat deā p̄eus q̄ dicitur lu-
cina q̄ dat nascētib⁹ lumē vitę. & aliquā vocatur iuno. & aliquando luna. et
aliquā dyana. dicit ergo ad eā q̄ faueat & aplaudat q̄ apollo qui ē frater
lunę iā regnat. Dicebat enim sibylla q̄ apollo regnaret in decimo seculo et
ultimo & potest intelligi de salonino. polione & de cesare quorū quēlibet
compat apolloniz p̄cipue videtur intelligi de polione q̄ dicit tanq̄ apol-
lo. & ipm nominat expressius dicens. q̄ erit ornatus in mundo ipo duce vel
gubernātē politiā & incipient mēles. i. q̄ntilis v̄l sextilis incipient habere
magna nomia q̄ vocabūtūr iulius & augustus a nobis impatoꝝ in p̄
petuā eorum memoriam. Te duce. i. tge pollionis q̄ erat v̄nus dux ro-
manoꝝ purgabūtūr vestigia malorū p̄teritorū si q̄ remāserint ex tge p̄ce-
denti & expurgabis vetus fermentū & vident hoīes sine formidine. i. secu-
re sine timore ppterio. i. lōgo timore. Ille deum vitā. i. saloninus pollio
vel cesar ducet optimā vitā iustā & diuinam & magnates videbunt eū mi-
xtū cum dīs & tpe videbit eos diuinos. sed sibylla iudelexit omnia ista de
christo q̄ abstulit p̄tā mūdi. q̄ dedit magnos mēles. i. vitā eternā. & natus
fuit quādo mēles incipiūt crescere. sc̄z post tropicū capricorni q̄ dedit se-
curitatem assequēdi pacē paradysi & exitūdi inferna. qui ascēdit ad celos
videntib⁹ discipulis & accepit vitę deoꝝ. q̄ deus hō factus est q̄ sedet ad
dexterā p̄ris. Pacatūq̄ reget i. saloninus gubernabit impium romanū
prius pacificatū p̄ p̄m suū. v̄l augustus reget impiu pacatū p̄ iulii ce-
sarē. sc̄z melius intelligit de christo q̄ celū terrāq̄ regit in sc̄la seculorū. q̄
fecit voluntatē p̄ris q̄ misit eū & dedit pacē hoībus bonę voluntatis.

Attibi prima puer nullo munuscula cultu
Errantes hederas passim cum baccaſe tellus
Mixa q̄ ridenti colocasia fundet achanto

Ipse lacte domum referent distenta capelle
Ubera: nec magnos metuent armenta leones
Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores
Decidet et serpens. et fallax herba veneni
Occidet assyrium vulgo nascetur amomum
Et simul herorum laudes. et facta parentis
Jam legere. et que sit poteris cognoscere virtus
Molli paulatim flauescet campus arista
Incultisq; rubens pendebit sentibus rua
Et dure quercus sudabunt rosida mella

Construe sic. O puer. tellus id est terra. fundet. i. dabit tibi patria muscula. i. munera nullo cultu. sed sua sponte et tellus fundet passim. id est ubiq; hederae errantes. id est illam herbam vagantem cum baccare. i. cum illa herba. et tellus inq; fundet colosia. id est illam herbam mixtam. achanto id est cum illi. herba. ridenti. i. odorifera. et ipse capelle referent domum. ubera distenta. id est plena lacte. et armenta. id est greges. non metuent magnos leones. et ipsa cunabula. i. lecti pueroru; fundent. id est dabunt flores blandos. id est molles. et serpens occidet. i. morietur. et herba fallax veneni. id est herba venenosa occidet. et amomum. id est illa herba suauissimi odoris. assyrium. i. de assyria nascetur. vulgo communiter vel passim. et tu poteris legere laudes. id est facta. herorum. id est nobilium. et facta. i. gesta. parentis. i. patris. et poteris cognoscere q; virtus. i. qualis virtus sit. et campus id est age r. flauescet. i. flauus fit. arista. i. spica. molli. i. dulci. agili. et rua rubens. id est rubea. pendebit. i. suspensa erit. sentibus. i. vepribus. v; spinis. incultis. i. non laboratis. et quercus. i. illae arbores. dure sudabunt. id est emiteent. mella rosida. id est liquores optimos et delectabiles. At ei bi prima. Hic aplaudit illi pueru; salonino dicens q; terra dabit sibi prua muneta et excusat se Virgilius in hoc quod dicit munuscula. dicit ergo q; tellus patria mater siue cultura vel labor dabit sponte illi pueru; hedera in quo signatur et erit poetar et vir scientificus quia poete coronabatur ex hedera. et deerrantes. id est vagantes. q; hedera diffundit spaciose ramos et radices. terra etiam fundit ei baccar. i. herbam que tollit fascinu;. ut dicitur alibi. Et hachare fronte Lingite. ne vari noceat mala lingua futuro. Et in hoc significatur q; ille puer erit pulcherrimus. Achanto. achantis est herba odorifera cordialis que nascitur in egypto. et similiter colosia. in quo significatur q; ille puer erit plenus virtutibus. sed melius intelliguntur omnia ista de christo q; est sapientia pris speciosus forma p; filii homini. plenus gratia et veritate. cuius sapientia diffusa est p; totu; orbem cui reges obiutori munera q; sunt terreni reges. Ipse lacte domum. i. regnare illo pueri v; pollio ne v; cesare capre et oves abundabunt lacte nec indigebut custode nec erit aliquis insidiator. q; lupus non habitabit cu; agno. Sed melius intelligitur de christo quo veniente fideles abundauerunt lacte fidei q; noster aiam que est substantia rerum speradarum. et valde sapienter loquitur virgilius de istis donis. quia lac conuenit pueris. et vult dicere q; sicut p;

et crescit ascendendo de pueritate in futuram ita crescent sua munera qz istud
conuenit etati. scz qz puer habeat puerilia et vir virilia. Nec magnos i. sero
citas leonum refrenabitur. nam ferocias hoies mitescunt et domabuntur sub su
go fidei et mansuetent. Ipsa tibi blandos. Lunabula sunt lecti puerorum
et dicuntur quasi cynabula. qz cyn грече dicitur niti latine. pueri enim adni
tuntur illis lectis. Dicit ergo qz cunabula ministrabunt illi puero herbas
odoriferas contra fascinum sic qz nullo egebit sibi oia seruient ei. Et melius intel
ligitur de christo qz plenus futuribz grā nō potuit fascinari nec decipi ipso
dicente ad satananā. nō tecum dñm deū tuū sibi soli seruies. Occidet et
serpēs. i. qz regnabit salininus erit pacificata hostilitas rey inter se sic qz
nihil nocebit hoī nec serpēs nec herba venenosa. Christus enim lug aspidē et
basaliscū abulabit. Et legit in actibz aploꝝ qz serpēs momordit paulū i di
gito sibi nihil nocuit ei. Assiriū. i. crescēte salonino crescat i assyriaz et nasce
tur per oēm terrā mudi in assyria illud amomū scz qdā pigmentū vīl spe
cies aromaticā. qz licet lex incepit in hierālm tñ diuulgata ē in oēm terra
qz in oēm terrā exiuit sonus eoꝝ. i. aploꝝ. At sit heroū. Loquitur ad pue
rū vīl ad pollionē vīl ad cesarē sed magis videt loqui ad puerū dicens ei. o
puer tu poteris coguoscere fututes tuoz parentuz qz pacificauerunt tibi
mundū tuū. Christo etiā nato manifestata ē hoībz immēla et miraculosa
dei potētia sicut fuit p̄tus p̄ginis et mutatio aque in vinū cognoscere co
gitatoes hoīm resuscitatio mortuoꝝ. tēhs. multis miraculis. Videlicet
paulatī flauescet. i. illo tpe erit abundātia farris vini et olei. qz valles abū
dabunt frumento et spineta ferēt vias qz cessabunt hereses. et rudes hoies co
nvertentur ad maturitatē fidei. Et dure quercus. Dicit qz in illo tpe quer
cus dabit mel vībī oportet vīti hypbola intelligendo de salonino. qz nō est
verum qz quercus amara ferat ex se mel nisi hoc dicatur hypbolice ad de
signandam fecunditatem terræ. ideo melius intelligitur de christo in cui
us tempore vīri antiqui nō litterati fuerunt repleti scientijs et virtutibz.
sicut dicit beatus Petrus et alii apostoli qui effuderunt mel. id est sapida
scientiam vel sapientiam. Paulus etiam apls qui erat asperz spinosus gle
cutor fidelium effectus ē maturus catholicus et vītis.

Pauca tamen suberunt prisce fastidia fraudis
Quætentare tethym ratibus: quæc ingere muris
Oppida: quæ iubeant telluri infindere sulcos
Alter erit tum typhis: et altera quæ vehat argo
Delectos heroas: erunt etiam altera bella
Atqz iterū ad troyam magnus mittetur achilles

Lōstrue. o Saloniene tñ pro sed pauca vestigia. id ē aliq teliq pr̄se
fraudis. i. prioris malicie. suberunt. i. erunt. Quæ scz vestigia. iubeant id ē
precipient. tentare id est nauigare. ratibus id est nauibus. tethym. id ē ma
re. quæ scz vestigia iubeant cingere id est circūdare. o ppida id est ciuitates
muris illis munimētis. quæ vestigia iubeant infindere. id est sulcare. sul
cos. id est incisiones quæ fiunt vomere. telluri id est terræ. Alter typhis id ē
alius gubernator nauis erit tum id est tunc. et id est etiam altera. argo id
est alia nauis erit tunc quæ scz nauis vehat. id est ducat. heroas. id est vītis

Eds fortes et potentes delectos id est ex multis electos. et iam sunt. scilicet tunc altera bella scilicet lites et pugne. Atque id est magnus. Achilles ille fortissimus bellator. Aut consumilis mittetur scilicet tunc iterum id est secundario. ad troyam id est ad illam vel quamcunq; alia ciuitatem. Pauca tamen. Dicit q; tunc tpe salonini suberunt. id est erunt modica vestigia malorum non ex culpa sua sed precedentis seculi. Prisece fraudis. hoc est veterioris dolii. hoc etiam dicit ad suorum temporum excusationem. Quae tentare. Dicit q; remanebit adhuc avaricia que iubebit homines nauigare. et ciuitates muris et fossis fallare et agriculturam exercere. Ostendit etiam a sequentibus precedentia que vitavit quasi laudi incongrua. Nam per nauigationem ostendit fore avariciam que homines nauigare compellit per muros bella significat. per agriculturam tamis ostendit timorem. Te thys huius hyos. Hec vero est oceanus. Thetis vero huius id est vel idis mater achillis. Ratibus. Et est ratis colligatio trahium que solet vehi per vndas capitum tamen pro naui. Alter erit cum typhis. Dicit q; tunc aliis gubernator nauis erit et etiam erit alia nauis que vehat potentes et fortes viros et bellicosos per mariam. Etiam altera bella erunt tunc. et achilles fortissimus bellator aut aliis potentissimus dux exercitus mittetur ad quamcunq; ciuitatem. Nam specialia pro generalibus ponit. Typhus magister fuit eius nauis qua Jason et reliqui delecti heroes ex grecia in colchos ad yellus aureum nauigarunt. que appellata est Argo a ve locitate. Argos enim grece est velox latine. Heroas accus est grecus plura lis numeri ab heros. et intelligitur apud nos vir fortis et semideus. hoc est plus homine detinens. Possunt predicti versus de christo nato sic intel ligi. quia tam in iudeis q; gentibus remansit odium et persecutio christi deluum quos de ciuitate in ciuitatem persequerantur. Et latenter contra eos se muniuerunt per auaram retum temporalium cumulationem. Alter typhus. scilicet sanctus Petrus erit qui vehat Argo que est nauis christi. scilicet fide delectos heroas. id est inclitos bellatores christianitatis. Erunt altera bella quia habebunt tres validissimos inimicos. diabolum. mundum et carnem propriam. Atque magnus Achilles. id est christus qui est magnus dominus et laudabilis mittetur ad troyam. id est in mundum per incarnationem ad debellandum predictos tres inimicos.

Hinc ubi iam firmata virum refecerit etas
Eoet et ipse mari vector: nec nautica pinus
Mutabit merces: omnis ferat omnia tellus
Non rastro patietur humus: non vinea falcem
Robustus quoq; iam tauris iuga soluet aratoz
Nec varius discet mentiri lana colores
Ipse sed in pratis aries iam suave rubenti
Durice: iam croceo mutabit vellera luto
Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos
Talia secla suis dixerunt currite fusis
Concordes stabili fatorum numine parce

Aggregere o magnos: aderit iam tempus honores
Chara deū soboles magnum iouis incrementum
Aspice conuexo nutantem pondere mundum
Terrasq; r: tractusq; maris: cdlumq; profundum
Aspice venturo letentur ut omnia seculo

Lonstrue. Hinc id est post dicta. vbi. i. postq; firmata etas. i. virilis q;
tas fecerit te. scz salonum iam virum scz perfectum. r ipse vector. i. nau
ta. ccedet mari. i. quiescat in terra. nec pro non r et. r nautica pinus. id est
arbor nouis. non mutabit. i. non deferet merces. scz de regno in regnū. om
nis tellus id est quecunq; terra feret id est dabit omnia supp le per se. hu
mus. id est terra. non patietur id est non sustinebit rastros illa instrumentum
ta dentata. vinea. id ē vritis non patietur falcam illud instrumentum quo
inscinditur quoq; id ē r. r robustus arator id ē fortis agricola. soluet. id ē
deponet. iam. i. tunc iuga illa instrumenta quibus currus aut aliud vehi
culum trahitur tauris. id ē ab illis animalibus ad aranduz aptis. Nec la
na scz que ab ouibus condetur discet. id ē incipiet. mentiri. i. ostendere qd
non est variis colores. id ē tintos. sed ipse aries scz masculus ouium. mu
tabit. id ē tinget inficit per naturam yellera. i. lana suam. suave. i. dulci
ter. iam in pratis. i. in pascuis. rubenti murice. id ē rubicunda cochlea vnde
tingitur purpura r mutabit iam yellera lutho croceo. i. colore rubicundo
et sandix illa heeba. vestiet. id ē ornabit. sua sponte. i. ex sua natura agnos
illa animalia. pascentes. id ē errantes. parce illedeq; fatales concordes. scz
existentes. stabili numine. id ē firma gratia. fatorum. i. cuentuum. dixerunt
suis fusis scz quibus filant vniuersitatem hominis vitam producendo. vel
abreuiando currite. id est producite fila. talia scela. id ē per talia felicia te
poca. O salonine chara soboles. i. dilecta progenies. deum. id est deorum
supple r magnum incrementum id est magnum nutrimentum. iouis. id ē
summi dei. aggregere. id ē pete. magnos honores. id ē eternam laudez tem
pus. scz tuq; felicitatis. aderit iam id est proximum est. aspice. id ē respice.
mundum scz vniuersum. nutantem id est trementem presentibus malis.
pondere. id est grauedine. conuexo. id est incurvato. q; id ē. r aspice terras
q;. i. r tractus. i. ambitum. marisq;. i. r profundum id ē altū coelū supple
et aspice vt id ē quatenus omnia scz entia letentur. i. gaudeat vcturo seculo
id ē tibi futuro. Hinc. vbi r. Dicit o salonine poltq; eualescere in viruz
perfectū naute non nauigabūt p maria lucri causa. nec etiaz vehent de re
gione in regionē mercimonia. Haugatio em̄ orta est ratione mercimonij
Nautica pinus est quā malū vocat scz arborē nauis qz ex pino atboze fie
ri consuerit r indicat hic nauiz Necessario sicutdem coedet. qz ois terra pdū
cit oia ad vsum vite humanę necessaria. Nō rastros. i. sata nō abscondē
tur in terra rastro qd est instrumentū dentatū. neqz amputabis vinea fal
ce r agricola nō coget tauros ad portadū iuga aut deponēda scz ppter
terre sulcaē em. qz ois tellus sua spote fert oia. Nec variis r. lana nov
tingetur. Lū em̄ tingit mentis alienū colorē nō suū. scz aries vñ quecunq;
ouis variabit lanā suā p naturā rubeti murice in pratis. Et ē hypbole q
est excessus vritis ad designādā secunditatē tp is. Sicut aliquā dicimus
morio fame id est patior esuriem maximam. Durex muricis est pisces
qui et cochlea vel concha esse dicitur vnde tingitur purpura. Et crocco

lutho hoc est lutheo colore. id ē rubicūdo. Et ē hypallage q: ponitur cro
ceo lutho pro croco lutheo. q: crocū lutei coloris est vñ luthaea pellis dicit
Et sandicinus color. i. tubeus ornabit agnos sua spōte. q: color sandici
nus connaturalis erit vt in lana adhuc nō tonsa. Sandix icis penulti
mam gti. producens herba est rubicunda sc̄z olus agresti qd facile comes
di potest. vt ait Diſcorides Talia ſecla zē dicit q: pcc deę fatales q: tres
ſunt ſc̄z Atropos Llotho Lachesis cōcordes stabili numine fatoruz qz
qd vna dixerit due ſequuntur. dixerūt ſuis fulis Llotho baſulat colā. La
chelis filat. Atropos filū frāgir. ita vt cū aliquius fila dirupit morte mo
riatur. currite talia ſecla pro ſecula q: syncopen. hoc eſt nō moriatur pollio
ſed viuat felix. Aggredere. Glocat pollionē v'l augustū natū ex ſanguine
deo q: vt accedat z fruatur immēſo honore q: debetur ei. aderit eīn tps
iouis incrementū. id ē nutrimentū qm magnuz impium administrabat.
Et eſt hic vſus ſpondacius. recipit eīn ſpondeū in qnto pede. Et vocat vt
respiciat mundū nutrātem pſentib: malis z letum eſſe futuris bonis. con
ueco. i. curvo vel inclinato pondere inq̄ratum. Et vt respiciat terras ma
ria z coelū vt omnia lēta ſint in futuro ſeculo. Si omnia recte inspiciātur
myſtice potius ad christum reſeruntur.

O mihi tam longē maneat pars vltima vīte
Spiritus z quantum ſat erit tua dicere facta
Non me carminibus vincet nec thracius orpheus
Hec linus. huic mater ſquuis atq: huic pater adſit
Orphi calliopeia. lino formosus apollo
Pan etiam arcadia mecum ſi iudice certet
Pan etiam arcadia dicat ſe iudice victum
Incipe parue puer riſu cognoscere matrem
Matri longa decem tulerint fastidia menses
Incipe parue puer: cui non riſere parentes
Hec deus hunc mensa. dea nec dignata cubili eſt

Lōſtrūe. O. i. vtinā. vleima ps. i. extrema ps. lōge vīte. i. diuturnē ma
neat. i. ſupigit mihi ſgilio. tam. i. tamdiu. z ſpiritus. id eſt anima maneat
mihi tam id eſt em. q̄tum erit ſat id ē ſatis. dicere id ē d eſcribere. tua facta
id ē oga tua vtuola. Orpheus ille theologus. thracius id ē rex in thracia
natus nō vincet id eſt nō excedet me. nec etiam vincet me carminibus ſc̄z
laude pollionis. Hec ille poeta vincet me carminibus. ſquuis pater id ē ge
nitor mercurius adſit huic ſc̄z lino. z ſquuis mater ſc̄z vrania adſit huic. ſc̄z
lino. z ſquuis calliopeia illa muſa. adſit orphi. i. orpheo. z ſquuis formosus
id eſt pulcer. apollo ſc̄z pater adſit lino. Etiam ſi pan ille deus paſtorum
certet id eſt contendet mecum carminibus. z hoc dico arcadia illa terra iu
dice. i. iudicāte. Etia pan ille deus dicat. i. fateatur. ſe vīctū. i. ſupatum. et
hoc arcadia iudice. i. hoib: v'l paſtorib: illius terre iudicatib: O puer pū
er ſc̄z ſalonine incipe cognoscere. i. agnoscere mīrem ſupple tuam riſu. i. p ri
ſum decē mēles. i. q̄bo fueras i. vtero rulerit. i. fecerit mīri ſc̄z tuę lōga faſti
dia. i. magnū tediū. O que puer ſalonine incipe ſc̄z mīrem cognoscere riſus

Supple qz cui s. vulcano patētes. scz nec ipse pntibz non risere. s. nō riserunt
vne deus scz Juppiter dignatus ē. hūc scz vulcanū mensa. i. cōuiuto deoz
nec dea scz Minerua dignata ē hunc vulcanū cubili. id ē thoro coniugij
O mihi poeta optat frui longissima vita z hre tm̄ spiritu cōfum possit
sufficere ad sue fytutis cōmemorationem Non me carminibz. zc. Bene/
re stili sese Opheo vel Lino fore equalē cōmemorat. Non em p arrogā
tiam d. sed demonstrat tantam esse materiā sue laudis ut etiā humile in
genium in ea supra omnes possit excellere Opheus theologus fertur su
isse Thracius Thrax em nomen gentile est Linus aut thebanus poeta
Apollinis filius km̄ eos quos nunc poeta sequitur Diogenes vero refert
illum a Mercurio ex Grazia nymphā genitum fuisse z ab Apolline sa
gitta transfigum perisse Et quis Calliopeia adsit orphi Calliopeia vel
Calliope vna ē ex nouē musis alijs excellentior z ponitur hic dēus grecus
p sine resim pro dēo latino. scz Ophī pro orpheo Pan etiam Hic re/
dit ad rusticā numia z dc Arcadia iudice q fauet ei z ibidem colitur
Incipe Sententia est Incipe cognoscere m̄rēm risu. Nam cū loqui non
possint infantes risu ipso gratulari z beniuolentiam ostendere videntur.
Lognosce risu ut hoc bono pslagio remoueas matr fastidia decem mensi
um Optimum pslagium antiqui putauerunt esse si quis circa ortum subi
eo risisset sicut de zoroastre z socrate legitur Patri longa decem. id est
quando istud carmē fuit factū ille puer habebat decez mēses z tanto tem
pore parentes eius erant tristes. Ei non risere parentes Difficile ē hic
sententia elicere ppter ambiguitatē nominū Nam de vulcano intelligitur
sic. Incipe o salamine cognoscere m̄rēm risu cum placeas tua pulchritudi
ne quod non fecit vulcanus cui mater offensa turpitudine non arrisit ab
ioue precipitatus est in insulam lemmum illuc nutritus est absintheis.
Cum ioui fulmina fabricasset non est admissus ad epulas deorum. poste
z cum rogarer ut vel minerue coniugium sortiretur spretus est ab ea z sic
diuinos honores non meruit.

Interloquitorēs Denalcas z Mopsus amici Cesarem
sub daphnidis noīe desflētes. Egloga quinta Denalcas

Ur non Mopse boni qm̄ conuenimus ambo

Zu calamos inflare leues. ego dicere versus

Hic corylis mixtas inter consedimus vlm̄os

Construe. o Mopse nos boni. i. docti ambo. i. vterqz cur. i. quare non
consedimus. s. nos hic inter vlm̄os. i. maiores arbores mixtas. i. cōplan/
atas corylis minoribz arboribz. s. vt canamus qm̄. i. qz conuenimus. id ē in
cundem locum venimus tu supple scis inflare leues calamos. i. phystulas
ego doctus sum dicere versus. i. carmina canere Ur non mō pie. Hic
inducuntur duo amici pastores canere ad delectationem vñ z seiuicem
laudent subiuvicē cedunt Bonus hic in loco doctus est. z dicit figurate
boni ambo. Etiam bonus liberalis est vt Assit leticię bacchus dator z bo
na iuno. Etiam aptū z idoneū significat. vt Et bona bello cornus Lon/
neire. hic horā ē transitū. trāsit tñ aliqui. vt cōueni panphilum in foro.
Quādam instrumenta musica. vt tibias tubas z huiōi inflamus. quādā
vt cytharam pulsamus Inter ppositio qz postpolita ē mutauit accētum

D i

sicut circum. *Corylus arbōr* est cuius nuces anellane dicuntur sive preue.
stine ex ea siebant faces ad nuptias celebrandas

Dop

Tu maior: tibi me est equum parere menalca

Sive sub incertas zephyris motantibus umbras

Sive antro potius succedimus: aspice ut antrum

Silvestris raris sparsit labrusca racemis

Lonstrue. *O menalca tu maior.* id est dignior sc̄z es equum est. id ē iū
stum est me. s. mopsūm parere. id ē obediē tibi. Sive id ē vel succedimus
id ē consedimus sub umbras arboris incerta. s. ex solis circuitu et hoc di-
eo zephyris illis ventis occidentalibus motantibus. i. mouētibus. Sive
aut succedimus potius. i. libentius antro aliquo aspice. i. vide ut. i. qualis
ter silvestris. id ē fera labrusca. i. vītis sparsit. i. cooperuit antp. i. foramen
estud raris racemis. i. raris botrionib⁹. *Tu maior.* Hic ondī qualiter
inferio em oporteat esse erga superiorē. Mopsus pollicet se obtempatuz
menalco nec recedere a veneratōe quā illi p̄stare debet. tñ occulte umbram
arboris vītupat et antp laudat. Sive sub incertas. Hic pponit duo lo-
ca apta ad cantandū ut eligat melior. q̄ vñus locus ē sub umbra arboris
alius locus ē in antro vel in caverne. s. antp p̄ualet qđ est locus quietus
magis. p̄ hoc em vult facere suam sūiam esse meliore. Nam umbra est in-
certa tum ppter ventos turbatiuos foliop. et umbrap. tum etiā ppter so-
lem qui sg mouet et non sg manet eadē umbra. s. antp ē magis ritum et
ventis et locus secretus a calore nimio. q̄ sg antp debet habere labruscas
id ē vīc agrestē quē dī a labro q̄ crescit in labro vel in imagine agri vel
in superficie terræ. sicut labra vel labia sunt in corpore

D. e.

Montibus in nostris solus tibi certet amytas

*O mōpse ego volo q̄ amytas. i. ille pastor solus certet. i. pugnet in
nostris montibus tibi. i. tecū. Mōtibus in nostris. Replicat menalcas
dicens q̄ mopsus debet incipe q̄ nō est in alijs finib⁹ aliquis sibi cōpara-
bilis nisi amytas pastor. s. cornificius inimicus p̄gilij*

Dop.

Quid si idem certet phēbum suparare cauendo:

*O menalca quid. dictio est indignantis si idem. s. amytas certet su-
perare. id ē vincere phēbum. id ē deum carminum canendo. id ē cantādo*

*Quid si idem certet R̄ndet mopsus indignāter q̄ menalcas p̄gauit eū.
ignaro poet. q̄uis menalcas non dixerit illud amare dicit ergo non ē mi-
hi cura si amytas certet mecum quia non vereor illum sicut nec phēbus
illum vereatur qui phēbus est deus carminis*

D. e.

Incipe mōpse prior: si quos aut phyllidis ignes

Aut alconis habes laudes. aut iurgia codri

Incipe: pascentes seruabit tīcyrus hēdos

*O mōpse incipe. s. p̄mus canere si tu hēs alq̄s ignes. i. aliquos amo-
res phyllidis illius amasq̄. aut si habes laudes. i. glam alconis. id ē illius
sagittarij. aut si hēs iurgia. i. bolla codri. i. illius ducis. o inq̄ mōpse inci-
pe cantare q̄ tīcyrus. i. ille pastor suabit hēdos. i. capras v̄l agnos pasce-
res. Incipe mōpse p̄or. Hic menalcas pponit materia de qua dēat can-
tare. i. de amore phyllidis v̄l de laudib⁹ alconis v̄l de iurgijs codri v̄bi no-*

randū q̄ phyllis regina erinaeria seu sicalensis amauit demophontem re
gem athenicēm filiu thesei redeuntem de bello troiano. et rogauit eū sibi co
pulare in coniugē. ille at acceuit dū tñ prius vidisset athenas et disposu
isset de reb⁹ suis vbi qz ipse diu moratus ē phyllis existimās se deceptā de
spata se suspēdit ad arborē amigdalū sine frondib⁹. et statim redit demo
phon et qz phyllis iā mutata erat in arborē amigdali demopho āplexus
ē stipitē arboris q̄ sentiēs p̄tīa sui amici statim pduxit frondes. Alchō
fuit sagittarius optimus cuius filiu draco inuasit. s̄z ipse sagitta interfecit
draconē sine lesura fili⁹. Codrus fuit dux athenicēs vñ ortū fuit bellum in
ter lachones et athenieses et datū est r̄sum a dijs q̄ illa ps cuius dux in
terficeret obtineret victoriā. Tūc ille codrus volēs mori p̄ pplo iuit in h̄
tu dissimulato ad exercitū lachonū dicēdo et puocādo eos ad multas in
iurias vt lachones eū interficerent qd et ipi fecerunt Dop.

Imimo hēc in viridi nuper que cortice fagi
Carmina descripti: et modulans alterna notaui
Experiat: tu deinde iubeto certet amyntas

Construe. Ego mopsus expiar. i. canam hēc carmina q̄ descripti in cor
tice. id ē folio viridi fagi illius arboris. et q̄ carmina ego modulans. id est
canens alterna. id ē subaltermatim dicta notaui id est signauit et tu menal
ca iubeto deinde. id est postea ea q̄ amyntas certet. s. canendo. Imimo
hēc. r̄c. Responder mopsus q̄ illa materia nō sibi placet sed vna alia ma
teria quam ipse incepit et scripsit in cortice fagi quia pastores non h̄nt pa
pirum nec ggamenium ad scribendum. et illa materia est funeralis cuius
dam sui amici. Alterna. id est varia quia in musica sunt varij soni. et in
illis funeribus sunt duo genera carminum alterna. id est ynum post aliō
est ei vñ carmē epiche diū qd or cadauere nōdū sepulto et epithaphium
qz or cadauere iā sepulto sicut patebit in sequentibus Dc.

Lenta salix quantum pallenti cedit oliue
Punicis humilis quantum saliunca rosetis
Judicio nostro tantum tibi cedit amyntas
Sed tu desine plura puer: successimus antro

Quantum salix. id ē illa arbor. lenta. id ē flexibilis cedit. id ē dat locū
oliue illi arbori palenti. i. pallide et c̄stum saliunca illa herba humilis. id
est vñl̄is cedit rosetis. id ē rosarijs punicis. id ē purpureis tm iudicio nr̄o
amyntas ille pastor cedit tibi sed o puer desine. id ē cessa plura loqui. sic
cessimus antro. id ē venimus in speluncam. Lenta salix. quia menal
cas percepit q̄ mopsus indignanter sustinet comparari amyntę. ideo bla
ditur ei et pacificat eum dicens q̄ mopsus excellit amyntam sicut rosa sa
liuncam. et est saliunca vñl̄is sp̄es tribuli. Sed tu desine id est dimittre vt
desiste loqui de amynta et venimus ad principale postic⁹ sumus in antro
id est in loco apto et tuto ad cantandum Dop.

Extinctum nymphē crudeli funere daphnū
Flebant: vos cor yli testes: et flumina nymphis
Dum complexa sui corpus miserabile natū
Atq; deos atq; astra vocat crudelia mater

D ij

Non vlli pastos illis egere diebus
Frigida daphni boues ad flumina. nulla nec amnes
Libauit quadrupe. nec graminis attigit herbam
Daphni tuum penos etiam ingenuisse leones
Interitum: montesq; feri. silueq; loquuntur
Daphnis et armenias currunt subiungere tygres
Instituit daphnis thyasos inducere bacho
Et folijs lenta intertere molibus hastas
Vitis ut arboribus decori est: vt vticibus ruer
Ut gregibus thauri: segetes ut pinguis aruis
Tu decus omne tuis postq; te fata tulerunt
Ipsa pales agros: atq; ipse reliquit apollo
Grandia sepe quibus mandauiimus ordea sulcis
In felix lolium: et steriles nominantur hauenq;
Pro molli viola. pro purpureo narciso
Larvus et spinis surgit palius acutis
Spargite humum folijs. inducite fontibus umbras
Pastores: mandat fieri sibi talia daphnis
Ettumulum facite. et tumulo superaddite carmen
Daphnis ego in siluis hinc usq; ad sidera notus
Formosi pecoris custos: formosior ipse

Nymphæ. id est deo flebant. i. plorabant daphnem. i. illi deum pastorum vel illum vero pastorem exticu. i. mortuum funere crudeli. i. morte horribili. et o coryli vos estis testes nymphis et vos flumina estis testes q; nymphæ fluerunt supple tunc cu. i. q; mater. i. roma amplexa est corpus miserabile. i. dignum miseratione nati. i. filij sui. i. daphnidis et ipsa mater vocat. i. inuocat deos in vindicta et vocat. i. appellat alstra. i. stellas crudeles o daphni non vlli. i. nulli pastores supple egere. i. duxerunt boues pastos. i. ad pascendum vel saturatos illis dieb. i. tge morris ruer ad flumina frigida et nullus quadrupe attigit. i. comedit herbam gramis et o daphni montes feri. i. duri et silue. i. nemora loquuntur. i. dicunt leones penos. i. africanos ingenuisse. i. ploras se interitum tuum. i. tuam mortem et daphnis instituit subiungere. i. supponere tygres armenias illa aialia de armenia currunt. id est aratro et daphnis instituit inducere id est celebrare thyasos. id est choreas bacho. id est illi deo et daphnis instituit intertere id est circundare hastas. id est tylos lentes. i. flexibiles folijs. i. pampinis molibus dulcibus et vt. i. sicut vitis. i. vinea est decori. i. pulchritudini arboribus. et vt ruer sunt decori vitiis et vt thauri sunt decori gregibus. i. pecoribus et vt segetes. i. fruges sunt decori aruis. i. capis pinguibus. i. fertilibus o daphni tu es decus ois. i. ois honor et laus tuisrus rericis vel pastoribus et postq; fata. i. dij tulerunt. i. abstulerunt te pales. i. dea pabulorum et ipse apollo. id est deus pastorum reliquit. i. dimisit agros id

est campos quibus sc̄z agris. sulcis. id ē laboratis m̄dauitus. id est com
mendauimus grādia ordia. i. magna grana frumenti loliū illo herba infē
lix. i. infecundū dñatur et auene. i. illę herbę dominantur id ē crescū steri
les. i. infecundę carduus. i. illa herba inutilis et paliurus. i. alia herba sur
git. i. erescit. acutis spinis. i. spinoſa vel h̄is spinas acutas p molli viola
id est loco illius floris et p narciso purpureo. i. loco illius floris purpurei
et o pastores spergite. id ē implere humū. i. terram. folijs. i. florib⁹ et indu
cite vmbras fontib⁹. i. facite nemora circa fontes nā daphnis mandat. id ē
vult talia sibi fieri. i. cōpleri. et o pastores facite tumulū. i. sepulchrū. et su
peraddite. i. inscribite. carmē. id est versus tumulo. i. sepulchro. et ego sum
supple daphnis notus id ē cognitus in siluis. et ego suz notus hinc. id ē ab
hoc loco v̄sq; ad sidera. i. ad coelū. et ipse i. ego daphnis eram supple custos
formosior i. dignior v̄l bonus impator formosi pecoris. i. optimi gregis.

Extinctū nymphę. Hic aggredit̄ materiā p̄ncipalē huins egloge. et in
cipit lugere sus morte daphnidis pastoris optimi. et dat modū plāgēdi in
alijs funerib⁹. v̄l s̄m alios hic defletur iulius cesar quē brutus et cassius in
terfecerunt in senatu. iō dr crudeli vulnere. v̄l p̄t intelligi de qntilio varro
cognato v̄gilio. dicit ergo q̄ nymphę pietate more deflebat daphnū pa
storē v̄l iuliu cesarē v̄l qntilu varru. et qr incredibile ē q̄ defleuerūt. id eo
adduxit testimoniu sc̄z corylos et flumina mo: e pastorū q̄ sunt simplices
vocādo in testimoniu res irrōnales. v̄l hoc facit ad designandū aliq̄ d mi
raculū qd fuit sc̄m tpe illo. v̄l qr psona tristis credit̄ oia sentiat tristiciā
sicut ipsa. Lū cōplexa sui. i. tūc nymphę fleuerat an daphnum mortuum
amplexa est sua mater sicut faciūt fugētes. et illa mater in dolore suo inu
riabat cœlestib⁹. qr vocauit astra crudelia q̄ dederūt filio suo tale fatum

No vlli pastos. Dicit q̄ mors daphnidis fuit ita damnosa toti mun
do q̄ oia aialia muta senserūt in dolorem et tacturam nec voluerunt illis
diebus comedere nec bibere. et hoc ē etiā incredibile. ideo adduxit ad testi
monium Daphni tuū. i. leones feroce de aphrica gemuerunt et vocez
dederunt silue. Daphnis et armenias. Hic dicit laudes illius mortui
vt dolor accrebat. et maxime intelligif de iulio cesare q̄ p̄mus adduxit ro
mam sacra et festa lyei v̄l liberi et facere thyasos bacchi. i. coreas et saltatio
nes que siebant in festo bacchi. ip̄e etiā instituit domare tygres sic q̄ pos
sent ligari ad aratz sicut alia aialia ipse etiā instituit sustinere vite in v
mis. Glitis vt arborib⁹. Itex laudat cū qr ipse erat de coelo pulcritudo ca
tius suz p̄geniei. sicut vitis decorat arbores et v̄x vites et thauri greges.
campos segetes Postq̄ te fata. i. post mortē tuā pales dea papuli. et a
pollo deus herbay reliquerūt agros v̄bi seminabātur ordea nō nascebā
tur nisi herbę inutilis et auenę steriles. nec creuerūt post herbę v̄tiles sed p
viola v̄l flore narcesso pulcerrimo nascuntur in terra cardui et papauer et
paliuri spinosi. et ē paliurus q̄dam species tribuli sicut lapa v̄l glis
Spartite humū. Hic mandat alijs pastoribus vt faciant tumulum et
statuant arbores circa fontes. quia animę nobiliuz dicebantur vagari cir
ca siluas lucos fontes et flumina. mandat etiam et rogat vel ordiat in suo
testamento sepulchrū sibi fieri. Supaddite carmē. i. super tumulum.
scribite epithaphiuꝝ istud quod sequitur. Daphnis ego in siluis. id ē hic
lacet daphnis qui est notus v̄sq; ad sidera qui fuit pastor pulcerrimus pul

ceterimi pecoris inter omnes pastores.

De.

Tale tuum carmen nobis diuine poeta

Quale sopor fessis in gramine. quale per estum

Dulcis aquæ saliente sicut restringuere riuo

Fleb calamis solum eçparas sed voce magistrum

Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo]

Hos tamen hec quocummodo tibi nostra vicissim

Dicemus: daphnime tuum tollemus ad astra

Daphnime ad astra feremus: amauit nos quoque daphnis

Construe. O poeta diuine tuum carmen id est r̄am epitaphium est. tale. id est tam gratum nobis. quale. id est qualis res est. sopor. i. somnus. fessis. id ē fatigatis. in gramine. i. in herba. et quale. i. qualis res est. restrin guere. id ē o primere. sicut. i. a perpetuum bibendi. riuo. i. apud riuum. saliente transeunte dulcis aquæ. o puer fortunatus. i. foelix. non solum equiparas. id est non es similis. calamis. i. phystulis. sed eçparas magistrum vo ce. i. cantu. et o puer tu eris nunc alter. i. scds ab illo magistro. et nos dicem us. id ē proponemus. vicissim. id est alternatum. hec nostra carmina quo cunque modo poterimus. et nos tollemus. i. erigemus. tuum daphnime ad astra. id est ad sidera. et nos feremus. id est portabimus daphnime ad astra id est ad coelum. quia daphnis amauit nos pastores. Tale tuum carmē Hic menalcas laudat. Dopsum dicens et suum carmen est tam delectabile sicut est somnus fessis hominibus vel aqua frigida sicutientibus.

Hec calamis solum. id est tu es par magistro tuo non solum in instrumen tis musicis. sed etiam in voce quia uteris pulcris vocibus et sententias de lectabilibus. et iam tu eris secundus ab illo magistro. Hos tamen. id ē quis non sūn dignus cantare tecum. tamen alternatim taliter qualiter ego etiā volo laudare Daphnem qui fuit amicus meus. Dop.

An quicque nobis tali sit munere maius

Et puer ipse fuit cantari dignus: et ista

Iampridem stimichon laudauit carmina nobis

Construe sic. An id est utrum. quicque. id est aliquid. sit maius. id ē pre stantius. nobis. id est pastoribus. tali munere. id ē dono quod celebrare seu e lenare istum daphnime usque ad astra. et ipse puer. id ē daphnis fuit dignus cantari. id est cantando laudari. et stimichon. id est quidam pastor lauda uit. iampridem. id est iamdudum ista carmina facta de Daphnide. An quicque nobis tali. Respondebit Dopsus quod vere iustum est. ut ambo faciant carmina pro Daphnide mortuo. Hec potest esse melius opus quia salubris est cogitatio pro defunctis exorare ut a peccatis soluantur. et mortuos sepelire. Hoc etiam dixit pastor quidam Stimichon id est quidam bonus poeta.

Landodus insuetum miratur lumen olimpi

Sub pedibusque videt nubes: et sideta daphnis

Ergo alacris siluas et cetera rura voluptas

Panaque pastoresque tenet: dryadasque puellas

Hec lupus insidiās pecori: nec retia cervis
Ulla dolum meditatur: amat bonus ocia daphnis
Ipsi lēticia voces ad sidera iactant
Intonsi montes. ipse iam carmina rupes
Ipsa sonant arbusta: deus deus ille menalca
His bonus o felixq; tuis: en quattuor aras
Ecce duas tibi daphni. duoq; altaria phebo
Pocula bina nouo spumantia lacte quotannis
Cratherasq; duos statuam tibi pinguis oliui
Et multo in primis hilarans coniuua baccho
Ante focum si frigus erit: si messis in umbra
Vina nouum fundam calathis aruisia nectar
Lantabunt mihi dametas et lictius egon
Saltantes satyros imitabitur alphesibeq;
Hectibi semper erunt. et cum solēnia vota
Reddemus nymphis. et cum lustrabimus agros
Dum iuga montis aper: fluios dum piscis amabit
Dumq; thymo pascentur apes: dum rore cicadeq;
Semper honos nomeng; tuum laudesq; manebunt
Ut baccho cereriq; tibi sic vota quotannis
Agricole facient. dainhabistu quoq; votis

Construe sic. Daphnis candidus. i. deus. mira. i. admirat. lumē olim
pi. i. ingressum coeli. insuetū. i. omnino insolitū videri et ipse videt nubes
sub pedib; suis. et videt sidera. id ē stellas sub pedibus. ergo voluptas. id ē
lēticia. alacris. id ē lēta. tenet. id ē amplectitur. silvas. id ē nemora. et cetera
rura. i. alios agros. et tenet inq; pana. id ē deum pastorum. et pastores ip/
sos et puellas dryadas. id ē illas nymphas. et lupus. id ē illud animal. non
meditatur. id ē nō cogitat. insidiās id est deceptionē. pecori. id ē gregi. et ul/
la retia non meditantur dolum. id ē fraudem. cervis. i. illis animalibus. et
daphnis amat ocia. i. pacem. et ipsi montes intonsi. id ē herbā yl' arbores
habentes. iactant. id ē emittunt. voces ad sidera. id ē vscg ad coelum. leti/
cia. id ē ppter lēticiam. et rupes ipse. id ē ipsa saxa iactant carmina. et ipa ar/
busta. id ē ipse arbores. sonant. id ē cantant. O menalca ille. id ē daphnis
qui ē mortuus ē deus. et o daphni felix sis bonus. id ē p̄civus. tuis. id est
familia. en. id ē ecce consecramus supple quattuor aras. id ē altaria. Ecce
o daphni consecramus duas aras tibi. et consecramus duo altaria. phebo
id ē illi deo. et ego statuam. id ē constituam. quotannis. id ē singulis annis
bina pocula. id ē duo vase. spumantia. id ē redūdācia. lacte nouo. et ego sta/
tuam duos cratheras. id ē duo vase oliui. pinguis. id est olei dulcis. et ego
hilarans id est lētificans. coniuua in primis. id est super omnia cum mul/
to baccho. et ego fundam. id est spargam vina aruisia. id est vina opti /

ma de illa patria scz necat nouum calatis. i. vasis. z si frigus erit fundas
ante focum. lignem. z si messis. i. estas sit ego fundam vinum in umbra
et post potum dametas. i. ille pastor. z epon. i. aliis pastor. lictus. i. creten-
sis cantabunt mihi. z alpheliberus. i. aliis pastor. imitabitur. i. repente-
bitur. satyros saltantes. i. siluestres. z hec sacrificia erunt semper tibi. z cu.
id est quando reddemus. i. dabimus. Memphis. i. deabus. vota. i. sacrificia
solenia. i. magnifica. z cum lustrabimus. i. circudabimus agros. z dum aper-
id est porcus silvestris. amabit iuga montis. i. colles montium. z duz piscis
amabit flumios. z dum apes. i. illa animalia. pascuntur. i. nutrientur. chy-
mo. id est illo flore. z cicade. i. illa animalia. pascuntur rore. i. pruina semper
honos tuus. z nomen tuum. i. fama tua. z laudes manebunt. i. erunt. in mem-
oria hominum. z agricole. i. rustici colentes terram facient tibi vota. id
est sacrificia. quotannis. i. singulis annis sicut faciunt baccho. i. illi deo. z
cereri. i. deo frugum. z damnabis. id est obligabis. homines votis. i. ad sa-
crificia facienda. **Landidus** Hic menalcas incipit carmen suum conti-
nens vigintiquinq; metra. sicut fecit predictum carmen mopsi epycedium. s.
extinctum nymphae et epythagphium. ibi. Daphnis ego in siluis. Dicit ergo
menalcas quod daphnis est nunc candidus felix et glorirosus in celo respici-
ens sub pedibus suis lumine coeli. scz sphaera ignis et alio per elementum. z quia est
in celo altissimo cum magnis videt sub pedibus suis astra et quando dicit
candidus vult dicere quod ideo vivit super ethera quod per coeterarium mortui di-
cuntur nigri. Ergo alacris. i. luctus predictus vertitur in gaudiu[m] et omnia
illa que fleuerunt mortem daphnidis nunc exultat quod vivit regnat in coe-
lo. et sic moeror vertitur in gaudium. Nunc ergo voluptas alacris. i. letitia
tenet silvas rura et pana deum pastorum et pastores et dryadas. id est deas
montium et florum contra illud quod dictum fuerat extinctum nymphae.
Nec lupus. i. lupus et animalia ferocia exitant laudates daphnium dol-
ficiatum. i. ram amicique hostes laudabunt iulium cesarem post mortem.
Intonsi montes. i. pleni arboribus et arbustis scz iuuenes homines et
barbari homines vocat ipsum deum dicendo bis. deus deus est ille. qui
geminatio vocabuli facit certitudinem. Sis bonus o felix. d[omi]n[u]s dicitur
felices ab effectibus. scz quando dant felicia dona. sis ergo felix. i. p[ro]p[ter]i
us tuus amicis. quia augustus persecutus est acerrime percussores iulij
cesaris patris sui. En quattuor aras. Dicit se facturum quattuor aras
duas daphnidis et duas phoebo. Ara enim est communis inferis et superis d[omi]nis
sed altaria propinquent solis superioribus d[omi]nis. et dicitur ab altitudine. Sed quod
ritur quare non dat phoebo altaria in numero impari quod postea dicitur.
numero deus impare gaudet. Respondeatur quod sum Porphirium. Apollo
habet triplicem potestatem dicitur sol apud superos. et dicitur liber pa-
ter in terris. et apollo apud inferos. Ideo simulachrum apollonis habet
tria insignia scz lyram que significat coelestem armoniam et potestatim
solis in celo. et habebat gryphem que ostendebat eum esse terrenum. et ha-
bebant sagittas ostendentes eum esse noxiun et deum infernale. ideo Ho-
ratus vocat eum ram pestilentisque salutis actorem. ideo Virgilius per
altaria ostendit numen supernum. et per duas aras in numero pari ostendit
nomen infernum. Pocula bina. i. statuam duo vase plena lacte no-
tu ad sacrificandu[m] quotannis. i. singulis annis. Et altherasque duos. id

est duo vasa plena oleo ad infundendum super sacrificium. Et multo
in primis. id est ego letificans conuicia in primis cum multo baccho fun-
dam vina aruisia. scilicet nectar nouum et dulce mustum ate fumum in hyre
me et sub umbra in estate. Et est aruisum promontorium in italia ubi sunt
optima vina. Cantabunt mihi. id est post potum erunt ibi pastores leti-
scilicet Dametas et Egon lyctius. id est cretensis qui cantabunt mihi. car-
mina quia vinum letificat cor hominis. Saltantes satyros. id est ibi es-
tit Alpheiboeus pastor qui saltabit sicut satyri de camporum. unde lici-
tum et religiosum est saltare in sacrificiis ad ostendendum quodlibet pars
corporis sentit in se leticiam sacrificij et gaudium animae redandat in cor-
pus. Hec tibi semper erunt. id est non sufficiet nobis semel sacrificare
immo perseverabimus quolibet anno quando lustrabimus agros sicut
prius dictum est. Cum faciam vitula. et etiam in festo nympharum.
Cum inaga montis aper. id est quod diu manebit rerum natura sacrificabis
misi tibi. sicut alibi dicitur. In freta dum fluij current. et dum pisces a-
mabant fluijos et apes amabant thymum et cicadæ rorem. Ut bac-
cho cereri. id est sicut agricolæ maxime colunt illa duo numina. scilicet bac-
chum et cererem quia sunt necessaria vite. sic etiam sacrificabunt tibi quo-
cannis id est omnibus annis. Damnabis tu quoque votis. id est munera
sumpta ligant et obligant et condemnant vel iudicant hominem esse ob-
noxium datori. Dicit ergo odaphni nos sacrificabimus tibi et tu dabis
multa bona quare erimus tibi obnoxii et obligati. Dop.

Quæ tibi quæ tali reddam pro carmine dona
Nam neq; me tantum venientis sibulus austri
Hec percussa iuvant fluctu tam littora; nec que
Saxosas interdecurrunt flumina valles

Construe sic. Quæ dona. id est munera omena te reddam. id est dabo
tibi pro tali carmine nam neq; sibulus. id est flatus austri. id est illius ve-
ti venientis. id est spiriantis non me delectat tantus sicut carmina tua ne-
que littora id est ripæ percussa id est mota fluctu. id est vndis. tantum me iu-
vant. id est delectant nec flumina quæ decurrunt. id est fluunt inter yalles
saxosas. id est plenas axis tantum me delectant. Quæ tibi. Hic Dop
sus laudat Menalcam quia ipse optime cantauit. et in isto dicto est solli-
citus quo munere donabit eum quia carmen suum est sibi tam iocundum
Et iocundus est sibulus venti australis in calore solis vel sonitus aquæ de-
currentis per yalle s saxosas. De.

Hac te nos fragili donabimus ante cœta
Hec nos formosum cor ydon ardebat alexim
Hec eadem docuit cuium pecus an melibei

Construe. Nos donabimus te moplum cœta hac. id est ista phystula
fragili. id est molli et hec scilicet phystula docuit nos illam eglogam quæ
incipit. Formosum pastor corydon ardebat alexim. Et docuit nos ali-
am eglogam. I. Dic mihi dameta cuium. Et. Hac te nos fragili do. Et
Hic menalcas tangi liberalis pastor preoccupat donum. quia qui cœto

E i

dat bis dat. et dat. Hopso vnam phystulam factam ex fragili cicuta cu-
qua cantauit illas eglogas. Formosum pastor. et dic mihi Damera. et est
donum pastorale.

De.

At tu sume pedum (quod me cum sepe rogaret
Non tulit antigenes) et erat tum dignus amari
Formosum paribus nobis. atque ere menalca

Construe sic. o Menalca sume. i. accipe pedum baculum curuū quod
pedum Antigenes. i. ille pastor non tulit. id ē non habuit cuz rogaret me
sepe et ipse antigenes erat tum. id ē tunc dignus amari. dico ergo pedum
formosum. id ē pulchrum nodis paribus. id ē equalibus. ere. id ē clavis
An tu sume pedum id ē baculum ad retinendum pecudes per pedem qd
pedum ipse nunc voluit dare Antigene pastori. qui tamen erat iuuenis
et dignus amari quod pedum est nodosum sed ē politum et in quolibet no-
do est unus clavis greus ad o; natum baculi. Ideo dicit Formosum pari-
bus nodis atque ere.

Poeta Sileni cantilenam recitat ad Varruin de vita
Epicurea et mundi ortu. Egloga sexta

Rima syracusio dignata est ludere versu
Nostra nec erubuit silvas habitare thalia
Cum canerem reges vel prelia cynthus aurem
Vellit. et ammonuit pastorem tityre pingues
Pascere oportet oves. deductum dicere carmen
Hunc ego. namque super tibi erant qui dicere laudes
Varre tuas cupiant vel tristia condere bella
Agrestem tenui meditabor harundine musam
Non iniussa cano. si quis tamen hec quoque. si quis
Laptus amore leget. te nos re verre mirice
Tenemus omne canet. nec phebo gratior villa est
Quam si que varri prescripsit pagina nomen
Pergite pierides chromis et minasylus in antro
Silenum pueri somno videre iacentem
Inflatum hesterno venas (vt semper) iaccho
Serta procul tantum capitidela psa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus ansa
Aggressi (nam sepe senex spe carminis ambos
Luserat) iniiciunt ipsis ex vincula sertis
Addit se sociam tumidisque superuenit egle
Egle naiadum pulcherrima. iamque videnti
Sanguineis frontem moris et tempora pingit

Ille dolum r̄dens quo vincula nectitis ànquit
Soluere me pueri. satis est potuisse videri
Carmina quę vultis cognoscite. carmina vobis
Huc aliud merc edis erit simul incipit ipse
Tum vero in numerum faunosq; ferasq; videres
Ludere. tum rigidas motare cacumina quercus
Nectantum phebo gaudet parnasia rupes
Nectantum rhodope miraturz ismarus orpheo
Quantum omnis mundus gaudet cantante sileno
Namq; canebat uti magnum per inane coacta
Semina terrarumq; . animeq; . marisq; fuissent
Et liquidi simul ignis. vthis exordia primis
Omnia. et ipse tener mundi concreuerit orbis
Tum durare solum. et discludere nerea ponto
Ereperit. et rerum paulatim sumere formas
Jamq; nouum terre stupeant lucescere soleim
Altius. atq; cadant summotis nubibus imbres
Incipient silue cum primum surgere. cumq;
Rara per ignotos errent animalia montes
Hinc lapides pyrrhe iactos saturnia regna
Hinc hominum quoddam genus et primordia rerum
Laus se asq; refert volucres. furtum promethei
His adiungit hylam naute quo fonte relicum
Elamassent. et latus hyla byla omne sonaret
Et fortunatam (si nunq; armenta fuissent)
Pasiphen niuei solatur amore iuuenci
Ah virgo infelix que te dentia cepit
Pretedes implerunt fallis mugibus agros
Et non tam turpes pecudum tamen villa secuta est
Loncubitus. quamuis collo timuisset aratum
Et sepe in leui quefisset cornua fronte
Ah virgo infelix tu nunc in montibus erras
Ille latus niueum molli fultus hyacintho
Jlice sub nigra pallentes ruminat herbas
Aut aliquam in magno sequitur grege. claudite nymphę
Dicte nymphę nemorum iam claudite saltus
Si qua forte ferant oculis scle obvia nostris

E ss

Errabunda bouis vestigia: forsitan illum
Autherba captum viridi: aut armenta sequuntum
Derducunt aliques stabula ad cortynia vacce
Tum canit hesperidum miratam mala puellam.
Tum phætontiadas musco circundat amare
Lorticis: atq; solo proceras erigit alnos
Tum canit errantein parmessi ad flumina gallum
Eonas in montes ut dixerit una sororum
Ultq; viro phebi chorus assurrexit omnis.
Ultinus hec illi diuino carmine pastor
Floribus atq; apio crines ornatus amaro
Dixerit: hos tibi dant calamos (en accipe) muse
Ascreo quos ante seni: quibus ille solebat
Lantando rigidas deducere montibus ornos
His tibi grynei nemoris dicatur origo
Ne quis sit lucus: quo se plus iactet apollo
Quid loquar: aut scyllam nysi: quam fama secuta est
Landida succinctam latrantibus iguina monstri
Dulichias vexasse rates. et gurgite in alto
Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis
Aut ut mutatos ter narrauerit artus
Quas ibi philomena dapes: quæ dona pararit
Quo cursu deserta petiuerit. et quibus ante
In felix sua tecta super uolitauerit alis
Omnia quæ phebo quondam meditante beatus
Audijt eurotas: iussitq; ediscere lauros
Ille canit: pulse referuuit ad sidera valles
Logere donec oues stabulis: numerumq; referre
Iussit. in uito processit vesper olimpo

Construe sic. Thalia. id est illa musa. prima. id est principalis. digna
ta est. id est voluit. ludere. id est cantare. versu syracusio. id est. versu buco-
lico. et ipsa thalia non erubuit. id est non puduit eam habitare. id est fre-
quentare silvas. id est nemora. et cum canerem reges. id est cum describer-
em facta regum et prælia. id est bella. Apollo cynthius. id est in illo mon-
te natus vellit. id est amouit aurem. et ipse admonuit. id est docuit pasto-
rem. id est me virgilium dicendo. o Tyrre. id est o Virgili oportet pasce-
re oues pingues. id est dicere carmen. bucolicum et oportet dicere carmen
deductum. id est bene digestum et ego Virgilius meditabor. id est cogi-
tabo musam agrestem. id est carmen bucolicum harundini tenui. i. phystu-
la dulci nam aliqui super erunt tibi. id est superabundabunt qui cupiat

scilicet o varre dicete. id ē describere tuas laudes & qui cuplant condere. id
est narrare tristia bella id ē prelia dura. Et ego non cano iniussa si quis ta
men sic captus amore. id ē leticia leget carmina tua & laudes tuas. & o ver
te nostrę mirice. id ē illę arbores & nemus omne. i. silua canet te. i. lauda/
bit tuā facta. & nulla pagina. i. charta ē gratior. i. delectabilior phœbo q̄
illa pagina q̄ prescripsit nomen. i. laudes ipsius varri o pietides o musq; g
cite. i. catate chromis. i. ille iuuenis & Dnaslus. i. alius iuueis videre. i.
viderunt silenus. i. illum pedagogum bachi iacentem. i. quiescentem som
no. id ē ppter somnum inflatum venas. i. plenum venas iacho. i. bacho he
sterno. i. hesterna die sumpto vt sp̄ solet & sertæ. i. corone iacebant. i. erant
delapsa. i. remota capiti. i. a capite procul. i. longer cantharus. i. illud vas
grauis. i. ponderosum pendebat. i. pensus erat ansa attrita. i. fracta & ipsi
pueri aggressi sunt & iniiciūt. i. adiungunt vincula ex ipsis lertis. i. corois
quia ille senex. i. silenus luserat. i. deriserat illos ambos pueros spe carnis
. i. spando carmina ab illo & Egle. i. illa puella addit. i. adiungit se sociam
Limidis. i. illis pueris clementibus egle. i. illa dea pulcherrima naiadum
id ē nympharum fontium pingit. i. maculat videnti. i. sileno frontem mo
ris sanguineis. i. illis fructibus tubeis & pingit tpa. i. illas partes capitis
ille. i. silenus ridens. i. deridens dolum. i. fraudez inquit. i. dixit quo. i. prop
ter quid necritis. i. colligitis vincula. i. ligamina o pueri soluite. i. dissolu*me*
te me satis ē me potuisse videri a vobis & cognoscite. i. eligite o pueri illa
carmina que vultis & carmina erunt vobis pro mercede & aliud mercedis
id ē alia merces erit huic scilicet egle & ipse silenus incipit cantare simul id
ē pariter tum. id ē quando silenus incepit cantare videres. id ē videre po
tuisses faunos. id ē deos siluestres & feras. id ē animalia silvestria ludere. i.
saltare in numerum. i. fm armoniam cantus & tum videres quercus rig
das. id ē asperas & frondes motare. id ē frequenter mouere cacumina & ru
pes gnasi. i. mons thessalię non tm̄ gaudet phœbo. i. illi deo & ismarus et
rhodope. id ē illi montes thracie non mirantur. i. admirantur orphœa. id
ē orphœum cantantem q̄stum omnis mundus gaudet. i. letatur sileno cā
tante & ipse silenus canebat vti. i. sicut semina terrarum & animq; i. aeris &
maris. i. aquę & ignis liquidi. i. puri fuisset coacta. i. collecta q̄ inane mag
num. i. q̄ magnum aerem vacuum & ipse canebat vt. i. sicut omnia exordi
a fuerint ex his primis sc̄z seminibus & vt. i. qualiter ipse orbis. i. mundus
concreuerit. i. simul creuerit ex his primis seminibus & canebat sicut solū
id ē terra cooperit durare. i. fieri dura & canebat quō orbis cooperit disclu
dere. i. in diuersas partes claudere. Aerea. id ē deum marinum Pontho.
id ē mari Et canebat qualiter orbis cooperit paulatim sumere formas. id
ē figuræ rerum. & canebat sicut terre stupeant. id ē mirantur solem luces
cere. id ē lucem emittere nouum. id ē insolitum. & ipse canebat sicut hym
bies. id ē pluuię cadant. id ē decidant altius. id ē ab ethere summotis nu
bibus. id ē eleuatis nubibus altrum & ipse canebat sicut silue. id ē nemora
incipiant surgere. id ē crescere primum. id ē a principio & ipse canebat cūq;
id ē quo tempore animalia rara. id ē pauca animalia errant. id est vagan
tur per montes ignotos. id ē incognitos & ipse refert. id est canit lapides
pyrr̄ illius mulieris tactos. id est projectos post se. Et canit Saturnia
regna. id est diluvium ipsius saturni. & ipse canit hinc. id ē post hoc quod.

Eij

dam genus holm. id ē originē hūdē natutē t p̄mordia. i. inicia lex. id est
vā omnes res ortā duxerunt t ipse refert. i. narrat. volucres. id ē aues cau-
casas. id ē a caucaso monte dictas t ipse refert fructum p̄methei. i. illius
astrologi t ipse silenus adiungit hylam. id ē illū puep̄ relictū. id ē submer-
sum in fonte quo. id est in quo fonte nautē. id ē nauigātes clamassent. id
est clamando vocassent ita ut omne littus sonaret. i. resonaret illas vo-
ces deictas scz hyla hyla t ipse silenus solat. id ē consolat pasiphen. id est
pxorem mynōis regis amore iuuaci. i. propter amorem vnius tauri for-
tunatam. id ē felicem si nunç armenta. i. tauri fuissent. t ipse sic canebat
ah ygo. i. o mulier infelix. i. misera q̄ dementia. i. stulticia cepit. i. decepit
te nam pretides. i. ille filiē impleuerunt. i. replerunt agros falsis mugiti-
bus. i. falsis vocib⁹ tñ nulla ea p̄ secura ē tam turpes p̄cubitus. i. tam ma-
la connubia pecudum. i. cauro p̄ quāuis illē timuissent aratz. i. ingū collo
i. in collo t c̄uis ipse q̄sissent. i. q̄sivis et cornua in fronte leui. i. plana frō-
te t ipse silenus canebat ista verba. Ah ygo infelix. i. misera tu nunc er-
ras. i. vagaris in montib⁹ t ille. s. taurus suffultus latus niueum. i. habēs
latus niueum. i. candiduz in hyacintho. i. illa herba ruminat. id ē digerit
herbas pallētes. i. pallidas sub ilice. i. illa arbore nigra. i. vmbrosa aut. i.
vel ille taurus sequitur aliquam. s. vaccam in magno grege. i. in magno ar-
mento boum t vos nymphē dicte. i. crecēles claudite. i. claudatis saltus
id ē saltationes nemo p̄. i. silua p̄ si qua vestigia bouis. i. tauri errabunda-
ferant sese. i. veniant obuia. i. facta in obuiam nostris oculis forsitan aliq̄
vacce p̄ducant. i. ducant illum taurum capētū amore vnius vacce in her-
ba viridi aut secutum armēta. i. alios boues p̄ducant inq̄ ad stabula coe-
thinia. i. cretensis t ipse silenus canit puellam scz Athlantam mirata. i.
q̄ mirata est mala. i. poma hespidum. id ē poma aurea. t ipse silenus cī-
cundat. i. narrat p̄hetontiadas. i. sorores p̄hetontis esse mutatas musco.
id ē in muscū corticis amate. i. acerbe t ipse silenus erigit. id est eleuat al-
nos. id ē arbores p̄ceras. i. altissimas solo. i. a terra Et silenus canit vt. i.
quemadmodū vna soror. i. vna musa p̄duxerit in montes aonas. i. in mo-
tes parnasi Gallū. i. illū poetā errantē ad flumina. id ē aquas p̄missi. i. il-
lius fluui t silenus canit vt ois chorus id ē ois pp̄ls phœbi id ē illius di-
assurrexit. i. honorē fecerit viro Gallo t silenus canit vt linus id ē ille pas-
tor ornatus crines id ē habēs crines ornatos apio id ē illo flore amaro t
ornatus floribus dixerit. id ē prulerit diuino carmine hec yba sequētia il-
li scz Gallo O galle muse. id ē nymphē dant tibi hos calamos id ē istas
phytulas tu accipe illos quos calamos muse dederunt an poete supple.
Ascreo id ē de illa ciuitate scz hesiodo seni id ē antiquo quib⁹ calamis ille
Lynus vel hesiodus solebat deducere id ē deorsum ducere ornos rigidas
id ē illas arbores duras cantando id ē modulādo illis calamis t o Gallo
dicatur id ē canaf origo id ē principiū nemoris Brynē id ē silue dedicate.
Apollini ne quis sit lucus id ē ne aliq̄ sit nemus quo id ē de quo Apollo
iactet se id ē aplius q̄d loquar id ē q̄d debeo dicere aut loquar id ē canam
Scyllam. id ē filiā Nysi id ē illius regis quam scz Scyllā succintaz. id est
circundatam inguina candida. id ē illas partes candidas monstris mari-
nis. id ē canib⁹ marinis Fama secura ē. id ē de qua dicitur ipsam vexisse.
id ē persasse rates dulichias. id est naues ylixis quam fama secura est lace

passe gurgite. id est in mari alto. id est profundo nautas. id est nauigantes
timidos camibus marinis. id est illis monstris Auct quid ego loquar. id
est dicam ut Silenus narrauerit artus. id est membra. Theri. id est regis
theri mutatos. id est variata apter dapes. quas dapes. id est que cibaria et
q̄ dona. Philomena. id est vxor sua pararit. id est parauerit illi thereo et sile
nus canit quo cursu. id est qua velocitate ille Thereus petiuuerit deserta.
id est loca et quib⁹ alis. id est cum quibus alis ille thereus infelix. id est mi
ser volitauerit sup recta sua et ille scz silenus canit. id est narrat oīa que.
Eurotas id est ille fluuius que heatus. id est felix audijt. id est audiuit Phoe
bo quondam meditante. id est canente et canit omnia que eurotas supple
suffit suos lauros. id est illas arbores ediscere. id est comprehendere et val
les pulse. id est percusse referunt illa dicta a sileno ad sidera et ipse Sile
nus canebat donec vesper iussit. id est precepit cogere. id est includere oues
stabiliu et donec iussit referre numerum. id est reducere numerum et cane
bat donec vesper processit. id est venit olimpo. id est ab illo monte inuito
id est nolente quia ille mons libenter audiebat armoniam cantus ipsius
Sileni Prima syracusio Titulus huius Elogie est faunorum satyro
rum silenorum delectatio. et sunt Fauni dī pastorum satyri vero sunt par
ui dī reprehensorum sileni dī incubi. Itam eglogam fecit Virgilius p̄n
cipaliter ad laudem Verrī amici sui et sepe fuit decantata in cytharis qz
delectabilis est et iocosa Et primo excusat se virgilius quia sub stilo bu
colico decantat laudes varri. Posset enim reprehendi eo q̄ non est usus sti
lo grandiloquo dicit igitur q̄ nō est reprehendēdus stilus bucolicus quia
talis patria et principalis musa dignata est ludere vel cantare versu cyra
cusio. id est musa sicula locuta est per Theocritum poetam qui erat de sy
racusa ciuitate et est syracusius derivatio greca quia latine dicitur syracu
sanus. Iste enim theocritus fecit bucolica et ipsum insecurus est virgili
us in hoc opere bucolico quod intelligitur nunc q̄ siluas et nemora Lum
çanerem. id est quando pponerem scribere enq̄idem et gesta regum roma
norū apollo cynthius diuertit aurem meam a carmine heroico. Et dicit
notanter apollo. quia ipse est deus carminum. Et dicitur cynthius a mon
te cyntho ubi colit vbi nutritus fuit ateq̄ esset deificatus. Per hoc vult
dicere q̄ quādo volebat scribere enq̄idem. Octavianus iussit eum scribere
bucolica et iocosa carmina. Admonuit pastorem. id est dixit virgilio. Ti
t̄ reoporet pascere pingues oues. id est dicere carmem bucolicū deductus
id est bene degestū et subtilet̄ est translatio sumpta a lana bene carpinata q̄
deducendo subtiliatur. Nunc ego. Ponit aliā excusationem q̄ mulci a
lii erunt q̄ dicent laudes et plia Garri q̄ obtinuit cōtra germanos et acq̄
suit magnā gloriā et pecuniā maximā qui varrus procurauit Virgilio
q̄ plurimos honores et favores apud cesarem. Non iniussa cano. Po
nit aliā excusationem q̄ excepto cesaris vicit stilo bucolico. Si q̄s
t̄. id est quis iste stilus non sit grādiloquus sed bucolicus et humiliis si
cuit murica est arbustum humile t̄ in eo videbuntur laudes varri.
Nec phœbo. id est nullū carmen est delectabilius cesari q̄ illud qd̄ ē inti
culatum de Garro. Et est alia excusatio. Cesar multum dilexit varrus
et libenter audiuit carmina de eo facta. siue bucolice siue altero quoq̄
modo scripta. Pergite pierides. Hie virgilius vocat pierides

E iiij

id est musas q̄ sunt in monte pyreneo ut caneat et dicat illa q̄ silenus dixit
pueris et ponit hic noia puerorum quoq; unus vocabatur. Chromis et aliis
mnastylus q̄ secum habebant unam puellam sociam et Nympham q̄ voca-
batur. Egle isti tres petebant carmen a sileno poeta vel deo incubo. Et
est notandum q̄ varrus et Virgilius studuerunt sectam epicuri phis sub. Si
rone doctore ideo propter vicinitatem vocabulo et q̄ silenum intelligit syro-
nem loquentem et q̄ Chromis et mnastylum intelligit se et varrum. et adiu-
git puellam ad ostendendum sectam epicuream que posuit felicitatem in
delectationibus corporeis. Et quidam ibi habent silenum truncatum. Chro-
mis mnastylus egle sed non est versus intimo quidam titulos continet no-
mina personarum sequentium. Silenum pueri. id est isti pueri predicti scilicet
Garrus et Virgilius viderunt silenum. id est syronem migratum suum iacentem
in antro. Et describit hic virgilius unum hominem ebrium Epicurei enim po-
nebant felicitatem in delectatione ciborum et venereorum ut dictum est di-
cit ergo q̄ ille magister tantum potauerat q̄ dormiebat in antro. quia ceci-
derat in foueam et tam alte leuauerat nasum suum in potando q̄ sertum
suum id est laurea magistralis ceciderat a capite et Lantharus. id est gobele-
tus vel vas aptum ad poculum ceciderat ex alia parte et habebat ansam at
tritam frequenti tractatione. Aggressi namque id est isti pueri sunt ag-
gressi ad illum senem cujus egle puella et quia ipse senex sepe promiserat eis
carmina sed soluere recusabat ideo in se conspirauerunt ligare pedes et ma-
nus eius et nunc eum dissoluere donec datet eis promissa sepe carmina. Coe-
perunt igitur Virgas ex quibus erat facta corona. et ex illis virginis ligauerunt
eum ut posuerant. Egle autem musa pulcherrima coepit mora et intinxit ei
faciem. Ille dolum ridens. id est ille magister silenus videlicet se deceptum ri-
sit nec verecundatus est q̄ fum sectam epicuri non erat verecundus inebriari et
ut ad pueros quo vincula necit. id est soluite me eodem iure quo ligasti
q̄ pro dilectione debet vobis sufficere videlicet me ebrium et ligatum et hoc
etiam ut q̄ fauni nymphae et silenus non vident nisi quoniam volunt. soluite er-
go me et dabo vobis ambo carmina q̄ vultis scilicet yra. et egle habebit
aliā mercedē q̄ carmen. scilicet stuprum qd Virgilius ut verecundus simul incipit ip-
se. i. his dictis silenus incipit dicere carmine qd sequit. Tum vero. id est
quoniam silenus incipit cantare tunc carmen suum erat tam suauiter tam iucundus
q̄ oīa coreabat scilicet serenitas siluae et montes et nemora. Et ut in numeris quia
saltantes in coreis mouentur mensura carnis. et est motare frequentatim
de moueo moues. Nec tamen phoebe. id est mos gnasus ubi adoratur phoebo
in thessalia non habuit tamen gaudium cantante ibidem phoebo certum gaudium
habuerunt motes et silvae cantate sileno nec ilmarus et rhodope motes thra-
cie. In quibus cantauit orpheus tamen gauisi sunt ex carmine orphei certum ex
carmine sileni. Namque canebat Hic reddit cam illius leticie quia cane-
bat silenus quoniam mundus icerit et quoniam ex principiis ictus est et quoniam semel
na rex fuerunt coacta per inane. Unus de regis origine sic habet in physicis Dis-
serit fuerunt phoebus opiniones quoniam Anaxagoras dicebat oīa fieri ex igne. et
Thales milesius ex humore. Ideo vocari poetam Oceanum patrem. Alioquin
ex quattuor elementis sicut Empedocles. Sed epicurei dicunt duo esse re-
rum principia scilicet corpus et inane. Dicunt etiam corpus esse. Athos
mos. i. parvas partes indivisibiles quoniam apparent in radibus solaribus pos-

cauerunt inane illud spaciū in quo sunt arthomī. Donatus etiam sa-
piebat istam sectam quando dixit nomen significare corpus aut rem. qā
corpus vocat rem sensibilem. rem vero vocat illud quod non sentitur. et qz
omne quod est. aut est continens aut contentuz. ideo ex istis duobus sunt
quattuor elementa et ex elementis sunt mixta. ideo dicit q̄ ista duo sunt
semina terrarum. Et animq. i. venti vel aeris ignis aquae. Elocat enim aerē
animam vel ventum aut spiritum. Liquidi. i. puri et postea totus orbis
crevit ab istis. Lanebat etiam quomodo mundus incepit crescere et accipe-
re diuersas figurās. Jamq; nouum. id ē canebat quomodo sol incepit
lucere et est lucesco inchoatiuum de luceo lutes. Altius atq; cadant. id ē
canebat quomodo siebat pluua ex vapore aquoso eleuato sursum et cum
frigiditate medię regionis aeris concreto et in guttas constricto quę sua
pluralitate dicuntur pluuiia. Rara per ignotos. id ē canebat quomodo
animalia incepert discurrere per montes nouos et ignotos. Hinc la-
pides. Hic tangit fabulam de origine mundi quā late ponit. Quidius in
primo metamorphoseos. loquitur enim hic ad pueros p̄dictos. pueri aut de-
lectantur in fabulis. fabule etiam in pte inuentę sunt ad delectationem.
Illa aut fabula dicit q̄ post diluuium pyrrha et deucalion remanserunt
solidi. sed a phœbo habuerunt oraculum seu responsum ore prolatuz q̄ mu-
lier proticerer post se lapides. et similiter viri. et ex lapidibus mulieris debe-
bant nasci mulieres. et ex lapidibus viri nascituri erant mares. Natur-
nia regna. Hic mutat̄ ordo fabule. q̄ primū diluuium fuit tpe Saur-
ni s̄ tpe egidis regis thebanorum. Secundū vero diluuiū fuit tpe deucali-
onis et pyrrhe. Lausa seascz. i. silenus canebat quomodo in caucaso mon-
monte altissimo assyriorum. Mercurius deus eloquentię. deus ratōnis
deus prudētię ligauerat ad petrā promothēū cuius cor corrodebat aqla
et causa huius fuit q̄ cū oīs ignis ex iouis institutōe esset extinctus in ter-
ris. Minerva dea sapientię dedit consiliū promotheo ut cū quadam facu-
la furaretur ignem phœbi et ipm dedit hominibus. ideo dñ fuerūt irati et
immiserunt mundo famem. per quā fictionem intelligit q̄ promotheus
fuit prudentissimus astrologus. et p̄mis docuit assyrios astrologiā. quā
studuit in monte caucaso cū maxima sollicitudine et cura pugili q̄ intel-
ligitur q̄ aquilā corrodentem cor. q̄ cura de quāli cor vrens. Iste prome-
theus cōsilio minerue furatus est ignē solis id est cognovit q̄ rōnes natu-
rales quō generatur ignis in aere. et ostendit hominib; quō pōt ignis ge-
nerari in terris ex collisione duorum corporū solidō p̄ sicut in fusillo.
Unū irati dñ miserūt famem in terram. q̄ ex visu ignis gnatur famēs. qn̄
scz bellatores incenderūt vrbes et villas. et etiā si hoies oēs vacarent ad fa-
bricā auri et argenti totus mundus efficeretur sterilis et famelicus. His
adiungit hylam. i. silenus adiūxit p̄dictis hystoriā hyle q̄ fuit qdam spe-
ciosus puer quē amauit hercules qui iuxta milia m cuitatē qn̄ vadabat e
quos submersus ē. quem fecit queri hercules per nautas clamātes et altis
vocibus dicentes. Hyla hyla. et nō ē inuentus locus eius. Et fortunatā
id ē canebat etiā silenus de Pasiphe yxore regis minoys q̄ concubuit cū
cauro contra quā exclamat. q̄ turpissime amauit dicit. Ah virgo infel-
ix. Et est ah interiectio tremoris sicut sy vel poꝝ. Paliphē aut meretri-
cem vocat virginē non a virtute sed ab etatis viriditate. Pr̄tides imple-

runt. Ille pretides fuerunt filii **Pret** & **Anthiope** que filii arroganter presumperunt dicere se esse iunoni pulciores. quare Juno indignata immisit in eas talem fantasiam q̄ semper putabant se esse vaccas. credentes se habere cornua & timentes aratra. Nulla tamen earum commisit tam turpe connubium sicut facit Pasiphe. & in hoc vituperat eam plus q̄ pretides. Et capitur ibi leui pro plano & habet primam longam. Juxta illud. Pro plano leui pro levitate leui & est ultima de pretides breuis more grecorum. sicut in primo eneidos. Ah virgo infelix. Exclamat iterum contra eius infortunium vocans eam virginem sicut prius dicens tu virgo infelix erras & vagaris nunc in montibus. & taurus amicus tuus tuus iuxta te cubans super lacus in herba molli. sc̄ hyacinto vel alia herba ruminat herbas virides. vel forte sequitur aliquam vaccam in ali quo grege in silva cortines in qua cortine fuerunt aliquando stabula a mentorum. Et non dicit q̄ ille taurus sequatur aliquam vaccam in nemo re gnosio. quia **Dynos** maritus **Pasiphē** ibi regnabat. ideo thaurus non audebat illuc accedere. Et in his videtur pasiphē sperare liberari a taurō & ipsum dimittere quādiu ruminat & quando sequitur alia armamenta. ideo precatur Nymphas predictas ut claudant cauro saltus nemorū sc̄ introitus vel exitus eorum. Et dicuntur silue saltus. quia ibi saluunt animalia silvestria Rumen est pars gutturi ad quam animalia mittunt iterum herbas quas prius gulose sumperunt. & ruminare est herbas sic digerere. Tum canit helperiodum Filię athlantis vocatę fuerunt hesperides. quia regnauerunt in hesperia. inter quas fuit una nomine Athlantis cursu potissima q̄ interfecit multos maritos quos currendo superauit. sed Ippomenes eam deuicit in cursu in virtute pomorum q̄ sibi dedit venus. ut latius habetur super tertio eneidos. Silenus ergo canebat istam hystoriā scilicet quomodo Athlanta mirabatur illa poma. Tum p̄hetontiadas. id est Silenus canebat quomodo filii solis desflabant mortem P̄hetontis fratrī sui. & mutare sunt in alium arborēm vel in populum. ut haberetur decimo eneidos. Tum canit errantem. id est silenus canebat quomodo Gallus poeta fuit effettus poeta & diuinator. Unde gallus semel ambulabat iuxta parmessum fluvium Boetię grecę regionis qui parmessus habet multa brachia. ideo dicit Parmessi ad fluminā. Et tunc assumpit eum quedam nymphā in mōtes aonas vel aonos et est aonas accusatiuus grecus & posselliūus. & in illis montibus Linus filius Apollinis dedit sibi coronam magistralē & calamos musicales. quos prius dederat cuidam antiquo poetę de Escrea ciuitate sc̄ Euphorionī qui fecit quedam carmina de certamine calcantis. & Dopsi in grīneo nemore de peritia diuinandi. sed mopsus obtinuit qui melius diuinavit de paritate vel imparitate pomorum cuiusdam arboris. & ex dolore confusus calcas interit. sed Gallus de quo est hic sermo transtulit in latinū carmina illius Euphorionis ciuis Escrei. qui euphorion carmine letifica bat ornos & alias arbores. Quid loquar an scilla? Quę fuerūt. Scille. una fuit filia Nysi & alia phorci. sed poetice hic accipitur vnum pro alio. sc̄ scilla nisi p̄ scilla phorci sicut in georgicis. domitus pollucis habens. i. castoris qui fuit domitor equorum. Scilla enim filia Nysi nō fuit macta in monstrum marinum. sed filia phorci. Scilla autem filia nisi regis.

megarensium mutata fuit in alaudam. et pater suus in nysuz auem sui non
minis. de qua scilla sic mutata. et de patre suo solet dici. Non est tuta nisi
sine nyso ilia nysi. quia nysus semper prosequitur scillam. i. alaudaz. et scil
la nysi est regimen supplementi sicut Halida samsonis. Quā fama se
cuta est. id est fama dicit illam versasse et infestas ienaues vlyxis redeuntis
a bello troyano. et est dulichius adiectuum possessuum regionis in qua
regnabat vlyxes. Aut ut mutatos. id est silenus canebat quomodo mē
bra thesi regis thracię fuerunt mutata et turbata propter Dapes quas
sua vxor dedit sibi comedendas. Et capitū nomen pro nomine sicut pri
us scz Philomena pro progne sorore sua. Unde thereus duxi prognem
in uxorem suam que erat filia Pandionis regis Athenarum. que rogauit
maritum suum. ut iret athenas et adduceret sibi suam sororem videndam.
scz Philomenam quā cum Thereus adduceret violauit eam in via. et ne
ipsa eum accusaret in via abscondit ei linguam. dimisitq; eam in nemore. ip
sa tamen de proprio cruento scripsit in ueste quā misit suę sorori quicquid si
bi contigerat vel melius scripsit acu in tapetis. Que cum percepisset sce
lus patratum accepit Ithim filium suum de Thereo. quem interfecit
et bene coctum dedit patri suo comedendum. Lui patri instantissime que
renti ubi erat Ithis. mater respondit. Quod petis intus habes. id est fili
us tuus est in ventre tuo. Quo auditio pre desperatione thereus fugit in so
litudinem tanq; furiosus. Igitur isti quattuor mutati sunt in aues. scili
cet thereus in hypupam fedam auem. Ithis in phasianum volucrem co
metibilem. Progne in hyrundinem auem instabilem. et Philomena in
lucinam auem canoram. Et sic patet q; philomena accipitur in textu. pro
progne sorore sua vel pro se ipsa. quia ipsa fuit occasio dandi illis dapes.

Omnia que pheobo. id est silenus canebat omnia carmina. que phe
bus canauit in Eurota flumio laconum qui erat pheobo consecratus. iu
xta quem sunt lauri plurimeq; arbores pheobi quas docebat pheobus sua
carmina. Ille canit. scz quando silenus canebat. valles resonabant
vscq; ad colum hyperbolice loquendo. Logere donec oues. i. canebat vsc
q; ad vesperam. sed solei quasi inuitus tendebat ad occasum propter delecta
tionem quā habebat in illo cantu.

Contra interloquitos Melibēus Corydon Thirlsis
Egloga septima

Melibēus

Ore sub arguta considerat ilice daphnis
Lōpulerantq; greges corydon et thirlsis in vnum
Thirlsis oues. corydon distentas lacte capellas
Ambo florentes et atibus. arcades ambo
Et cantare pares. et respondere parati
Hic mihi dum teneras defendo a frigore myrtos
Vir' gregis ipse caper deerrauerat. atq; ego daphnum
Elspecti o. ille ubi me contra videt ociosus inquit
Huc ades melibēe. caper tibi saluus et hedi
Et si quid cessare potes requiesce sub umbra

Huc ipsi potum venient per prata iuuenci
Hic viridis tenera preterit harundine ripas
Myntius: eque sacra resonant examina queru
Quid facerem: neque ego alcipem nec phyllida habebam
Depulsos a lacte domi que clauderet agnos
Et certamen erat corydon cum thirside magnum
Posthabui tamen illorum mea seria ludo
Alternis igitur contendere versibus ambo
Ereptere. alternos muse meminisse volebant
Hos coridon: illos referebat in ordine thirsis

Construe sic. Daphnis. id est ille pastor. considerat. i. sisterat. forte. id est
a casu. sub ilice. sub illa arbore. arguta. i. sonora et Corydon et Thirsis il-
li duo pastores. compulerant. i. congregauerant. greges. i. armenta in vnu
et thirsis. i. ille pastor compulerat oves. et Corydon compulerat. capellas.
id est capras distentas. id est plena lacte. et ambo scilicet Corydon et Thirsis
erant florentes et atibus. i. iuuenes et ambo erant Arcades. i. pastores ar-
cadie. et ambo erant pares. id est equales. cantare. id est ad cantandum. et am-
bo erant parati respondere hic. id est in isto loco dum defendeo. id est pro-
hibeo. Myrthus. id est illas arbores. teneras. id est molles. a frigore. id est fri-
giditate. caper vir. id est masculus. gregis. id est armenti. deerrauerat. id est de-
uiauerat. et ego aspicio illum daphnum pastorem. et ubi. id est postquam ille da-
phnis videt. i. aspicit. contra. i. econtrario. ipse inquit. id est ait. O Deli-
boce ades hic. id est veni hic. ocios. id est citius caper est saluus tibi. et he-
di. i. capri sunt salui. et si potes cessare aliquid. i. dimittere laborez requiesce
sub umbra. et iuuenci. id est ipsi boues venient huc potum. id est ad potan-
dum. per prata. id est per agros. et myntius. id est ille fluvius. preterit. id est
cooperuit. ripas virides harundine. id est calamo. tenera. id est recenti. et
examina. id est apum congregations resonant. id est murmur faciunt. quer-
cu sacra. id est de illa arbore consecrata. Quid facerem in isto loco: quia e-
go non habebam alcipem. id est illam puellam. neque phyllida. id est amasi-
am illam. que clauderet. id est includeret. agnos depulsos remotos a lac-
te. id est ab alteribus matris. et corydon erat. id est habebat. magnum cer-
tamen. id est magnum iurgium. cum Thirside. id est cum illo pastore. et e-
go posthabui. id est postposui. mea seria. id est meas delectationes. ludo.
id est ioco amborum duorum. et ambo coepere. id est incepissent. contendere.
re. id est certare. versibus alternis. id est alternatum dictis. Et muse. id est
deus. volebant. id est cupiebant. meminisse. id est memorasse versus alter-
nos. et Corydon referebat. id est proferebat hos versus. et thirsis referebat
illos versus in ordine. id est per ordinem. Forte sub arguta. Huic ei-
gloge preponitur talis titulus meliboeus et Corydon thirsis. tamen in te-
xto pro meliboeo ponitur Daphnis et introducuntur duo pastores scili-
et Thirsis et Corydon qui certant iuuicem. et vocant Daphnem. ut au-
diat eorum certamen. Et volunt aliqui intelligere per Daphnem cesare. et
per corydonem Virgilium. et per thirsim inimicos Virgilij. et vincuntur

sicut fuerūt bauis r̄meius poet̄ miserī. dicitur ergo forte id est fortis / tu ⁊ est abitūs de fors alias nō staret p̄lus. daphnis sedebat sub ilice ar/ bore. arguta. i. sonora resonāti v̄l stridēti. sed alibi argutū significat bre/ ue sicut in georgicis. argutūq̄ caput. p̄ daphnum aut̄ intelligif̄ q̄dam diui/ nus poeta q̄ fuit filius mercurij. Lōpulerāt. i. cōgregauerāt in vñū. id ē / simul ⁊ est plepsis. Th̄irsis oues. i. th̄irsis compulerat oues ⁊ corydon ca/ pras distentas lacte. id ē plena q̄r plena vbera distenduntur. Ambo flo/ rentes etatib⁹. i. iuuenes archades ambo. i. non fuerunt de archadia q̄r res/ agebat in mantua quē nō ē in archadia sed archades. i. sapientes sicut si/ escent de archadia vbi fuerunt multi philosophi. Et cantare pares. id ē erant in scientijs equales ⁊ parati respondere. Hic mihi. id ē quādo col/ ligebani myrthos teneras in estate pro ouibus ne corrūpantur a frigore / hyemis. Vir gregis. ⁊ capitul⁹ ibi vir abasie. q̄r solum p̄tinet homini / sed tunc aspicio daphnum. ⁊ ipse me vocavit o melibœe. id ē o virgili quia / nūc capitul⁹ melibœus pro virgilio. Ades huc. id ē veni. quia non soluz ca/ per ē tibi saluus. immo ⁊ hedi. id ē patres mātuani ⁊ eorū filij quod daph/ nis certificabat tanq̄ diuinus poeta. Et si qd id ē scio te esse virum labo/ riosum. tamen si potes cessare ⁊ quiescere a labore requiesce mecum sub vni/ bra. Huc ipsi potum. id ē maneas hic q̄r locus ē delectabilis quia hic ē / mintius circūdatus harūdine ⁊ herba viridi. ⁊ ē partia abundans melle. / quia sunt examina id ē societates apum in queru. Quid facerem. Hic / virgilius tacite excusat se non posse hic morari q̄r nō habet hic suā coniu/ gem sicut habent illi duo certatores q̄ gubernaret agnos suos ⁊ maxime / quia longū ⁊ magnū ē certamē. Posthabui id ē postposui meā necessita/ tem q̄rendi caprū ludo eo p̄ id ē p̄libi eo q̄. q̄r dictū ē prius ludere q̄ vellez.

Alternis id ē musq̄ volebant q̄ ego seruarem omnia dicta eorum. His / corydon id ē corydon incipiebat hos versus ⁊ th̄irsis respōdebat. Lorx.

Nymphē noster amor libetrides: aut mihi carmen

Quale meo codro concedite: proxima phœbi

Versibus ille facit: aut si non possumus omnes

Hic arguta sacra pendebat phystula pinu

Lontrue. O nymphē libetrides id ē sic dictē existentes noster amos / & ē nostrē delicię. concedite id ē date mihi corydoni tale carmen quale de/ distis meo codro id ē illi poet̄. quia ille codrus facit carmina proxima id / est similia versibus phœbi. id ē illius dei. aut si non possumus facere om/ nes versus similes phœbi versibus phystula arguta id ē sonora pende/ bit in pinu. id ē in illa arbore. sacra id ē consecrata. Nymphē noster a/ mor. Hic incipit corydon ⁊ inuocat nymphas. quia vt dicit Elarro nymphē / & musq̄ idem sunt. quia aque in motu suo faciunt musicam. ⁊ dicuntur libetrides a libetrio fonte vbi coluntur nymphas. orat ergo nymphas vt / concedant sibi facere talia carmina qualia faciebat codrus qui faciebat / versus similes versibus phœbi. Aut si non possumus. quia postea di/ cet. non omnia possumus omnes. orat vt si non possit omnes versus face/ re similes versibus codri saltem pro sacrificiorum munere suspendet phy/ stulam suam ad pinum sacram que est arbor sacrata matri deorum.

Th̄irsis.

Pastores hedera crescentem ornate poetam
Arcades: inuidia rumpantur ut ilia codro
Aut si vltra placitum laudarit: bachare frontem
Lingite ne vati noceat mala lingua futuro

Contrue. O pastores arcades. ornate. id est adornate me poetam crescentem. id est nascentem. hedera. id est illa herba. ut ilia. id est viscera. rumpantur. id est frangantur. inuidia. id est propter inuidiam. codro. id est illi poetæ. Aut si ille laudarit. id est laudauerit. vltra placitum. id est quam placeat mihi. cingite. id est ornate. frontem. id est caput. bachare. id est illa herba. ne mala lingua noceat vati. id est poetæ. futuro. id est mihi. qui sum futurus poeta. Postores hedera. Hic thirsis responderet corydoni per quatuor versus et loquitur humiliter non dicens se poetam nisi solum incipientem. et sibi displicet quod iam corydon orauit fieri similis codro. id est cornificio in arte poetæ. ideo orat pastores arcadiæ ut dent sibi coronæ ex hedera ex qua coronabantur poetæ. quia semper viridis est sicut et carmina merentur eternitatem. Et petit illam coronam sibi dari ut codrus per inuidiam crepetur medius. quia inuidus plus nocet sibi quam inuidioso. et quod inuidia est inter pares et inuidia respicit in alterum. ideo ostendit se maiorem vel parem codro. Aut si vltra. si. codrus derisorie laudauerit me ad vituperationem o pastores arcadiæ cingite frontem meam. bachare. id est herba que valet contra fascinum. siue est espericon herba perforata ut herba sancti Joannis que dicitur fuga demonum ne mala id est ne lingua inuidia codri noceat mihi.

Corydon.

Setosi caput: hoc apri tibi delia parvus
Etramosa mycon viuacis cornua cerui
Gipprium hoc fuerit leui de marmore tota
Puniceo stabis suras euincta cothurno

Contrue. O delia. id est dyana. mycon. id est seruus tuus. parvus. id est iuuenis dabit tibi dono. caput apri setosi. id est habetis setas. et dabit eti bi cornua ramosa. id est ramis plena. cerui viuacis. id est illius animalis diu viuentis. et si hoc. secundum donum meum fuerit piparium. id est si tibi placet. scilicet tu stabis. id est eris tota de marmore leui. id est plano dico. euincta. id est ornata. suras cothurno. id est illo calciamento. puniceo. id est tubeo colore cincto. Setosi. Hic loquitur corydon ad dyanam quattuor versibus dicens quod Dycon iuuenis pastor seruus et nepos suus dabit munera que est dea venatorum dabit enim sibi caput apri et cornua cerui viuacis. id est diu viuentis. quia sicut dicit Plinius in hystoria naturali. Lerusus sequitur querit serpentem et ex respiratione anhelitus trahit eum de foramine et ipsum comedit et in illa coitione viuiscit et resumit vigorem. Si proprium fuerit. id est si acceptum fuerit tibi mihi dare munus quod peto faciam tibi statuam de leui marmore. id est plano et verso et dabo tibi caligas puniceas. id est purpureas et est cothurnus calciamentum utrigen pedi apatum. ideo dicitur cothurno in singulari. et suras. id est tibias in plurali et pertinebant poetis et venatoribus

Thirsis.

Sinum lactis et hec tibi liba priape quotannis

Expectare sat est: custos es pauperis horti
Nunc te marmoreum pro tempore fecimus: an tu
Sifetura gregem suppleuerit: aureus esto

Construe. O priapz. id esto deus hortorum. sat ē expectare. id est sa/
tis expectasti. sinum lactis. id ē vas plenum lacte. et hēc liba. id ē hēc sacri/
ficia. quotannis. id ē singulis annis. et tu es custos horti. i. agri pauperis.
et nos fecimus te marmoreum. i. imaginem tuam marmoream pro tem/
pore. Si tamē fetura. i. nutrimentum vel partus. suppleuerit. i. augeat.
gregem tu esto aureus. i. faciam tuam statuam auream. Sinus lactis.
Hic thirsis facit votum priapo deo hortorum et dicit. q̄ tpe suę paupertatis
habebat et eius imaginem marmoream in horto paupcret presentabat
ei munera pua scz sinū lactis vel placentas q̄ in estate iocose comeduntur
in hortis et vñ aliquos sinū pro vase ē neutri gnis prima longa. Herui/
us tamē et greci dicunt sinus q̄ lemp ē nascutum genetis. sed pro vase ē pri/
ma longa. et p gremio prima breuis. iuxta illud Replet manna sinum lac/
tisq̄ coagula sinū. et ē ip quartę declinatioꝝ. vt in sinu abrahę pro vase si/
nus ē vase in quo coagulat lac musum. Dicit ergo thirsis ad deū horti. o
priape iū satis expectasti sinū lactis et liba. et fusti horti custos pauperis.
Sed si male vellent mihi cōcedere quod postulo ego tibi satiam statuam
auream scz si sim diues et si fetura. id ē nutrimentum a fouendo suppleat
gregem id ē administret et augeat gregem.

Lorxdon

Nerine galathea thimo mihi dulcior hyble

Landidior cygnis: hedera formosior alba

Lumi primum pasti repetent presepio tauri

Si qua tui corydonis habet te cura venito

Construe. Galathea. id ē amica mea. nerine. id ē nerei filia. est dulcior.
id ē suauior mihi corydoni. thimo. i. illa herba. hyble. i. illius oppidi. et ga/
lathea ē mihi candidior cygnis. i. illius auribus. et formosior. id ē pulchri/
or. hedera. id ē illa herba. alba. id ē candida. et o galathea si qua cura. id est
aliquis amor tui corydonis. id ē amatoris. habet te. id ē detineat. venito.
id est veni ad eum. cum tauri. id ē illa animalia. pasti. id ē saturati. repetet.
id ē querent vel redibunt ad presepio. id ē ad stabula sua. Nerine gala/
thea. Hic loquitur corydon certando de pulcritudine amicę. et dicit q̄ neri/
ne. i. galathea filia nencrei est sibi dulcior q̄ sit heimus apibus in illo op/
pido vbi est abundantia thimi herbę quę diligunt apes et est nerine patro/
nymicum grecum q̄ foeminina patronymica terminantur in ne sicut neri/
ne. aut in ias sicut pelias. aut in is sicut colchis. Landidior id est albi/
or illa sue scilicet cygno et pulchrior q̄ hedera alba cuius lignum est pul/
chrius q̄ hedera nigra. Lumi primum. Precatur corydon amicam suaz
nerinem ut veniat ad euz quando tauri erunt pasti saltē si habeat cura
corydomis vel diligit eum.

Thirsis

Immo ego sardonis videar tibi amarior herbis

Horridior rusco projecta vilior alga

Si in hi non hęc lax toto iam longior anno est

Nedomum pasti (si quis pudor) ite iuuenci

O amica mea immo ego videar. id est videri possum. tibi. id est a te. et
marior herbis sardenijs. id est de sardonie. et videar horridior. id est aspe-
rior. ruscus. id est illa herba amara. et videar tibi vilior. id est turpior. alga. id est
illa herba. projecta. id est contempta. Si hec lux. id est dies ista non est iam lon-
gior mihi toto anno. o iuuenci pasti. id est saturati. ite domum si quis pu-
dor vobis. id est si quā habetis verecundiam. Immo ego. Thirstis per
contrarium loquitur de amica; sua dicens q̄ ipse bene diligit eam sed non
diligitur ab ea. immo ipse est amarior ei q̄ herbe sardonice. quia in sardo-
nia sunt herbe similes apastro. que mel faciunt amarissimum et contra-
hant labra hominis edentis ac si yellet ridere. et interficiunt hominem ri-
dendo. Et ruscus est herba amara et alga etiam quā projicit mare super
littora ex qua stercorantur agri. Si mihi non hec lux. ostendit se amare
eam quia una dies est illi longior anno. Itē domum. Loquitur ad gre-
gem ut redeat domum. quia pudor est tam diu morari in paluca. et hoc di-
cit; quia sperat q̄ quando venient iuuenci de pascuis sicut prius dicit cory-
don cum primum pasti tunc veniet amica; sua.

Lorydon

Muscosi fontes. et somno mollior herba

Et que vos rara viridis tegit arbutus umbra

Solsticium pecori defendite: iam venit estas

Torrida: iam leto turgent in palmite gemme

Construe sic. Eos fontes muscosi. id est herba musco cooperata. et tu her-
ba mollior. id est dulcior. somno et arbutus viridis. id est illa arbor que regit
id est cooperit. vos fontes umbra rara. id est parua. defendite. id est prohibete.
solsticium. id est calorem solis. pecori. id est gregi. quia estas. id est calor. torri-
da. id est vehemens. venit et gemme. id est botri. turgent. id est inflantur. in pal-
mita leto. id est ramis vinearum. Muscosi fontes. Hic loquitur corydo
et certat de alia delectatione temporis estui precando q̄ crescat herba q̄ est
mollis ad dormiendum et q̄ fontes sint muscosi id est herba cooperiat eos.
et sint arbuta frondosa. orat ergo omnia ista sibi dari ut depellant solsti-
ciū. q̄ q̄ ista nascitur recedit solsticium hyemale et accedit estas. Thir.

Hic focus et tenebris pingues: hic plurimus ignis

Semper: et assidua postes fuligine nigri

Victantur boreis curamus frigora: quantum

Aut numerum lupus: aut torrentia flumina ripas

Construe sic. Focus. id est locus ignis. est hic. id est in patria mea semper
et tenebris pingues. id est illæ arbores grossæ sunt semper hic. et plurimus ignis.
id est copiosus ignis est semper hic. id est in patria mea. et postes. id est pil-
laria domorum sunt facti nigri. id est nigra. fuligine. id est fumo. assidua. id est
continuo. et nos curamus. id est timemus. tantum frigora boreis. id est illius
venti. quantum lupus timet numerum ouium et quantum flumina tor-
rentia. id est aquæ abundantes timent ripas. id est littora. Hic focus. Lo-
quitur thirstis dicens. q̄ per contrarium in patria sua semper sunt ignis.
et tenebris pingues. et postes domorum semper sunt nigri propter ignem assiduum.

Et est fuligo nigra sordices carnarij. Hic tantum boreq; id est propter
ignem quem facimus non dubitamus. Boream sicut nec lupus veretur
numerum ouium quia bene comedit dues numeratas vel sicut flumina
torrentia non verentur ripas quas transcendent et superuenient. vel con-
tra quos fluctuant

Lorygon.

Stant et iuniperi et castaneae hirsute

Strata iacent passum sua queq; sub arbore poma

Omnia nunc rident. at si formosus alexis

Montibus his abeat: videas et flumina sicca

Construe sic. et Juniperi. id est ille arbores. et Castaneae hirsute. id est
spinose stant. id est sunt in venetia et poma queq; sua iacent. id est sunt strate
id est demissa sub arbore et omnia rident. id est sunt leta. At si alexis. id est ille
iuuenis formosissimus abeat. id est recedat ab his montibus videas. id est
videbis flumina sicca. Stant et iuniperi. Hic corydon iterum laudat
Veneiam et reddit ad illud quod iam dixit. Urgent in palmito gemine
sbi etiam sunt Castaneae hirsute. Juniperus est arbor turifera et dura die-
ta quasi lignens pir. id est ignem quia eius ligno optime nutritur ignis.

Castanea significat arborem et fructum. sicut nux et ficus et dicitur casta-
nea quasi caste natia per contrarium quia eius fructus nascitur in folliciis
lo ad modum duo et testiculorum absconditorum. Et est notandum q; is/
te versus est hexameter sine dactylo in quinto pede et vocalis non cedit ypo-
sali nec sit collusio vocalium in fine de Juniperi cum illa coniunctione et
nec in fine de castanea cum principio de hirsute et sic sunt ibi due boethe-
ses sicut in doctrinali. O utinam alme deus. et. Strata iacent. id est
in venetia abundant fructus pomorum strati sub arboribus. Omnia
nunc rident. id est ibi abundant herbe florentes. At si formosus Hic re-
torquet totam laudem predictam in cesarem qui est bonus rector imperij
quasi diceret at si Alexis. id est cesar abeat ab illa patria ipsa manebit ste-
rilis et inulta quia bonus pastor impinguat oves et flumina sicca. id est a-
rida et est hyperbole ad ostendendum magnam sterilitatem patrie que non
habet bonum rectorem.

Thirlis.

Aret ager. vicio moriens sicit aeris herba

Liber pampineas inuidit collibus umbras

Phyllidis aduentu nostre nemus omne virebit

Juppiter et Ieto descendet plurimus hymbri

Construe. Ager. i. campns aret. i. desiccatur defectu aeris. et herba mo-
riens vicio. id est defectu aeris corrupti sicit. i. affligitur et liber. i. bachus
inuidit. i. propter inuidam detrahit umbras pampineas folia vitis a col-
libus et omne nemus. i. omnia silua virebit. i. frondebit aduentu nr;e phyl-
lidis et iupiter. i. aer superior descendet plurimus. i. abundans hymbri. id est
pluvia lato. i. dulci. Aret ager. Hic Thirlis sub alijs ybis laudat ce-
sarem dicere q; sine eius dominio tota patria est pestifera et aer corruptus et
herba fit carens pluvia. et bachus non dat folia vitis sed si Phyllis veiat
id est amica sua habeat grām celaris. oīa tibi bene succedent et virebit om-
ne nemus et aer superior dimittet pluviam.

Lorydon.

F i

Populus alcide: gratissima vitis iacho
Formose myrtus veneri: sua laurea phæbo
Phyllis amat corylos illas dum phyllis amabit
Fleci myrtus vincet corylos: nec laurea phæbi

Construe sic. Populus. id ē illa arbor est gratissima alcide. id est hetero-
li et vitis est gratissima iacho. id ē bacho et myrtus. id ē illa arbor est gra-
tissima veneri. id ē illi deq; et sua laurea. id ē p̄pria laurea ē gratissima phæ-
bo. et phyllis. id ē amica mea amat corylos. id ē illas arbores. et dum phil-
lis amabit illas corylos myrtus non vincet corylos et laurea phæbi non
vincet corylos. Populus alcide. Hic corydon iterum laudat cesarem
dicens. q̄ hercules amat populum arborem sibi consecratam et bacchus a-
mat vitam et phœbus laurum et venus amat myrem. Sed phyllis p̄ quē
intelligitur cesar pulcher et delectabilis amat corylos arbores nuciferas.
id est mantuanos. et quādū cesar amabit eos. nulla gens superabit eos
quod intelligitur in hoc quod dicitur. Nec myrtus vincet corylos nec lau-
rea phæbi.

Thirls

Fraxinus in siluis: pulcherrima pinus in hortis

Populus in fluvijs: abies in montibus altis

Sepius at si me licida formose reuisas

Fraxinus in siluis: cedet tibi pinus in hortis

Construe. Fraxinus. id est illa arbor est pulcherrima in siluis. id ē ne-
moribus et pinus est pulcherrima in hortis. et populus id est illa arbor est
pulcherrima in fluvijs. et abies. id est sapinus est pulcherrima in monti-
bus altis. O lycka o puer meus formose si reuisas me. id est si venias ad
videndum me fraxinus cedet. id est dabit tibi locum in siluis et pinus ce-
det tibi in hortis. Fraxinus in siluis. Thirls iterum laudat cesares
qui intelligitur per licidam. et dicit q̄ fraxinus naturaliter crescit in siluis
et ibi est pulcherrima. sed pinus est pulchrior in hortis et populus est pul-
cherrima iuxta flumos. et abies est pulchrior in montibus altis. quilibet
enim res melius se habet in loco naturali. Sed si licidas dignetur re-
uiscere vel visitare thirlsum. tunc ipse thirls faciet ipsum pulchriorem quā
sit fraxinus in siluis. vel pinus in hortis. id est laudabit eum super omnes
principes. sed ista laudatio non est liberalis quia est conditionalis. et mer-
cenaria scilicet si bene feceris laudabo te. et ideo corydon liberalius canta-
uit. id ē laudauit q̄s thirls

Meliboeus

Hec memini: et victum frustra contendere thysim

Ex illo corydon corydon est tempore nobis

Construe. Ego memini hec carmina vestra et memini thysum esse vi-
ctum. et frustra contendere cum Corydone. et ex illo tempore est nobis a-
amicus. id est ex illo tempore coepi amare Corydonem propter victoriam.
Hec memini. Nunc loquitur meliboeus qui erat electus iudex. et quia pri-
us dixit. Alter nos musæ meminisse volebant. Ideo nunc dicit se meminisse
se carmina predicta et recenset. Thysim. id est cornificium viceum et Co-
rydonem victorem. et ex illo tempore Corydon fuit sibi amabilis.

Pharmaceutria poeta. Interloquutores. Damon et Alphesibœus ad Polionem Egloga octaua Poeta

Astorum musam damonis et alphesibœi

Inuenca immemor herbarum quos est mirata iuuencia

Lertantes: quorum stupe factæ carmine lynces

Et mutata suos requierunt flumina cursus

Damonis musam dicemus et alphesibœi

Tu mihi seu magni superas iam sara timaui

Sive oram illiricæ legis equoris: en erit vñquam

Ille dies: mihi cum liceat tua dicere facta

Enerit ut liceat totum mihi ferre per orbem

Sola sophocleo tua carmina digna cothurno

Ante principium: tibi desinet accipe iussis

Carmina cepta tuis: atqz hanc sine tempora circum

Inter victrices hederam tibi serpere lauros

Frigida vix celo noctis decesserat umbra

Lum ros in tenera pecori gratissimus herba est

Incubens tereti damon sic cepit oliue

Construe. Nos dicemus. id ē cantabimus musam. id ē cantilenam pastorum sc̄z Damonis et Alphesibœi quos certantes sc̄z pastores iuuencia

immemor herbarum. id ē obliita herbaꝝ. id ē pastus mirata est. id ē admirata ē. et quo ꝑ sc̄z pastorum carmine. id ē cantilena. Lynces. id ē illa aia/lia fuerunt stupefactæ. et quo ꝑ carmine flumina mutata. id ē aquæ sepe/ta a loco requietunt. id ē dimiserunt prios cursus suos. et dicemus musaꝝ

Damonis et Alphesibœi et tu pollio seu tu superas id ē vincis mihi. id ē

ad materiam mei carminis sara. id ē lapides. Timaui magni. id ē illius

fluij venetie sive tu legis. id ē transis oram. id ē regionem equoris illiricæ

id ē maris dalmatiæ En vñqz erit ille dies. id ē nunquid veniet mihi tem/pus ut liceat. id ē expediat mihi dicere. id ē decantare tua facta. id ē gesta

tua. En erit. id ē certe erit. id ē veniet dies ut liceat mihi ferre. id ē dicere p

totum orbem. s. tua carmina sola. id ē que sola sunt digna cothurno so/

phocleo. id ē stilo tragico. quo vsus ē Sophocles. principium musæ meæ

erit a te Augusto. et musa desinet. id est finit in te. Et tu accipe carmina

cepta. id ē incepcta tuis iussis. et sine. id ē permitte hanc herbam. id ē par

uam coronam meam circum tempora serpere. id est latenter ire inter lau

ros victrices. id ē inter maximos triumphos. et umbra frigida noctis vix

decesserat a celo. cum. id ē quando ros. id est pluvia est grauissimus peco

ri. id est gregi in herba tenera. Damon incumbens oliue. id est baculo

oleastri tereti. id est rotundo sic ceperit loqui. Pastorum musam.

Huic eglogæ p̄ponit talis titulus. damonis et Alphesibœi pastorum

contentio. Unde in ista egloga primo p̄ponit poeta. deinde prosequitur

sibi. Nascere. Primo ergo proponit se dictuꝝ carmia Damonis et Alphesibœi

F. 6

boei scilicet. Cornificij et Virgilij quam eglogam fecit Virgilius in saudem Polliois de cuius puer dicit. Incipe parue puer dicit ergo Virgilius Nos dicemus musam damonis et Alpheibei pastorum qui contendunt de suis amoribus ut dicetur post et est eorum carmen tam delectabile q[uod] iuuenca. id est iuuenis vacca obliuiscitur pastum et lynxes feroces bestie sunt stupefacte in dulcedine illius carminis. Et incipit constructio in illo verbo dicemus Tu mihi. Hic Virgilius affectat videre diem in quo possit laudare pollionem et sperat illud fore statum quia virtutis uerbio demonstratio scilicet en vel optandi quia veranisq[ue] habet significacionem et est etiam fluvius venetiq[ue] et mare illiricum est mare dalmatice ubi pollio habuit multas victorias. Et solo sophocleo Sophocles fuit unus ex optimis poetis et altoquuis. Humiliter ergo dicit virgilius quis sensus meus non sufficiat dicere laudes pollionis magnas que sunt digne solo sophocleo tamen pro posse meo dicam laudes tuas

A te principium. id est ista egloga facta est ex tuo precepto et finitur in laudibus tuis Hanc sine tempora. Hic est Anastropha et quia Pollio erat etiam poeta. Ideo celo. id est hora matutina. Damon incipit loqui ut sequitur. Et dicitur teres illud quod est longu[m] et rotundu[m] sicut lancea vel arbores Damon

Nascere(preciis diem) veniens age lucifer alnum
Eoniugis indigno nysa deceptus amore
Dum queror et diuos. quanq[ue] nil testibus illis
Profici. extrema moriens tamen alloquo hora
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Denalus argutumq[ue] nemus pinosq[ue] loquentes
Semper habet semper pastorum ille audit amores
Panaq[ue] qui primus calamos non pessus inertes
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Mopso nysa datur: quid non speremus amantes?
Jungentur iam gryphes equis. quoq[ue] sequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula damne
Mopsonouas incide faces: tibi ducitur uxor
Sparge marite huices: tibi deserit hesperus oetam
Incipe menalios mecum mea tibia versus
O digno coniuncta viro dum despicias omnes
Dumq[ue] tibi est odio mea phystula: dumq[ue] capelle
Hirsutumq[ue] supercilium: prolixaque barba
Aec curare deum credis mortalia quenquam:
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Sepibus in nostris paruam teroscida mala
Dux ego vester eram: vidicu[m] matre legentem

Alter ab vndeclimo tum me iam ceperat annus
Iam fragiles poteram a terra contingere ramos
Ut vidi vt perij: vt me malus abstulit error
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Hunc scio quid sit amor.duris in cōbus illum
Ismarus.aut rhodope aut extremi garamantes
Nec nostri generis puerum nec sanguinis edunt
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Seius amor docuit natorum sanguine matrem
Lōmaculare manus.crudelis tu quoqz mater
Cruelis mater magis: an puer improbus ille
Improbis ille puer:cruelis tu quoqz mater
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Hunc et oves vltro fugiat lupus:aurea dure
Dala ferant quercus:narcisso floreat alnus
Pinguis corticibus sudent electra mirice
Lertent et cygnis ylule:sit tityrus orpheus
Orpheus in siluis:inter delphinias arion
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Omnia vel medium fiant mare: viuete silue
Preceps aerij specula de montis in vndas
Deserat extreum hoc munus morientis habeto
Desine menalios.iam desine tibia versus
Hec damon: vos que responderit alphesibagus
Dicite pierides non omnia possumus omnes

Contrue. O lucifer.id ē stella prueniens.id ē ante veniens nascere et
age.id ē duc vel fac diem alnum i.clarum duz ego damon deceptus amo
re indigno quasi nō sum dignus amore.nysē.i illius puellę coniugis meq
queror deos.i lamentor apud deos. q̄quā.id ē q̄uis.nil profeci.i. nulluz
fructum feci illis testibus.i.illis dijs scientibus.ramen ego moriens.i. sta
tim moriturus alloquor.id est duos conuenio in extrema hora.o mea ti
bia.i.meā phystula.incipe.i.canta.mecum versus menalios.id est versus
arcadicos.menalus.i.mons ille semper habet nemus.argutuz.i.siluaꝝ re
sonantem. et habet pinos.id est illas arbores.loquentes.id est sonum fac
entes. et ille scz menalus audit semper amores pastorum.id ē carmina de
amoribus facta ipsorum pastorum. et ipse audit pana id ē illum deum q
non est passus.primus.id est qui primus non permisit.calamos inerteres.i.
phystulas sine arte. Incipe menalios et.nysa.id est illa puella datur
in uxorem. Hopso.id est illi pastori.quid non speremus amantes.id est
quid vel quod non debeamus sperare.quasi dicat omnia. et.gripes.id est

illa animalia iungentur. id est coniungentur. equis. id est cum equis. iam
id est dinceps et quo. sequenti. i. etate sequenti danni timidi illa animalia
timentia. venient. id est accendent cum canibus ad pocula. id est ad flum. o
Dopse. o tu deformis incide. id est incidas. nouas faces. id est redas. Na
vror scz coniuncta ducitur. id est datur tibi o marite. id est mopsle. sparge id
est infunde nubes hesperus. id est illa stella. deserit. id est dimittit. tibi octa
id est illum monter thessaliz. Incipe menalios zc. o coniuncta i. vror vi
ro. id est marito. digno. i. nobili. dum tu despicias. i. spernis omnes homi
nes. et dum mea phystula est tibi Alys odio. id est in odium habes et dum ca
pellz sunt tibi odio. et dum supercilium. hirsutum. id est dum grauitas pi
losa est tibi odio. et dum barba prolixa. id est magna est tibi odio. tu non
credis quemqz deum aliquem. Deorum curare mortalia. i. sollicitum esse de
rebus humanis. Incipe menalios zc. et ego vidi te nysam quā. i. iuuenez
legentem. id est colligentem cum matre tua mala. id est poma roscida. id
est rora sparsa in nostris sepibus. id est clausuris nostris. et o Lapelle tunc
ego eram vester dux. id est ducebam vos et alter annus. id est secundus ab unde
cimo anno. tum. id est tunc ceperat me. id est attigerat. et tunc ego poteraz co
tingere. id est attingere ramos fragiles. i. faciles a terra. i. stans in terra. vt
vidi. i. mox vel postqz vidi vt perij. i. qualiter perij. et vt malus error. id est
amor abstulit. i. arripuit me. Incipe menalios zc. Et nunc scio. i. cognos
eo quid sit amor ismarus. i. ille mons et rhodope. id est aliis mons et gara
mantes extremi. i. illi populi longinqui generant amorem illum in cotibz
duris. id est inter saxa aspera. et illi non edunt. i. non parunt illum puerum.
id est amorem nostri generis vel sanguinis idem amor ipse non est natus
ex hominibz mansuetis. Incipe menalios zc. Et amor seius crudelis do
cuit matrem. i. medeiam maculare manus sanguine natorum. i. puerorum
et tu mater id est medea es crudelis. an. i. vt p. mater. i. medea sit magis cru
delis an puer. i. amor. improbus. i. crudelis fuerit magis. dico q ille puer. i.
amor fuit improb. et tu mater. i. medea es crudelis. Incipe menalios zc
Hunc lupus. i. illud aīl fugiat vltro. i. sponte. oues. i. agnos. et querqus. i.
ille arbores. durz. i. rigide. ferant. id est producat. mala. i. poma. aurea. i. ma
tura. et alnus. i. illa arbor. floreat varcisso. i. producat illum florēm. et mi
racqz. id est illē arbores. sudent. id est emitant. electra pingua. id est gemmas
succinas pro coricibus suis. et vltuz. id est volucres. ille certē. i. contendant
cygnis. id est cum illis animalibus. et ctyrus. id est ille pastor. sit orpheus. i.
bonus musicus sicut fuit orpheus sit inqz orpheus in siluis. et sit arion id
est ille alias cytharedus inter delphinias. id est inter illos pisces. Incipe
menalios zc. Et omnia fiāt. id est efficiātur mare medium. et o siluē viuite
id est valete quia nolo plus habitare siluas. et ego p̄ceps deferar. id est deos
sum ferar. de specula. i. de altissimo montis aerij id est montis altissimi. in vñ
das. i. in aquas. et o tu Alys habeto. id est accipe. hoc munus. id est donum.
extremum id est vltimum mei damqnis morientis. et o mea tibia define.
id est cessa cantare versus menalios. id est archadicos. et damon dicit hec car
mina. et o pierides dicite. i. canite carmina que alphesibœus. i. ille pastor
respōderit. id est cantauerit. et nos omnes non possumus cantare omnia car
mina. Nascere p̄qz diez. Hic prosequitur quod promiserat scz damonis
musam a introducitur damon faciens cōquestiōnem ad deos fugiū impīeta

te suę coniugis quę ipsum dimisit t alium desponsauit t nomē illi Hysa
fuit. **D**um queror prima syllaba de queror est brycis t est deponens. sed
quando est passuum producit p̄mam syllabam. Dicit ergo q̄uis ego con-
questus sum ad deos de deceptione meę cōiugis t nihil mihi profuit. tamē
tancz despatus dicam verba vltima. dicit ergo coniugis non quā habe-
bat sed quā habere sperabat. Nil profeci. Hic loquitur fm epycureos q̄
non sperant per hanc vitam p̄mū nec supplicium. Juxta illud. Nec be-
ne pro merito capitur nec tangitur ita Extrema hora. sicut in quarto eni-
dos. Incubuitq; thoro dicitq; nouissima verba moriens id est statim
moriturus. Incipe menalios. Hic est fictio nouę personę t loquitur ad
rem irrationalib; per prosopexam figuram scz ad phystulaz quā vocat
tibiam quę est instrumentū longū ad modū tibi. Dicit ergo ad suum ma-
gistrum musicum. Incipe tecum dicere carmina menalia. i. optima. quia
menalus est mons vbi fuerunt optimi poetę qui locuti sunt de amore ibi
pastorum. t dicitur iste versus intercalaris sicut sunt aliqui dies in kalen-
dario qui s̄pē resumuntur. sicut est dies bisextilis. **M**opso nysa datur.
Hic incipit carmen miserabile t dolorosum quia nysa vxor sua datur al-
teri marito. scz mopsō. Quid nō speremus amātes: q̄ amatores sperāt
oīa fieri possibilia immo etiā sperāt illa quę sunt contra naturā est em̄ cō-
tra naturā q̄ illa speciosa nysa detur illi rusticō scz mopsō sicut t cōtra na-
turam ē q̄ gryphes t equi diligent se invicem t q̄ dannę timidi canum
ibant simul cum canib;. Est aut gryphes volatile habens corpus sicut leo
et caput t pedes aquile. t naturaliter odit equos. Damna ē dubij gene-
ris t ē aīal cornutum timens canes gryphes habet vltimam breuem si-
cūt nomina grēca. Mopse nouas. q̄ antiquitus vxores nocte duceban-
tur ad maritos cū facibus. Sparge marite. q̄ consuetudo erat spargere
nuces quando spōlus erat cum sponsa. vt pueri vacantes raptum nucum
cum magno strepitu cassando t colligendo illas nuces impedirent audiri
colloquium spōlii cum sponsa. t est Mēta mons altus in thracia v̄l in thes-
salia vbi videtur stelle occidi sicut in ida videntur oriri. t ē vesperus stel-
la p̄ma noctis. Juxta illud Vesperus ē stella t̄c. Incipe menalios t̄c.
Iterum resumit versum intercalarem. O digno coniuncta viro. Nunc
insultat t obiurgat illi Hysę quę dimisit om̄es alios maritos pro illo ru-
stico. Mopso. t est sarcasmos hostilis derisio. quasi diceret Tu es miser-
tria quę diligis illum rusticum t dimicatis me t meam phystulam qui ha-
beo supcilia aspera t pilosa t barbā lōgam. quia sunt signa fortis viri et
robusti. Juxta illud Est homo pilosus fortis vel luxuriosus. Nec cura
re deum. id ē non putat deos habere curam de rebus inferioribus. Et lo-
quitur fm stoicos qui dixerunt q̄ deus circa cardines celi perambulat.
et nostra non considerat dicentes quod non est cura deo de bobus t assi-
nis. Itaq; Hysa credit q̄ dī eam non puniant. Sepibus in nostris.
Hic da mon aggrauat suum dolorem t increpat cupidinem deū amoris
qui necedum fecit hoc malum matrimonium immo multa alia. loquitur
ergo ad Hysam dicēs q̄ ip̄e a puericia eam cognouit ab illo tempore quādo
cum matre sua colligebat poma roscida id est humida sicut tes t viridia
quia pueri talia amant. Dux ego vester. Loqtur ad capras suas quarū
iam erat pastor. vel loquitur ad Hysam v̄l matrem suam. quas ad poma

ducebat. Alter ab yndecimo. id est tunc erat annorum tridecim. quia duodecimus non est alter ab yndecimo. immo est primus et tunc incipit pueritas et tunc etiam damon incepit amare et iam erat magnus. quia iam attingebat ad ramos arboris et est parenthesis (dux ego) quia una clausula commiscetur cum alia. Ut vidi ut perij. Notandum est quod istud ad uerbum ut aliquando est temporis. et aliquando est similitudinis. ut vidi id est mox vel postquam vidi. ut perij. id est qualiter perij. ut me malus. id est qualiter amor fecit me errare. et est boethesis. sed nec cedit vocalis vocali ilius verbi perij. Nunc scio quid sit amor. Hic definit amorem describens eius natuitatem quia nunc sunt natus ex hominibus mansuetis. sicut sunt ismarus et rhodope. vel ex hominibus silvestribus seclusis ab humana conuersatione. sicut sunt garamantes populi extranei finibus africæ. Seuus amor docuit. Narrat mala que fecit amor. quia medea videns se contemptam a Jasone interfecit pueros suos. Crudelis tu quoque. Increpat etiam ipsam medeam ut non videatur prouersus excusari ne sit tota culpa libidinis. homo etiam qui est animal rationale debet habere rationem dominantem super insultum amoris. verutamen puer scilicet cupidus fuit crudelis incitando. et mater fuit crudelis etiam obediendo. Nunc et oves. Hic tanquam desperatus optat peruertere totum ordinem naturæ. quia postquam Nysa quam ipse cognovit a puericia auertitur ab eo. optat ut lupus timeat oves quercus ferat poma rugbea et alnus ferat narcissum florem optimum et geneste ferat electrum gumi preciosum. Lertent et cygnis vulnus. id est hunc upque que sunt aues turpes cantent sicut cygni. et tityrus pastor videatur in siluis cattare sicut orpheus optimus lyrista. et videatur in mari inter delphinias optimus cytharista. sicut fuit Arion. qui cum fuisset deprehensus a pyratibus rogarunt eos ut diceret unum carmen in cythara. et statim congregati sunt delphines circa nauem ad audiendum sonum. ipse autem saliit super unum delphinen. et sic euasit a pyratis. et est delphinus accus grecus et corripit as. Omnia vel medium. Hic tanquam desperatus optat quod non sint amplius aliquæ herbes immo omnia sunt in medium id est sint in mare sicut dicit Ouidius in primo metamorphoseos. Omnia pontus erat. Mare igitur dicatur medium. quia tenet plus quam medium mundi. Vnde si uite silvæ. viuo verbum est cum desperatione recedetis. Et ac si diceret valete et viuite et ad deum sitis. Preceps aeris. Hic optat precipitari in mari de eacumine alicuius montis. et sic mori. et vult quod nysa habeat istud carmen pro munere ab ipso moriente. Desine menalios. id est non vult amplius cantare post mortem. Hec damon. Hic loquitur poeta dicens. quod damon dicit que dicta sunt. sed illa que dicenda sunt non sunt ymba humana sed potius diuina. ideo requirunt deas carminum. quasi dicat. omnia predicta sunt utrumque dicta sed ad sequentia necesse est inuocare diuinum auxilium ybi homines non sufficiunt per seipso. quia non omnia possumus omnes.

Alphesibœus

Effer aquam. et molli cinge hæc altaria vista
Uerbenasque adole pingues et mascula thura
Loniugis ut magicis sanos auertere sacris
Experiens sensus. nihil hic nisi carmina desunt

Ducite ab urbe domum mea carmina ducite daphnū
Carmina vel celo possunt deducere lunam
Carminibus circē socios mutauit vixis
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis
Ducite ab urbe domū. r̄c.
Terna tibi hēc primum triplici diuersa colore
Licia circundo. terq; hēc altaria circum
Effigiem duco: numero deus impare gaudet
Ducite ab urbe. r̄c.
Flecte tribus nodis ternos amarilli colores
Flecte amarilli modo. r̄t veneris dic vincula necto
Ducite ab urbe. r̄c.
Limus ut hic durescit. r̄t hec ut cera liquefacit
Uno eodemq; igni sic nostro daphnis amore
Sparge molam. r̄t fragilis incende bitumine lauros
Daphnis memalus vrit. ego hanc in daphni de laurum
Ducite ab urbe. r̄c.
Talis amor daphnū qualis cum fessa lūuencum
Per nemora atq; altos querendo buccula lucos
Propter aquerium viridi procumbit in herba
Verdita nec s̄rē meminit decederenocti
Talis amor teneat. nec sit mihi cura mederi
Ducite ab urbe. r̄c.
Has olim exuuius mihi perfidus ille reliquit
Pignora chara sui. que nunc ego limine in ipso
Terra tibi mando. debent hēc pignora daphnū
Ducite ab urbe. r̄c.
Has herbas atq; hēc ponto mihi lecta venia
Ipse dedit meritis. nascuntur plurima ponto
His ego sepe lupum fieri r̄t se condere siluis
Merym sepe animas imis exire sepulchris
Atq; latas alio vidi traducere messes
Ducite ab urbe. r̄c.
Fer cineres amarylli foras riuoq; fluenti
Transq; caput iace: ne respereris his ego daphnū
Aggrediar nihil ille deos nil carmina curat
Ducite ab urbe domum mea carmina ducite daphnū

5 i

Aspice corripuit tremulis altaria flammis
Sponte sua (dum fere moror) cinis ipse bonum sit
Flescio quid certe est et hilas in lumine latrat
Credimus: an qui amant ipsi sibi somnia fingunt
Parcite ab urbe venit; iam parcite carmina: daphnis.

Construe Effer. id est deseras aquam et tinge. id est circunda hec altaria
vitta. id est fascia molli. id est tenui et adole. id est incende verbenas. id est her-
bas illas pingues. id est crassas et adole rhura mascula. id est fortia ut ego ex-
periatur auertere. id est peruertere sensus sanos. id est non amates coniugis mei
sacris magicis. id est arte magica et nihil deest in isto loco nisi carmina. id est
incantationes defunt. id est deficiunt. O mea carmina ducite. Daphnini
id est meum maritum ab urbe. id est a civitate domum. id est ad domum rus-
ticam et carmina. id est incantationes possunt deducere. id est deorsum duce
re lunam ex celo. id est de celo et circé. id est illa mulier mutauit carminibus
id est incantationibus socios vixis. id est illius nobilis et anguis. id est ser-
pens frigidus. id est noxius in pratis. id est per prata rumpitur. id est amittit
viam suam cantando. id est dum incantatur. Ducte ab urbe. et O daph-
ni. Ego circundo. id est cingo tibi terna licia. id est tria fila hec diuersa colore
triplici primum. id est in primis et ego duco. id est traho effigiem. id est imagi-
nem coniugis ter. id est triplicem circa hec altaria deus gaudet numero im-
pari. Ducte ab urbe. et O amarilli nocte. id est liga ternos colores. id
est illos triplices colores tribus nodis et O amarylli nocte. id est colliga mo-
do. id est nunc illos colores et dic ego nocto vincula veneris. id est deo amo-
ris. Ducte ab urbe. et ut. id est sicut limus. id est terra durescit. id
est fit dura. et ut. id est sicut hec cera liquescit. id est fit liquida uno et eodem
igni. id est per ipsum solem sic. id est eodem modo. Daphnis durescat et
quescat amore nostro. O amarylli sparge. id est infunde molam. id est fat-
z salem et incende. id est combure lauros fragiles bitumine. id est diuino
igni. et Daphnis malus. id est amor anxius vult me. et ego comburam hanc
laurum. id est arborem in Daphnidie. id est propter amorem daphnidis.
Ducte ab urbe. et Talis amor teneat daphnium qualis amor fuit cum
buccula. id est parva iuuenca procubuit. id est quieuit in herba viridi perdi-
ta scilicet buccula propter amorem prope. id est luxta rium aquae queren-
do iuuenium suum per nemora et per lucos altos. id est silvas magnas et
ipsa bucca non meminit decedere. id est recedere nocti ser. id est tarde et ta-
lis amor teneat Daphnium nec cura. id est sollicitudo mederi. id est dan-
di medicinam sit mihi. Ducte ab urbe. et Ille scilicet Daphnis per-
fidus. id est malus reliquit mihi has exuicias. id est vestes tanq; pignora. id est
munera chara sui. que scilicet pignora o terra ego mando tibi in ipso limi-
ne. id est in introitu domus et ipsa pignora debent Daphnum ipsum redu-
cere ad urbe. Ducte ab urbe. et Ipsa moeris. id est ille magicus homo
dedit mihi has herbas et dedit hec venena mihi lecta. id est collecta potho
id est in illa insula et ego vidi moerim. id est illum magicum sepe fieri. id est
mutari in lupum his id est herbis et vidi se condere. id est abscondere in
siluis et vidi animas exire. id est extra ire sepulchris imis. id est profundis

et vidi ipsum traducere. id ē transmutare alio. id ē ad alium agluz messes
id est blada satas. id ē feminatas. *Ducite ab yrbe.* rē. O amarylli fer
id ē porta cineres foras et iace. id ē proīce illas trans caput. id ē retro ca
put rīo fluenti. id ē in aquam currentam z caue ne respereris retro te
Et ego aggrediar. i. adoriar Daphnūm his artibus magicis. et ille daph
nis nil curat deos et nil curat carmina. id ē incantationem. *Ducite ab*
yrbe. rē. O amarylli respice ipse cinis corripuit. id est raphit altaria sua
sponte flammis tremulis. id ē cum flammis trementibus dum moror. id
est tardo ferre. id ē portare et vtinam hoc sit bonum. certe nescio quid hoc
est et Hylas. id ē ille canis latrat. id ē clamat in limine. id ē in illo loco cre
dimus. id ē ita iudicamus an. id ē ytrum qui amant singunt. id ē cogitat
somnia sibi et o carmina. mea parcite quia nolo amplius cantare quia sā
Daphnis venit ab yrbe. Effer aquam Loquitur Alpheiboeus in p
sona vxoris Tullij vel Daphnidis loquentis ad ancillam suam amaryll
idem ut afferat sibi aquam et alia q̄ requiruntur ad fascinum construc
dum pro marito suo qui repudiat eam et vult facere incantationes z car
mina ad mouendū z mutandū animū mariti sui ut conuertatur ad eam z
precipit ancille sue afferre aquam z circundare altaria de victa. id ē fascia
vel benda et debet victa scribi per duplīcem et Verbena a
verberando dicra est quia ē congrua in sacrificijs amoris quia est genera
tiva lactis z respicit mamillas z inde potest dici yberina quia confortat
yberna. vel verbera quasi veruena. quia viridis sicut herbe castæ dicunt a
virtute virtides q̄ virtus non senectit. Antiquæ vero glosæ habent verbe
nas. id ē herbas illas vel folia oliue. Adole. id ē incende vel inflamma
mascula thura. id ē fortia q̄ sunt ad modum testiculorum. Loniugis ut
magicis. id ē da mihi pdicta ut possim quertere sensus sanos cōiugis mei
Sanos. id ē non amantes q̄ per contrarium amantes dicuntur insani z
non amatores sunt sani sicut erant Daphnis et Tullius ad vxores su
as repudiatas. Nihil hic nisi. id ē non dubito quin reuocem ad amore
meum Daphnūm si fiant incantationes vel carmina. *Ducite ab yrbe*
id ē scio q̄ carmina cōpellent Daphnūm redire a ciuitate ad domum rusti
cam et pastoralem ylus vxorem suam. Larmina vel coelo. Facit argu
mentum ad pbandum a fortiori q̄ carmina p̄nt mutare mentes hominum q̄
carmia possunt facere q̄ luna descendat de coelo. q̄ fortilegi dicunt q̄ quā
do luna ē in defectu ipsa non est amplius in coelo sed descendit ad terrā p̄t
incantationes mulierum. Luna em̄ habet potestatem in coelo super terrā
z in inferis. Et ideo dī in enīde tria virginis ora dyane. Et dī luna quasi
lucentium vna. Larminibus circē. Hic facit aliud argumentum quia
circē filia solis mutauit socios Elixis in bestias per suas incantationes
et per sua carmina. Frigidus in pratis. Larmina nedum mutant sen
sum hominis. Immo faciunt serpentes venire ad incantatorem. ita etiā
faciam amatorem meum venire ad me. Terna tibi. Hic incipit face
re fascinum circumdando altare triplici litio. Et dicitur litium quasi lig
rium per quod ligantur stamina textorum intruncata ideo conuenienter
pertinet litio ad incantandum amatores z ad intrineandum eos. Et
erant ter tria lilia tribus coloribus. scilicet tria rosea z tria alba et tria
negra. Et sic erant nouem. sicut in principio missæ moules dicitur. Kyrie

G ñ

elevson. tē. diabolus ēm vult suum sacrificium fieri sicut diuinum.
Effigiem duco quia incantatrices et malefici faciebant duas imagines p
nam de luto et aliam de cera quas imagines ducebant ter circa altare.
Numero deus Assignat causam quare dicit ter quia deus gaudet numer
o ternario vel impare cuiusmodi est ternarius qui ē diuinus numerus se
pfectus habet ēm principium mediū et finem sed poetē hoc echate vel lus
na q̄ habet tres potestates ut dictū ē ascribit ppter pfectiōne dici nūer
ternarij. Nec te tribus. Loquitur itez vxor Tullij ad ancillam suam
dicens. facias in quolibet colore p̄dicto tres nodos. et sic erunt tres nodi. et
dicas. Ego necro vincula amoris. et est modus incantandi sortilegatum.
Limus ut hic Ponit aliud mysterium sacrificiorum paganorum prius
ēm dictum est q̄ siebant due imágines yna de luto alia de cera nunc facit
oroēm depcando q̄ sicut vñus et idem sol dure facit lutum et liquefacit ce
ram ita vñus et idem amor reddat cor istius amatoris molle et tenerum et
postq̄ conuersum fuerit cor amatoris in amorem meum possit confirma
ri et solidari sicut lutum solidatur a sole. Sparge molem. Tangit et
liud mysterium quod siebat a maleficijs antiquo p̄ quia siebat quoddam
pulmentum ex sale et farina quod dicebatur mo la salsa que aspergebatur
super sacrificium et ignem holocausti ignis aut ille siebat ex lauro que est
arbor viridis sicut amor et cum sulphure quod est vehementer ardes et flā
mabile. Et intelligitur p̄ bitumen quod generatur ex fulmine circa ba
bylonem vbi cadunt multa fulmina et est quedam terra tenax ad signifi
candum tenacitatem amoris. Daphnis me malus. Herba sunt ipsi
us qui faciebat maleficium. id est sicut ego uxor amore daphnidis ita ego
pter eum vram istam laurum. Talis amor Loquitur optatiue. id ē
vtinam daphnis habeat talē amorē sicut buccula. id ē parua vacca vel
suuēna que est felsa que rendo tauz p̄ nemora et lassa procubit in riuo fri
gido et ibi remanet tota nocte. Sic contingat daphnidi amare me ardē
ter et ego nolim sibi dare remedium p̄ artem magican nec me sibi iungē
do quia istis duobus modis refrigeratur amor. Has olim exuicias.
Dicit q̄ daphnis sibi dimisit quedam vestimenta sua in pignus sui amo
ris. que ipsa vult nunc sepelire in introitu domus qui est locus sacer et dis
catus vestē sc̄ deē ignis. Et dicit quod ista vestimenta debent sibi daphni
dem reddere in virtute artis magice et facit prosopopeyam loquendo ad
rem irrationabilem cum dicit. Terra tibi mando. Has herbas Poē
fiduciam in suo opere quia herbe sunt collecte in pontho insula vbi sunt
optima venena. Ipse dedit moeris. id est ille qui fuit optimus magicus
docuit illam. His ego Confirmat p̄ experientiam q̄ ars sua est efficax
cum ipsa iam mutauit homines in lupos ipsa etiā vidit q̄ moeris pastor
magicus reuocabat animas a sepulchris et resuscitabat mortuos et trans
ferabat segetes vnius agri in aliū agrum. Fer cineres. Postquam
laurus et imágines predicte sunt redacte in cinerem illa domina precepit
ancillę sue afferre cineres et projicere eos retro caput suum in riuum flu
entem et non respiciat retro. Ad designandum quod malicia daphni
dis sit deleta et nunquam redeat amplius in suum errorem nec ampli
us dimittat uxorem suam vel iubet q̄ non respiciat retro nec videat de
os qui sunt in sacrificio. Hū enim ab hominibus nolunt videri nisi mi

raeuloſe et ſupernaturaliter. Nichil ille deos. id ē Daphnis dicit deos non curare de iſtis inferioribus ſicut opinantur ſtoici. nec credit q̄ carmi na poſſint immutare mentes hominum. ſed ego probabo ſibi contrariūz et iſpum reducam ad me. Aſpice corripuit. Loquitur ancilla ad domi nam dicens. Uide quomodo ille cinis ſponte ſua ſine igne inflammat al taria. q̄dīu ego retardo iſpum proiecere retro me. ſicut iuſſisti nescio quid ſignificat. quia Hylas catulus noſter fortiter clamat in lumine ubi ſunt abſcondita uestimenta in terra quando dictum eſt. Terra tibi mando. Ereditimus. Iſte teſtus reperitur varius quia quidam habent En qui a manit. et alijs habent An qui amant. Et videtur eſſe melius capiendo An diſiunctiue pro vel. et trocheus in ſecundo pede hexametri. nam en qui et prima de amant faciunt trocheum faciendo ſynalympham non obſtan te doctinalis regula. Sedes nulla datur. et. quia iſte liber factus eſt muſto ante alexandrum qui locutus eſt fm vſum metrificandi modernum. et vult ibi dicere ancilla vel poeta ſub eius perſopā q̄ nescit quid eſt de illis magicis et de viſionibus que illic fiūt. ſed credit q̄ ipſi amatores eſtimat̄ ſomniant tales viſiones fantasticas in quo notat q̄ Virgilius purgat ſe a talibus magicis incantationibus. Parcite ab urbe. id eſt nolo am plius carminare. q̄r iam certa ſum q̄ daphnis venit ab urbe ad me.

Interloquitorēs Lycidas et Dœris amici Eglo ga nona.

Ly.

Uo te in gri pedes. an quo via ducit: in urbem

Conſtrue. O Dœri. id eſt o paſtor quo. id eſt ad quem locum pedes tui ducent te. an quo. id eſt ad quem locum via ducit te an in urbe?

Quo te moeri. Hęc eſt nona egloga in qua narrantur calamitates manuę ciuitatis de qua fuit Virgilius que ciuitas erat iuxta Cremonā ciuitatem que cremona fauebat Antonio contra Augustum. ſed capta fuſt ab Augusto violenter et dedit eam Augustus ſuis militib⁹. et quia illa poſſeſſio non erat ſatis ampla. data eſt eis manuę quam dute trac tauerunt ſic q̄ Arrius centurio voluit interficere Virgilium volentem defendere agros ſuos et coactus eſt Virgilius relinqueret locum et dimiſit procuratorem ſuum cui ordinauit facere de poſſeſſionibus quod melius eſt et obedire illi tyranno donec fieret aliqua alia bona prouisio. Et ſinguntur hic duo paſtores. ſcilicet Lycidas et Dœris procurator Vir gili⁹ et querit Lycidas a Dœri quo yadis. vel ad quem locum pedes tui portant te utrum ne ad urbem

Dœ.

O lyckida viui peruenimus. aduena noſtri

(Quod nuuq̄ veriti ſumus) ut poſſeſſor agelli

Diceret. hec mea ſunt: yeteres migrate coloni

Hunc victi tristes (qm̄ ſors omnia versat)

Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hędos

Conſtrue ſic. O Lyckida nos viui. id eſt diu vinentes peruenimus ad iſtam miſeriaſ quod. id ē quam miſeriaſ nunquam veriti ſumus. id eſt nunquam dubitauimus ut aduena poſſeſſor. id eſt extraneus poſſeſſor noſtri agelli. id eſt agri. diceret. id eſt auideret dicere. hec mea ſunt et vos colo

S in

ni. id est habitatores veteres. id est antiqui. migrate. id est recedite. et nos
ego tristes victi mittimus hos hēdos illi aducnē. scilicet istud donum hē
dorum quod non bene vertat. id est proficiat. quia sors. id est fortuna ver
sat. id est mutat omnia

O Lycida viii. Respondet **Meris.** O
Lycida vix viximus usq; ad istam misericordiam quam nunquam sperauis.
mus scilicet quod extraneus homo auderet dicere. Eteres migrate colo
ni ab isto agro quia non est vester sed noster. Et dicitur notanter quod nū
quam veriti sumus quia iacula præcisa minus ferimus. **L**evis hēdit que
quid peccidimus ante. Ideo nunc tristes portamus hēdos et dona
illi aduenē tyranno quod donum non vertat sibi in bonum. Sed sibi male
proficiat q; fortuna oīa versat s; vītā istud fratur in peius **L**y.

Lerte quidem audieram qua se subducere colles

Incipiunt mollic; iugum demittere cliuo

Usq; ad aquam. et veteris iam fracta cacumina fagi

Omnia carminibus vestrum seruasse menalcam

Construe sic. Equidem. id est certe. Ego audieram Menalcam ves
trum seruasse. id est retinuisse omnia scilicet prædia carminibus ea parte.
scilicet qua colles incipiunt subducere. id est in campos dissolui. et qua
montes incipiunt demittere. id est deorsum mittere. iugum. id est sum
mitatem cliuo molli. id est ascensu dulci usq; ad aquam. et usq; ad cacu
mina. id est summitates fagi. id est illius arboris antiquæ. **L**erte equi
dem. Respondit Lycidas et querit quomodo potest hoc fieri. quia ego
audieram q; vester menalcas. id est Virgilinus tuebatur totam mantua
et descripsit illam patriam et fines eius et situationem

Mer.

Audieras. et fama fuit. sed carmina tantum

Nostra valent lycida tæla inter martia. q;ntum

Chaonias dicunt aquila veniente columbas.

Quod nisi me quacunq; nouas inciderelites

Ante sinistra causa monuisset ab ilice cornix

Flectuus hic m̄cris: nec viueret ipse menalcas

Construe sic. Ulrum est quod tu audieras et fama. id est ru
mor fuit sed nostra carmina tantum valent. id est possunt inter tæla mar
tia. id est inter facta bellicosa quantum homines dicunt columbas. id est
illas aues. chaonias. id est Epiroticas valere. ipsa aquila. id est ave illa ve
niente quod nisi. Cornix. id est illa avis monuisset sinistra ab ilice. id ē a
queru causa. id ē concava me Merim incidere. id ē absindere. lites no
uas. id ē magnas lites contra Lentitionem quacunq; scz ratione. nec tu
us Meris viueret hic. i. in mantua. nec ipse menalcas viueret hic. id ē in
mantua. Audieras. Respondet Meris. Bene potuisti audire et vez
finit q; Virgilinus bene erat dilectus ab Augusto propter sua carmina. et
erat ei mantua recomenda per Virgilium. sed nūc in furore belli carmia
nihil pluunt sicut nō valet parvū augurū aduiciente maiore. nam in cha

onia silua gręcie in qua columbę dant responsa et auguria. si superuenientia
aquila tunc cessat augurium columbę. Quod nisi me. id est si ego non
preuidissem mihi ego et Denalcas fuissimus nunc mortui sed per augu-
rium cognouimus q̄ nō debeamus resistere arrio centurioni. et ponit mo-
dum auguri. quia cornix est avis garrula et quę aliquando iuuadit alias
aves descendit a sinistris super ilicem concavam quod fuit nobis auguri.
um q̄ armigeri garruli descenderent super ilicem. id est super mantuam pa-
triā fertilem. et quia descendit a sinistris ideo erat malum signum. et ar-
bor concava signabat incolas esse frustratos bonis suis. et quia in alio
est contra augurium recalcitrare. ideo cognoverunt Moeris et Denal-
cas quod non debebam resistere litibus immo recedere. Juxta illud La-
thonis. Lede locum. et cetera

Lycida

Heu cadit in quęquam tm̄ scelus: heu tua nobis
Pene simul tecum solatia rapta menalca
Quis caneret nymphas. quis humum florentibus herbis
Spargeret. aut viridi fontes induceret umbra:
Uel que sublegi tacitus tibi carmina nuper
Lum tu ad delicias ferres amaryllida nostras
Tityre dum redeo (brevis est via) pasce capellas
Et potum pastas age tityre et inter agendum
Occursare capro (cornu ferit ille) caueto

Lonstrue. Heu. id est proch dolor. tantum scelus. id ē nephias. cadit. id
est incidit in quęquam. Heu o menalca tua solatia sunt pene. id ē quasi si
mul tecum. id est cum teipso. rapta. id ē excepta a nobis. Quis caneret. id
est cantaret. nymphas. id ē carmen bucolicum si Virgilius fuisset mortu-
us: et quis spargeret. id est cooperiret. humum. id est terram. herbis flo-
rentibus aut quis induceret. id est regeret fontes umbra viridi. Aut quis
canceret carmina quę ego tacitus sublegi. id est furarus sum tibi. nuper cuj
id est quando. tu ferres. id est duceres. amaryllida. id ē amicam nostram ad
delicias nostras o Tityre pasce capellas dum redeo. id ē reuertar et via ē
brevis. et o Tityre age. id ē duc capellas pastas. id est saturatas. p otum.
id est ad potandum. et inter agendum. id est dum tu ducis. caueto. id est ca-
ueas. occursare id est obuiare capro. id est Arrio. quia ille arrius. ferit. id ē
nocet. cornu. id est gladio. Heu cadit. Lycidas admirando condoleat
quomodo potest esse tyrannus tam crudelis q̄ interficeret vitum tam so-
lemnem sicut erat Virgilius qui non finierat adhuc carmina sua. immo
fuissent mortua cum eo. Quis caneret. id est si Virgilius fuisset mor-
tuus quis fecisset bucolica et georgica et agriculturas? Uel que suble-
gi. Finxit enim se sustulisse Virgilio sua carmina quando Virgilius ibat
ad amaryllidam id est roman q̄ dicitur amor transponendo litteras
Tityre. Hic virgilius recommendat suas possessiones suo procuratori.
quia Virgilius vadat roman et statim redibit. quia brevis via est. et spe-
rabit habere promissionem et remedium ab Augusto cesare contra tyra-
num Artium. Et inter agendum. Iterum debes agere illud quod se-

quitur sc̄z occurrere vel obuiate capro sc̄z arrio. sed caute agendum est ei
blandiendo & non rigorem faciendo q̄r ille caper cornu petat vel ferit quia
percutit gladio occursare est frequentatium de o ccuro. De.

Immo h̄c quē varro necdū perfecta canebat

Varre tuum nomen (superet modo mantua nobis

Mantua ve miserē nimium vicina cremonē)

Lantantes sublime ferent ad sidera cygni

Construe. Immo quis cantasset h̄c carmina quē ipse virgilius cane
bat. i. cōponebat varro. i. illi duci necdū pfecta. i. q̄ nō erāt cōpleta. **O**
varre. i. o dux cygni. i. poet̄ cantātes ferent. i. portabunt tuum nōmē sub
lime. i. nobile ad sidera. modo. id ē dummodo. mantua. id ē nostra ciuitas
superet. i. supersit nobis mantuanis. dico mantua vicina. i. ppinqua. ni
mium cremonē. i. illi o ppido. Immo h̄c. Pruis dicit. lycidas quis cane
ret nymphas. sic dicit moeris. quis caneret carmē qđ ego incepi varro ami
co meo qđ non ē adhuc līmitati nec pfectum. & intelligit engidem quā fa
cere ppoluerat in honorē cesaris. **V**arre tuū nomen. i. nūc maneat no
men tuū nobis ppicium ut tantūmodo nobis reddatur mantua. **M**an
tua ve misere. i. deflco miseriā mantuę quē nullo mō malefecit cōtra augu
stum. sed patitur multa damna. ppter vicinitatem cremonę ciuitatis q̄ te
nebat ptem antonij. **L**antantes. o varre fac reddere mantuam & cygni
id ē poet̄ candidi leuabunt nomen tuū vsc̄ ad astra. Ly.

Sic tua cyrneas fugiant examina taxos

Sic cytiso pastēdissentent vbera vacce

Incep̄ si quid habes. & me fecere poetam

Pierides sunt & mihi carmina: me quoq̄ dicunt

Vlatem pastores: sed non ego credulus illis

Fam neḡ adhuc varro videor nec dicere cynna

Digna. sed argutos interstrepere anser olores

Construe. O meri incipe cantare si quid habes. & sic. i. eo pacto oro &
tua examina. i. tue apes fugiant taxos cyrneas. i. illas arbores sic dictas.
et oro q̄ vacce pastē. i. saturate. dissentent. i. replete. vbera. i. mamillas la
ete. **I**ncep̄ ergo si quid habes & pierides. i. illę muse me fecere poetaz. & car
mina sunt mihi. i. apud me habeo carmina. & pastores dicunt. i. nominat
me vat̄em. i. poetam. sed ego non sum credulus illis. sed ego non video
cere carmina quē sunt digna varro. i. illo poeta. vel cynna. id est illo poeta.
sed ego tanq̄ anser videor strepere. id ē strepitū emittere inter olores. i. cy
gnos. argutos id ē sonoros. **S**ic tua. **H**ic lycidas adiurat moerim ve
dicat vnum carmen & ē mos loquendi. sicut si diceret. sic deus te adiuet
tua. id ē exoro q̄ omnia tua prosperent & q̄ omnes apes tue fugiant taxos
cyrneas id ē cyrñe regionis sc̄z ptis gr̄c̄z ybi sunt multi rapi arboreos pe
stifer apib⁹ dep̄cor etiā vt vacce tue post pastū repleantur lacte. & iō inci
pe si quid habes id ē dic si scis aliquid Carmen q̄r ego libenter audiā. nā eti
am ego sum poeta & muse fecerunt me poeram. **D**e quoq̄ dicūt. Loq̄
tur humiliter nec audet se dicere poetā. sed solūm q̄ pastores reputāt eum

talem. ne audeat dicere q̄ viri sapientes reputa nerunt eum yatem. Gilius em̄ fuit poeta. yerecundus sicut dictum est in principio huius libri
Sed non. id est non credo pastoribus. nam neq; id est Garris fuit magis
nus poeta. ideo sibi magis crederem q̄ pastoribus. nec yideoz eē dignus
dicere carmina digna cynna qui fuit altiloquus poeta. s̄ yideoz interstre
pere. id est discordanter canere. vel imperfecte sicut anser canit inter olores
vel cygnos qui optime cantant. et dicit argutos olores. id est sonoros si
cūt prius forte sub arguta.

Delibœus

Id quidem ago. et tacitus lycida mecum ipse voluto

Si valeam meminisse. neq; est ignobile carmen

Huc ades o galathea. quis est nam ludus in vndis

Hic ver purpureum varios hic flumina circum

Fundit humus flores: hic candida populus antro

Imminet. et lente texunt ymbracula vites

Huc ades. insani feriant sine littora fluctus

Construe. Id quidem ago. i. cogito apud me facere aliquod carmen. o ly-
cida ipse tacitus cogitabundus. voluto. i. considero mecum. si valeam. i. si pos-
sim. meminisse illoꝝ carminū. et carmē meū nō ē ignobile. i. inutile. o gala-
thea. i. o amica. huc ades. i. venias. q̄s ludus. i. quę delectatio est. in vndis.
id est aquis. et hic ver. id ē tempus purpureum. id est delectabile est apud
nos. et humus. i. terra. fundit. i. spargit varios flores circum flumina. i. in
circuito fluviorū. et populus illa arbor candida imminet antro. id est in fo-
rea. et vites lente. i. flexibles. texunt. i. componunt ymbracula. o huc ades
id est venias. et sine. i. pmitte ut fluctus insani. i. magni feriant. i. tangant
littora. Id quidem. Loquitur moeris. ego. etiā cogito apud meipm ali-
quod carmē glorificū in memoria mei et cesaris si possum memorari. quia
tribulatōes mundane impediūt memoriam. Huc ades. Nunc inuocat ga-
latheā quę fuit vna nymphap quā amauit ciclops et vocauit eā ut dimis-
sis fluctib; veniret ad ipm sup terrā. dicit ergo O galathea amica mea.
id est cesar. huc ades. i. respice nos mantuanos. q̄ non est delectatio in v-
nis sicut in terra vbi sunt flores et flumina et arbores. ymbrosꝝ vites. veni
ergo et permitte fluctus furiosos verberare littora

Lycida

Quid: que te pura solū sub nocte canentem

Audieram. numeros memini si verba tenerem

Construe. O moeri qd facies de illis carminibus q̄ ego audierā hoc de-
cto te canente solum sub nocte pura. i. serena. et ego memini numeros. id ē
metra. si tenerē. i. si haberem in mente verba. Quid qu. Loquit lycidas
o moeri quid facies de illis carminibus quę ego audiui te facere tota nocte.
quia bene audiui sonū et numerum scz q̄ faciebas versus hexametros. i.
non potui distincte pcipere yba tua. ybi notatur q̄ metra melius fiunt in
tempore sereno et sub silentio.

Moeris

Daphni quid antiquos signorum suspicis ortus

Ecce dyonei processit cesaris astrum

Astrum quo segetes gauderent frugibus. et quo

Diceret apricis in collibus tua colore illi
Insere daphni piros carpent tua poma nepotes
Omnia fert etas. animum quoq; sepe ego longos
Lantando puerum memini me condere soles
Hinc oblita mihi tot carmina. vox quoq; merim
Jam fugit ipsa. lupi merim videre priores
Seo tamen ista satis referet tibi sepe menalcas

Construc sic. **D**aphni quid. i. quare respicis. ortus antiquos signorum
Id est stellarum. ecce astrum. id est stella cesaris dyonei. i. venerei. processit. i.
ortum est dico astrum. quo sez astro. segetes. i. frumenta. gauderent. i. matu-
rescerent. frugibus. i. fructibus suis. r quo astro vua duceret. id habebat in
collibus apricis. i. amoenis. calorem o daphni. insere. i. planta. piros. id est
illas arbores. nepotes. id est successores. carpent tua poma. etas. id est epos.
fert. id est aufert omnia. etiam etas aufert animu id est memoriam. ego spe-
plerumq memini me puerum. id est cum essem puer. condere. id est finire. lon-
gos soles. id est magnos dies cantado. r nunc tot carmina sunt oblitera mihi.
id est a me. r ipsa vox fugit me mortim r lupi priores videre. id est vide-
runt mortim. tamen menalcas. id est ille pastor. referet. i. cantabit tibi sepe
ista carmina que oblitus sum. **D**aphni quid. Hic loquitur mortis ad daphnidem r querit quare respiciebat stellas. r potest responderi q respicie-
bat astrum cesaris dyonei. i. de genere dyones. quia fuit filius veneris
Astrum quo segetes. Hic est anadyplosis quia versus incipit sicut pcedes
finiuit r est ephepegesis expositio prioris. r est illud astrum quedam stel-
la noua. qua vidit Augustus quando faciebat ludos funebres patris sui r
fuit visa in mense quintili qm segetes r vineq maturescut r ille mensis sor-
titur nomen iulii cesaris. r in hoc laudatur Augustus cesar. r post istam
laudem postulatur ab eo prospiras in terra mantuanorum. no solu pro
sentibus sed etia pro futuris nepotibus cum dicit Insere daphni piros.

Omnia fert etas, id est auferit per prothesim et est sensus. Nemo est perpetuus immo nec memoria est perpetua nisi per pulchra gesta et magna beneficia. ideo orat cesarem ut in vita sua faciat aliqua digna memoria post mortem. Sepe ego. Ego virgilius cantaui multis diebus blandiendo cesari. sed memoria tribulationis conturbauit sensus meos. et oblitus suz carminum que feci et non plus possum cantare quod ille qui efficitur rausus quem prius lupi viderunt. Philosophi enim dicunt quod quando lupus prius videt hominem quod videatur ab illo efficit hominem visum raucum. unde tractum est illud. Lupus est in fabula quando prius aduenit ille de quod si sermo. quia tunc tacemus et efficimur muti. Sed tamen ista. Locus est virgilius de seipso sub persona moeris. nunc ideo facit sub persona menalce. et dicit o moeri ego non possum cantare carmina obliterata. sed De
valcas ea cantabit. Lycida.

Lycidae.

Lausando nostros in longum ducis amores
Et nunc omne tibi stratum silet equor. et omnes
Aspice ventosi ceciderunt murmuris aure.

Hinc adeo media est nobis via. nāqz sepulchrum
Incipit apparere bianoris. hic vbi densas
Agricole stringunt frondes. hic m̄cri canamus
Hic hedos depone. tamē veniemus in vrbem
Aut si nox pluuiam ne colligat ante veremur
Cantantes licet vscz minus via ledet. eamns
Cantantes yteamus. ego hoc te fasce leuabo

Contrue sic. O m̄cri tu ducis in longum. i. differs nr̄os amores. id ē
nostrā voluptatē. causando id ē allegando. et nunc omne equor. id est mare
stratum. i. tranquillū. silet. i. iacet tibi. et alspice omnes aurē. i. v̄eti murmu
ris. i. tumultus ventosi ceciderunt hinc. i. ab isto loco media via est nobis
et sepulchrum bianoris id est cōditoris mantue incipit a p̄parere. id est vi
deri a nobis. et o m̄cri canamus hic yb̄. i. postqz agricole stringunt. i. con
cūiunt frondes densas. i. folia magna. et o m̄cri depone hic hedos. camen
nos veniemus in vrbem. i. ad mantuam. aut si veremur. i. an timemus ne
nox colligat. i. habeat pluuiam. i. hymbrem vscz eamus cantantes. i. l̄cti
licet. i. honestū est q̄r via. i. iter minus ledet. et vt eamus. i. si eamus cantan
tes ego leuabo. i. alleuiabō te hoc fasce. i. onere h̄do. Lausando. Lo
quitur lyidas ad m̄crium dicens. tu occupas tempus causando et allegā
do. et differs amores nostros. id est illud quod desidero audire sc̄z carmina.
et nunc est tempus acceptabile ad cantandum. quia mare est placatū qd
est signum serenitatis. in quo significat spem salutis. et recuperandi agros
mantuanos et v̄enti cessauerunt et breuis est via vscz ad mantuam. id ē tri
bulatio finietur in breui. Nāqz sepulchrum. Probat q̄ breuis est via.
ac si dicaret ego iam video campanilia ciuitatis et sepulchrū bianoris fun
datoris mantue super cuius tumulum erat structa alta pinus. Hic yb̄
densas. Dicit hic est locus frondosus et delectabilis ad cantandum. ideo
o m̄cri depone hedos tuos et quiescamus. Veniemus in vrbem. id ē nō
obstante carmine habemus latis tgis vt yemianus de die in vrbem
Aut si. id est si timeas noctem que adducit pluuiam vadamus semq; can
tando et sic erit via breuis et ego portabo onus tuum. M̄teris.
Desine plura puer. et quod nunc instat agamus

Carmina tum melius. cum venerit ipse canemus

Contrue sic. O puer desine. id est celsa plura querere. et agamus illud
quod nunc instat. id est quod est necessarium nos canemus carmina. tum
melius id est multo meliora cum ipse id est cesar venerit. Desine plura.
Loquitur m̄teris ad Lycidam dicens q̄ est tempus cantandi donec venu
rit cesar qui est impeditus in bello attico

Poeta de Balti insano amore

Elegia decima et ultima

Xtremum hunc arethusa mihi concede laborem

Pauca meo gallo. sed que legat ipsa lycoris

Carmina sunt dicenda. neget quis carmina gallo.

Sic tibi cum fluctus subter labere sicanos
Doris amara suam non intermisceat vndam
Incipe sollicitos galli dicamus amores
Dum tenera attonder simus virgulta capelle
Non canimus surdis: respondent omnia silue
Quem nemora: aut qui vos saltus habueret puelle
Haiades: indigno cum gallus amore periret:
Nam neque parnasi vobis iuga: nam neque pindi
Ulla moram fecere: neque aonię aganippe
Illum etiam lauri: etiam fleuere mirice
Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem
Denalus: et gelidi fleuerunt sara lycę
Stant et oves circum: nostri nec penitet illas
Nec te peniteat pecoris diuinę poeta
Et formosus quis ad flumina pauit adonis
Venit et opilio: tarde venere subulci
Vidus hyberna venit de glande menalcas
Omnes unde amor iste rogant: tibi venit apollo
Balle quid insanis: inquit: tua cura licoris
Perque niues alium perque horrida castra secuta est
Venit et agresti capitis siluanus honore
Florentes ferulas et grandia lilia quassans
Pandeus arcadię venit. quem vidimus ipsi
Sanguineis ebuli baccis myrioque rubentem
Et quis erit modus: inquit amor non talia curat
Nec lachrymis crudelis amor: nec gramina riuis
Nec cito saturantur apes. nec fronde capelle
Tristis at illa tamen cantabitis arcades inquit
Montibus hec vestris soli cantare periti
Arcades. o mihi tum quam molliter ossa quiescent
Vestra meos olim si phystula dicat amores
Atque vtinam ex vobis rurus vestrigue fuisse
Aut custos gregis. aut mature vnitior vuę
Lerte siue mihi phillis. siue esset amyntas
Seu quicunque furor. quid tum si fuscus amyntas
Et nigre violę sunt et vaccinia nigra
Decum inter salices lenta sub vite iaceret

Gerardus
Biegardus
Bieuen
Buncin
Zadimir
Zupod
Alpina
Defund
Abribil
Joozef
Lannu
Lennu
Dille
Arbois
Inero
Bucac
Frigo
Jan
Johann
Gichi
Audo
Jana
Jolap
Roni
Reci
Sci
Reci
Eori
Domi
Bel
Dum
Pier
Ball
Dua
Giu
Joh

Serta mihi phillis legeret cantaret amytas
Hic gelidi fontes. hic mollia prata lycori
Hic nemus. hic ipso tecum consumerer quo
Hunc insanus amor duri me martis in armis
Tela intermedia. atqz aduersos detinet hostes
Tu procul a patria (nec sit mihi credere tantum)
Alpinas ah dura niues. z frigora rheni
Desine sola vides. ah te ne frigora ledant
Ah tibine teneras glacies secet aspera plantas
Ibo. et chalcidico que sunt mihi condita versu
Larmina. pastores sicuti modulabar auena
Lertum est in siluis inter spelea ferarum
Malle pati. tenerisqz meos incidere amores
Arboribus. crescent ille. cresceris amores
Interera mixtis lustrabo menala nymphis
Aut acres venabor apos. non me vlla vetabunt
Frigora: parthenios canibus circundare saltus
Jam mihi per rupes vidior. lucosqz sonantes
Ire. libet partho torquere cydonia cornu
Spicula. tanqz hec sint nostri medicina furoris
Antdeus ille malis hominum mites: cere discat
Jam negh hamadryades rursus. nec carinna nobis
Ipsa placent ipsa rursus concedite silue
Non illum nostri possunt mutare labores
Hec si frigoribus medijs hebrumqz bibamus
Scithoniaqz niues hiemis subeamus aquose
Hec si cum moriens alta: liberaret in ulmo
Ethyopum versemus oves sub sydere cancri
Omnia vincit amor z nos cedamus amori
Hec sat erit diuqz vestrum cecinisse poetam
Dum sedet: z gracili fiscellam texit hibisco
Pierides vos hec facietis maxima gallo
Ballo. cuius amor tantum mihi crescit in horas
Quantum vere nouo viridis se subiicit alnus
Surgamus solet esse grauis cantantibus umbra
Juniperi grauis umbra nocent z frigibus umbre
Itedominum saturqz venit hesperus ite capelle

H i

Construe. O Arethusa. i. musa concede mihi hunc labore extremum
q; pauca carmina sunt dicenda. i. canenda meo gallo. i. amico meo s; car-
mina q; ipsa lycoris. i. amica ipsius galli leget q; neget carmia gallo. i. in
honore galli facta z sic i. sicut me iuuabis dorys mater aqua z te adiuves
q; labere. i. laberis subter fluet? sycanos. i. subter mare siciliense z dorys. i.
mater aqua z amara. i. salsa non intermisceat vndā suā. i. mare salsum ti-
bi o arethusa incipe mecum dicamus. i. canamus amores sollicitos. i. anxi-
os galli. i. illius poete dū capelle sume. i. hñtes nares pñssas attoncent. id ē
mordet virgulta tenera. i. frutices teneras z nō canimus. i. cattamus sur-
dis. i. nō audientibus siluz rident i. cantabunt nobis oia. o puelle naya-
des q; nemora aut q; saltus. i. campi habuere. i. tenuere vos cū gallus pi-
ret. i. moriretur indigno amore nā nec iuga. i. summitates gnasi. i. illius
montis. z pyndi. i. alterius motis nō fecere. i. non fecerūt vobis villam mo-
ram. i. aliquam tardatōem nec aganippe aoniq;. i. ille fons boetic non fecit
vobis moram z lauri. id ē ille arbores z myrsinæ. i. alig arbores fleuerunt
illum gallum z menalus. i. mons pinifer. i. serens pinum fleuit illum ia-
centem. i. quiescentem sub sola ruppe. i. deserto scapoulo z saza. i. lapides le-
ceti. i. montis archadiæ gelidi i. frigidæ fleuerunt illum z oues stant. i. sunt
circum illū gallum. nec penitet illas. i. oues nostri. o poeta diuine. i. o vir-
gili nec poeniteat te virgiliū pecoris. i. scribere bucolica z adonis. id ē ille
pastor formosus. i. pulcher pauit. nutritiuit oues ad flumina z opilio. id est
ductor boum venit z subulci. i. custodes porcoz tardi. i. stulti venete rme-
nalcas vuidus. i. pinguis de glande hiberna. i. hyemali venit z oes rogat.
id ē interrogant vñ iste amor procelit z apollo. i. ille deus venit tibi. i. ad-
te z ipse apollo inquit. i. dixit o galle quid insanis lycoris. i. amalia tua ex-
istens tua cura. i. tuus amor secura ē alium. scz marcum antonium p; ni-
ues. i. tge frigido z p; castra horrida. i. aspera z siluanus. i. deus siluarū ve-
nit cū honore agresti. i. siluestri quassans. i. concutiens ferulas florētes z
quassans lilia grandia. pan deus archadiæ venit. i. accessit quē scz pana ip-
si. i. nos vidimus rubentē. i. rubicundū baccis sanguineis. i. fructibus ta-
lem colorem hñtibus eboli illius herbe z ipse pan inquit. i. dixit q; mo-
dus erit amori amor non curat talia z amor nō saturatur lachrymis. id ē
gemitib; nec gramina. i. herbe saturant ruyis. i. aq; nec apes saturant cy-
rilo. i. illo flore nec capelle saturant fronde. i. folijs en ille scz gallus tristis
id ē moestus inqt o archades vos pastores cantabitis vos inq; archades.
pastores q; estis soli piti. i. docti cantare hñc carmia in vris motibus o. i.
opto q; molliter ossa quiescent i. q; tum molliter ego cubabo tum. i. tūc
si phylula vñ dicat. i. canat olim. i. infutuꝝ meos amores. i. incas volup-
tates acq; vñna ego gallus suissem vñus ex vobis pastoreb; aut custos ve-
stri groris aut vñitor. i. collector vñc mature. Lerte siue phyllis. i. amica
mea siue amyntas. i. ille puer esset mihi siue quicucq; furor. i. amor taceret
id ē taceret mecum inter salices. i. illas arbores sub vite. i. vinea lenta. id ē
flexibili quid en si amyntas ē fuscus. i. niger z viole. i. flores nigre sunt et
vaccinia. i. illi flores sunt nigra phyllis. i. amica mea legeret. i. colligeret
ferta. i. coronas mihi z amyntas cantaret o lycori fontes gelidi. i. frigidæ
sunt hic. i. in hoc loco z prata mollia. i. dulcia sunt hic z nemus ē hic et e-
go consumerer quo. i. tecum consumerem et atcm tūc amor yslanus. i. mag-

metris
galum
om deric
es paci
pallent
ydeus
meyda
élanor
namcam
ea fum
Épou
leare
z certu
mula de
elous z
ga lute
ns con
roas z
parten
rupe
ben o
fia co
cinara
elle m
dip be
pa rur
mura
floue
intre
acq
d'el
d'ela
lanc
d'el
gala
lo co
q; tum
dam
junc
izet
q; sp
d'el
men
q; q

nus metris. id est dei belli duri. id est crudelis detinet. id est moratur me
gallum in armis. i. in pretijs inter tela media. id ē in media bellorum et
am detinet inter hostes. ad ē inimicos aduersos. i. contrarios o lycori tu
es procul a patria. id ē a roma nec sit mihi credere tantū. id ē ytinam non
possem credere q illud esset vex ah interiectio dolentis dura. id ē crudelis
yides niues alpinas et yides frigora rheni. id est illius fluuij et tu sola sine
me yides et ego metuo talia ne frigora ledant te ne glacies aspera fecerit. id
ē scindat tibi plantas molles. id ē pedes teneros et ego modulabor. id ē ca
ham carmina pastoris sicuti. id ē theocriti auoena. id ē stilo tenui q carni
na sunt mihi condita. id ē composita psu. id ē metro chalcidico quo vsus
ē euphorio certum ē. id est decretum est me malle pati. id ē velle magis to
lerare in siluis. id ē nemoribus inter spelea. i. cubicula ferarum. i. bestiarū
et certum ē mihi. i. magis volo incidere. id ē sculpere meos amores. id ē car
mina de amoribus facta arboribus. id ē corticibz arboꝝ teneris. id ē rec
tibus et ille arbores crescent. id ē surgent et vos amores crescetis et interea
ego lustrabo. id ē circundabo menala illum montem cum nymphis mix
tis concomitantibus aut ego venabor. id ē agitabo apros acres. id est fes
tores et nō ylla frigora vetabunt. id ē prohibebunt me circundare saltus
perthenios. id ē silvas archadicas cum canibus et ego vidior mihi ire pet
rupes. id ē per saxa et glucos sonantes. id ē q nemora resonantia. quia lis
bet. id ē placet mihi torquere. id ē emittere spicula sydonia. id ē tela creten
sia cornu partho. id ē arcu quo vrebantur parthi et hec spicula sint medir
cina nostri furoris aut ille deus. id ē ipse amor diseat mirescere. id ē mitis
esse malis hominum. id ē sollicitudinibus hominū iam neq amadriades
idē deꝝ florū nec carmina ipsa placent nobis et ipse silue. id est vos nemo
ra rursus idem iterum concedite. id ē recedite a me nec nostri labores pñt
mutare. id ē variare illum amorem etiam si bibamus hebrum. id ē illum
fluum frigoribus medijs. id ē in medio hyemis siue subeamus. id ē sub
intremus niues scithonias. id ē illius montis thracie hyemis aquose ple
nie aquis nec si versemus. id ē pascamus oues et lyoputn sub sidere cancri
id ē illius signi cum. id ē quādo liber. id ē cortex moriens. id ē deficit̄ aret
id ē desiccatur in ylmo alta amor vincit omnia et nos cedamus id ē demus
locum amor o diue. id ē muse sat erit. id ē sufficiet yobis yestrum poetam
id ē virgilium cecinisse hec carmina bucolica dum sedet. i. quiescit et texit
id est componit fiscellam. id ē illud instrumentum hibisco. id ē illa herba
gracili. id ē fragili o pierides muse vos facietis hec carmina maxima gal
lo cuius amor tantum crescat mihi virgilio in horas. id ē singulis horas
ēctum alnus. id ē illa arbor viridis se subiicit. id ē surgit nouo vere. id est
quando nouum ver incipit viuere. Surgamus. id est nos pastores rece
damus quia umbra solet esse grauis. id est molesta cantantibus et umbra
iuniperi est grauis et umbra nocent frugibus. id ē segetibus o vos capelle
ite saturę. id est satiate donum quia hesperus. id est illa stella venit. id est
a propinquat et iterum see Extremum. Hec est decima egloga cui
prepontitur talis titulus conquestio de agris cum gallo cornelio ybi scien
dum est q hic tangitur de amore immensurato galli cornelij ad lycorū
meretricem per quem amorem excessiu[m] possunt etiam intelligi amoz
excessiu[m] Virgilij ad agros mantuanos et capitur hic lycoris yna

H y

meritrix pro alia scz cytheride. Unū iste gallus fuit primus pfectus. qip/ri et in principio fuit multū carus cesari s3 postea fuit suspectus de falsa conspiratione contra augustū z ideo tandem occisus est. Iste gallus fuit magnus poeta qui trāstulit euphorionem de grēco in sermonem latinum sed impatienter amauit cytheridem meritricem q iplo spredo secura ē anthoniū euntem ad galliam. vñ multum doluit gallus z ipsum solatur vir gilius qr ipsum q̄ plurimū diligebar instantum q̄ quartus liber geōgicorum a medio vscz ad finem fectus ē in honorem eius Sed iubente cesare Virgilius mutauit laudes suas in familiā de aristeo. Ista tñ egloga remā sit integra qr si bñ aspiciatur magis vituperat gallū q̄ laudet ppter amo rem supfluum vituperat etiā anthoniū qui contra statutū romanum te/ nuit in castris suis meritricem illā. Exercitus em dicebat castrum z eius milites dicebātur castrēles a castitate quā debebant obseruare nec erat lī citum ducere mulieres in arma orat ergo Virgilius musam sicilię arethysam z petit auxiliū theocriti q̄ fuit sicutius iuxta illud cathonis auxilium a notis. z. Unū arethusa fuit nymphā mutata in fontem q̄ subtus ma re defluit in alpheū fluuiū elide insule grēcie vel fm alios fuit ecōtra. scz q̄ ille fons defluit ab alphēo z ē penultima lōga in hoc noīe arethusa sicut creusa. qr fm rōem latinā itares se h̄z sed fm grēcos corripit vt dr fuius dt ergo ygilius o arethusa musa da mihi ptātem faciendi hunc extremuz labore. i. vltimā egglogā non q̄ carmē sit poetē laborosum s3 qr nymphē sunt castē ideo facere carmē de supfluo amore meretrice vides eis cōtra suam naturā laborosum ideo nō rogat ab illa nymphā nisi pauca carmina cū dt pauca meo gallo amico meo q̄ carmia nolo legi a lycore. i. a cytheride q̄ nunc ē coīs sicut olim fuit lycore q̄s neget carmia gallo q̄ libēter de dit alīs carmia qr fuit poeta sicut dictū est Sic tibi cū fluctus Hic ve recude cōjurat illā nymphā arethusam dicēs o arethusa sic velis me adiū uare sicut ē p̄picia dorys mater aqua p̄ z ē foē gn̄is pro dea s3 p̄ fluuiō est masclī gn̄is. illa em̄ dorys te adiuuat q̄n̄ laberis z defluis subter mare sici liē venīdo de elide in siciliā vt dictū ē qr dorys mater aqua p̄ nō p̄mitit mare salsum p̄misceri tibi Incipe. i. o Arethusa incipe mecum z dicas amores curiosos z ipatiētes galli. Dum tenera. i. q̄dū capre pas/ cunf ygulta tenera vocat aut̄ capras simas qr h̄nt nares depressas. Nō canimus surdis. i. non debes dimittere carmen ppter defectū audientium qr siluę audient illud qd̄ probat qr r̄ident ad oīa carmina nostra p̄ sonum qui. dr echo qui ē vox reflexa. Quē nemora. Hic loquit̄ tantq̄ stupefac tus de hoc q̄ tantus poeta sicut erat gallus impatiēter amauit qr muse po eticē q̄ amant castitatem debuerūt preseruasse suum yatem ab immersio ne in amorem supfluiū ideo fingens illas abesse gallo. dt vbi erant tūc q̄n̄ gallus tantus poeta submersus ē in amorem illū z dr naiades capiendo vnam sp̄cm pro alia qr oreades sunt deq̄ montiū z naiades sunt deq̄ fonti um. Indigno amore. i. iniusto vel indigno tali viro Nam neq̄ parnas. i. vbi eratis tūc qr non eratis in monte p̄naso thessalię neq̄ in monte p̄yndo thratę nec vos detinebat alij montes thracię. i. aonie z agani p̄pe Illum etiā lauri. i. quō dimisisti eū perire quem deflent arbores siluę pecora z pastores magni z parui z montes archadię scilicet lyceus. z. Stat̄ z oues. i. oues etiam circundant gallum plangentes eū nec illud es.

Abi vertebant
etā ego vngā
nos nō redire
maxima venera
colica carmin
ijpm z tubercul
tarde vadone
plena dicitur
vbi sum plen
bāt gallum v
stolas id est
quod infans
lic fatue ag
dicit in deca
amauit frā
ad collātu
qualifans in
catur capi
cīm rīndā
cia challop
hūt pūs ci
ent finis
nō pō
curat carm
deū arcad
cadū vīp
amōtē
Hūc dēt
mīh hab
pallor fin
qui caral
vīnā fū
līdī fōnt
in itala
cum ḡp
amōtē
ver fōnt
cul a pā
sō imaq
gallia z
ponit in
wm ad la
ouaret
ab alīp
300
Non con
fūstū

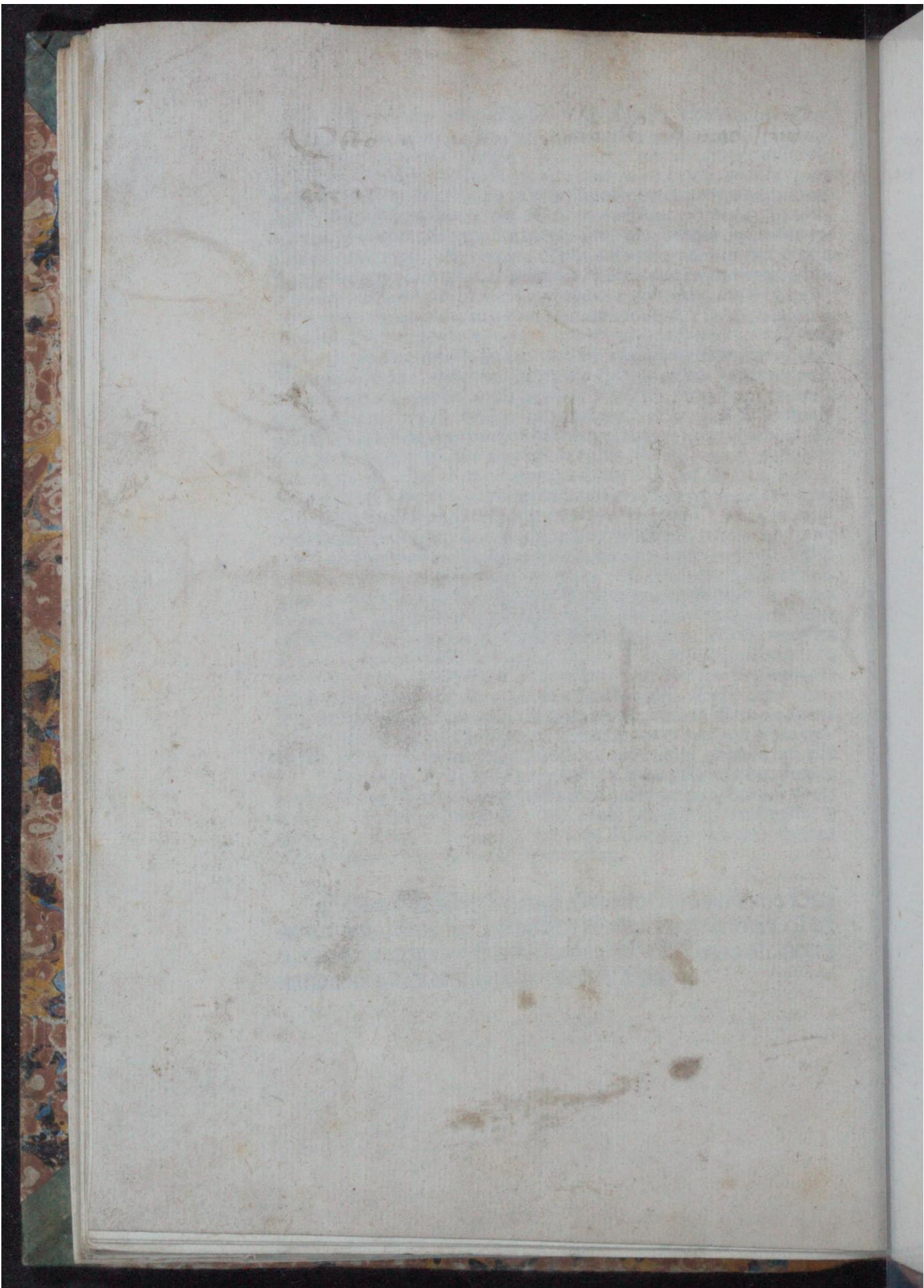
sibi verecundia sc̄z fuisse pastorem ouū vel fecisse carmina bucolica quia
et̄ ego virgilius nō verecundor similia fecisse. ergo galle o diuine poeta
nos nō te debet penitere. Et formosius. Arguit a formosiori. qr adonis a/
masius veneris pulcherrimus pastor seruauit oves iuxta fluminat fecit bu
colica carmina. Venit z opilio. i. pastor ouū circū dedit gallū plāgēdo
ipm. z subulci. i. pastores porcorum. z dicit subulcos esse tardos. qr porci
tarde vadunt ad campos. Uuidus. i. plenus humore sicut vua humore
plena dicitur vuida. z sic menalcas pastor rusticus veit ad siluas hibernas
vbi sunt plenius glandes. Q̄ines vnde amor ōes isti pastores interrogat
bāt gallum vnde venit sibi iste amor impatiēs z nedum venerūt ad eū pa
stores. sed etiā quidā dī qui fuerūt amatores. venit em̄ apollo dicēs galle
quid insanis z qr lycoris quē ē tua cura tuus amor sēctur aliū in gallia et
sic fatue agis ea diligendo qr ipa te nō diligit. Et p̄ horrida castra. hoc
dicit in detestatōem antonij apollo fuit amator danaes pan deus arcadię
amauit syringā. z siluanus deus nemorū amauit cupressum. ideo venerūt
ad cōsolādum gallum amatorē. Siluanus vero venit sine via p̄ frutices
quassans sub pedib⁹ ferulas z luteola. z ē ferula arbustū cuius succus vo
catur capsia. Pan etiam venit cū illis dīs. Sanguineis. i. habebat fa
ciem tinctā rubeo colore sicut pelicerij. bursarj. tingūt pelle suas ex bac
cis ebulo p̄ gallice hyebles. Et causa quare pan sic scribit z pingitur dictū
fuit p̄us cū dicebatur pan p̄mis calamos z̄. Pan igit̄ interrogat quis
erit finis ipsius amoris. v̄l quō sanabitur ip̄e amās. qr cupido deus amo
ris nō p̄t satiari fletib⁹ sicut nec prata riuiilis. ncc apes cytiso. nec amor
curat carmina vel incātationes. Tristis. i. gallus tristis r̄ndit ad pana
deū arcadię dicēs q̄uis amor nō curet carmina tñ ego yolo p̄ vos dī ar
cadie v̄l poet̄ optimi p̄ antonomasiā soli cātare periti canatis carmīa de
amore meo z tūc me mortuo dulcius quiescerēt ossa mea. Atqz vtinam
Hūc detestatur morari in vrbib⁹ z extollit vitā pastoralē dicēs qđ prodest
mihi habitare in vrbib⁹ vbi sunt pulcre s̄ fallaces meretrices. s̄ si fuisse
pastor sicut vos habuissēm lycorim castā cōwgem meā z amyntā filiū
qui cātasset mihi carmina lēta. z vxor mea fecisset mihi sertū violaceū. ah
vtinā fuissēm agricola metū inter salices iacisset cōiumx mea. Hic ge
lidi fontes. Loquitur ad lycorim quasi diceret. quid q̄ris in gallia qr hic
in italia sunt gelidi fontes z prata virētia z siluē vmbrose vbi vixissem et
cum ppetuo. Hūc insanus amor. Ab isto loco v̄sq; ad finē describitur
amor z nūc sibi placet qđ statim displicet. z ecōuerso. dicit ergo nūc a pa
ret sibi p̄ sua amica ē in piculis inter tēla armato p̄ in exercitu antonij p̄
cul a patriā i italia sc̄z in gallia. ne. sit mihi credere tñ. i. vtinā es̄ sola vi
sio imaginaria z nō esset piculi existentia realis. i. q̄ ipa appareret esse in
gallia z q̄ veraciter nō existeret ibi nō tñ est ita immo re. v̄ra tu es ibi et
ponit interiectōem metuētis ah v̄l a quasi diceret timeo ne ledas pedē tu
ram ad lapidē durū sicut blandiūtur fatui amatores pellicib⁹ suis z pl̄is p
curāt eis q̄ sibjplis ergo ne niues alpine re ledat multū timeo. z dicūtut
ab alpib⁹. i. mō tanq̄. Et frigora rheni. Rhenus ē fluvius galliq̄ helgicē.
Ibo z calchidico. Lalchis est insula in euboëa regione de qua fuit eufo
rion cuius libri trāstulit gallus in latinā ut deī est z ipsiū metrificauit
qm̄ stilū theocriti poete siciliēs. dicit ergo p̄ ipse dicet carmina pastoris

ficuli que sunt cōdita versu calchidico et cātabit illa stipula quēne quod
est cōtra illud quod nuper dixerat sez amor nō carmina curat. Lertum
est in siluis. Hic mutat ppositū et dicit q̄ nō placet sibi cātare. immo pla-
ceret sibi ire ad siluas v̄l spelea ferap. i. ad cauernas. et ē spelea nomē grecum
accus pluralis aptotē forme et in illis siluis scriberet amores suos in ar-
boribus sez in corticib⁹ eaꝝ vbi crescūt amores sicut arbores. Interea
mixtus. nūc habet aliud ppositū q̄ cātaturus cū nymphis cīcūdabit me
nala mōtes arcadię. Aut arces. i. v̄l venabīt ap̄ros et nō timebit aliqua
frigora ducens canes p̄ siluas p̄thenias. Parthenus ē mons arcadię vbi
virgines solebāt venari. Jam mihi p̄ rupes. i. v̄deſ mihi q̄ sum ibi et torq/
am sagittas sydonias. q̄ in sydone ciuitate fiūt optimē sagitte et iacula et
inde dcā est sydonia dydo et in partitia fiūt boni arcus cornē. Tanc̄
hec. i. ac si ista cēnt remēdia sui amoris et forte deus amoris miserebīt eius
cōtra illud qđ p̄us dixerat nec lachrymis crudelis amor. Jam neq; ama-
driades mutat lā p̄positū. q̄ nō amplius placet sibi nymphē nec amadri-
ades q̄ sunt deq; floꝝ q̄ si amātes driias. i. flores. nascutur em cū floribus
occidūt cū ip̄is. Sed driades habitāt inter arbores et sunt deq; arboꝝ. id
dicit eis recedite q̄ nō curo amplius de vobis. Nō illū mutat p̄positū qđ
dixerat tanc̄ hec nr̄i ſc̄. q̄ nō amplius sperat salutē v̄l remediū. immo si
biberet hebrū fluiuiz thracie frigidissimū vel niues cythonias in hyeme
nō possit refrigerari. et est cython mons thracie niuosus. Nec si morīs.
id est sicut nō pōt sedari sitis in ethiopia calidissima in insulis sub sidere
cancri qñ liber id est correx medius vritis aret. i. moritur in vlno. Dia
vincit amor. Hic reddit se victū ab amore. Hec sat erit. Loquitur vir-
gilius ad nymphas dices sufficiat vobis istud carmen de gallo nr̄o quan-
do poeta sez v̄gilius facit fiscellā vas de v̄gis ad faciendū casēt et hibis/
cus arbustū flexibile sicut viburnus vbi v̄gilius notat se fecisse bucolica
sub stilo humili faciēdo humile negocium. Pierides. Itēz loquitur ad
nymphas de monte pyreō dices q̄uis ista carmina sint pua vos muse per
grām v̄rāz publicabitis ista p̄ oēs v̄rbes amore galli. Gallo cuius amor
Hic latecē dicit v̄gilius se amasse gallū sed nō auudebat ostendere amorē
timore cesaris augusti q̄ oderat eū. Sicut igitur in vere pua arbor cres-
cit sub vmbra magnē arboris. sic latebat amor v̄giliū ad gallū sub cesa-
re. Surgamus. Hic ponit finē sui libri dices. dimittamus bucolica. q̄
vmbra iuniperi solet pastorib⁹ nocere. id est amor galli posset mihi noce-
re sicut vmbra nocet frugibus. Ite domū saturē singit sicut pastor
pecora sunt saturā et iam a pparet hesperus stella vespertina. ideo tempus
est recedendi. Eterna videantur supra textum.

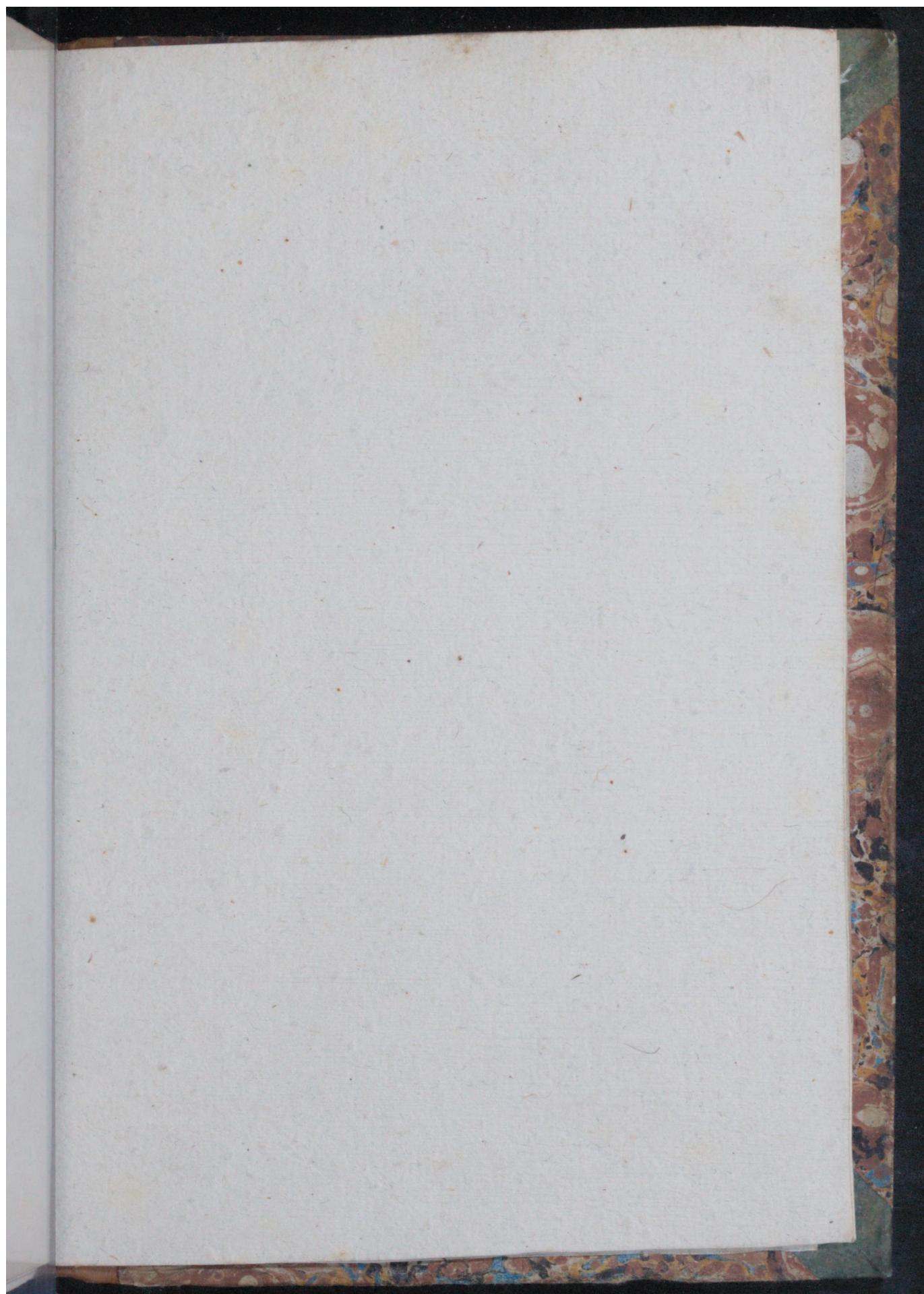
Bucolica Virgilij cum cōmento familiarissimo Da-
uentrię impressa p̄ me Jacobū de Breda. et nup summa cū di-
ligentia correcta et emēdata feliciter explicūt. Anno ab incar-
natione dñi. D.cccc. xcix. penultima Martij.

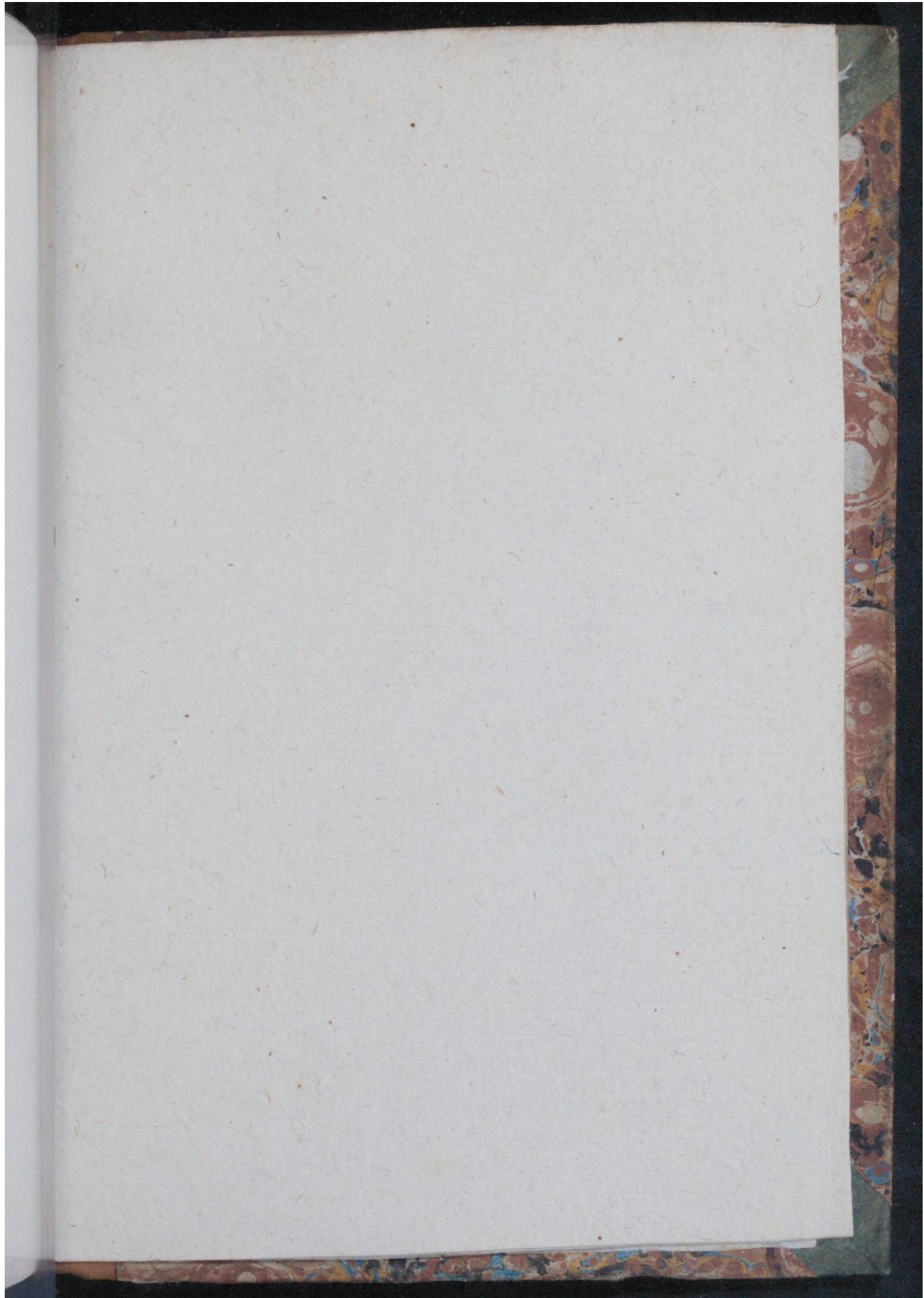
...nunc quid
...Latinum
...e immo pla
...migrum
...los in ar
...ntre
...dabur me
...cuit alqua
...ratabilis
...tum
...scaula
...Zen
...erobis qua
...t huc ema
...r amanu
...llo
...tibes do
...pofitio
...lammis si
...s in hunc
...l'moniu
...lab facet
...a. Dic
...mitur ut
...ne quan
...tibib
...bucolica
...patur ad
...mille per
...mus amo
...re amic
...rboi pri
...i sub qda
...nvolv. p
...cij noz
...pulto q
...a tempos

mo D
na ci di
o incar

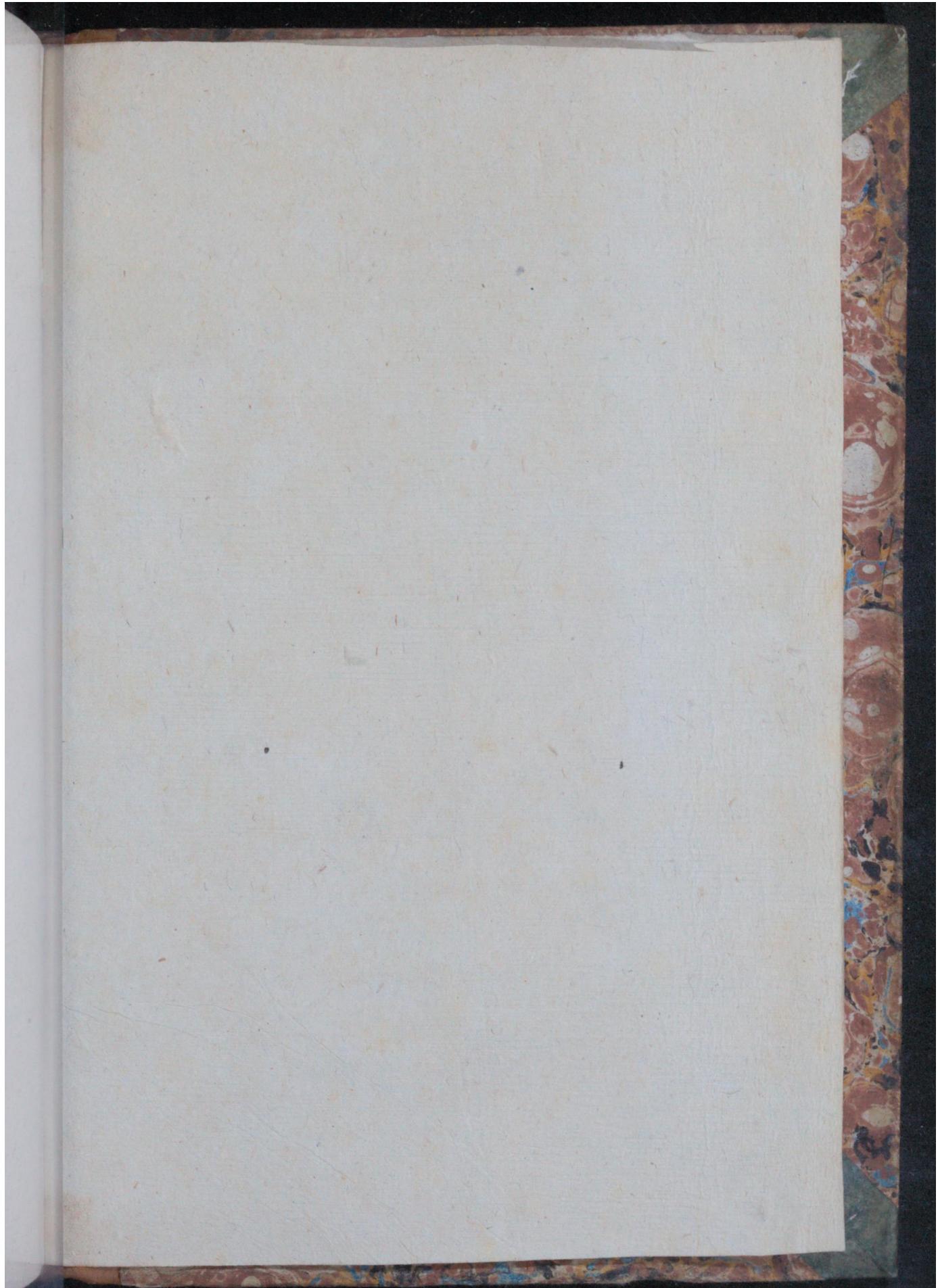

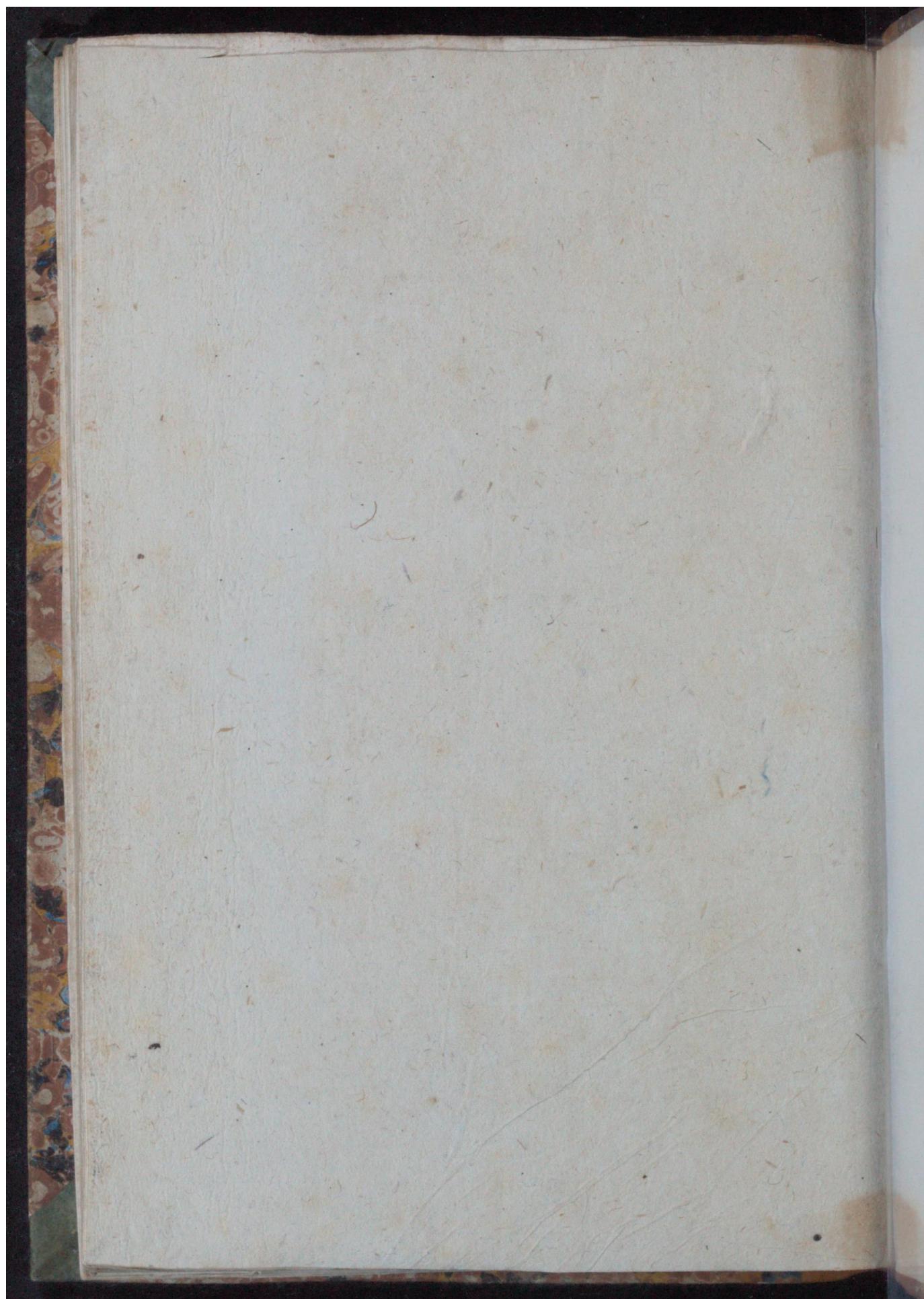
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

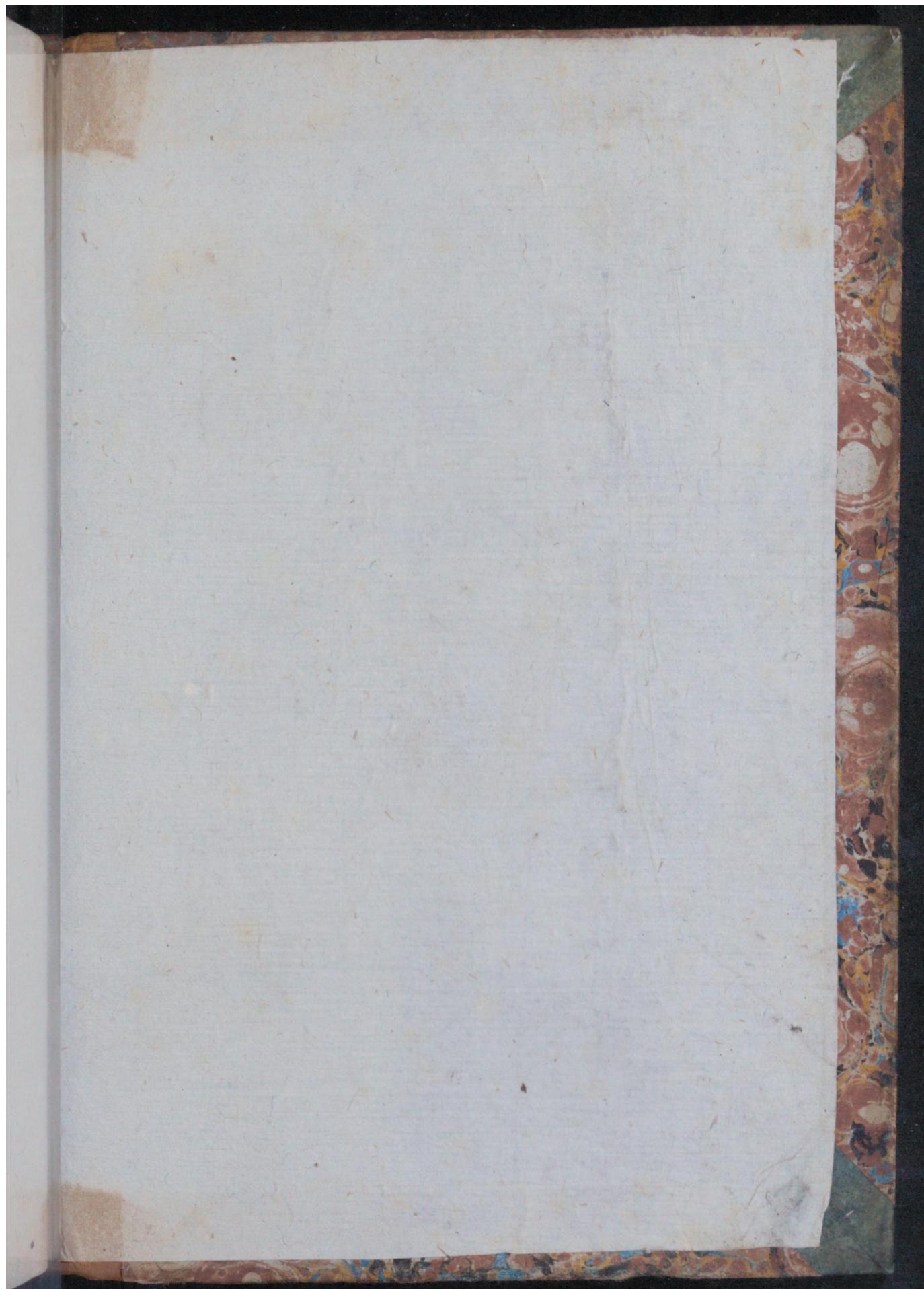

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 67